

EUROOPAN KOMISSIO
VEROTUKSEN JA TULLILIITON
PÄÄOSASTO
Tullipolitiikka, lainsäädäntö, tariffi
Tullilainsäädäntö

Bryssel, 15. helmikuuta 2013
Taxud/A/2 – EG (2013) 404977

TAXUD/1284/2005, Rev. 6
Alkup. EN

YKSINKERTAISTETUT MENETTELYT /
YKSINKERTAISTETTujen MENETTELYJEN YHTEISÖLUPA

SUUNTAVIIVAT

Asetuksen (EY) N:o 1192/2008 voimaantulon jälkeen Tulli 2013 -ohjelman alainen yksinkertaistettuja menettelyjä ja yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa käsittelevä hanketyöryhmä laati vuosina 2008–2009 suuntaviivojen version 4, joka julkaistiin vuoden 2009 puolivälissä CIRCA- ja TAXUD-verkkosivustoilla. Heinäkuussa 2011 aloitettiin uuden tarkistuksen laatiminen Euroopan tilintarkastustuomioistuimen (ETT) annettua erityiskertomuksensa nro 1/2010 ja Euroopan parlamentin annettua komissiolle suosituksensa. Asiakirjan version 5 kokeilukauden jälkeen versio 6 vahvistettiin vuoden 2013 alussa.

YKSINKERTAISTETUT MENETTELYT /
YKSINKERTAISTETTUIJEN MENETTELYJEN YHTEISÖLUPA

SUUNTAVIIVAT

SISÄLLYSLUETTELO

LYHENTEET.....	7
1 OSA, YLEISET TIEDOT	8
I jakso – JOHDANTO.....	8
II jakso – MÄÄRITELMÄT	9
1.II.1 Yksinkertaistetun ilmoituksen menettely (tullikoodexin 76 artiklan 1 kohdan b alakohta).....	9
1.II.2 Kotitullausmenettely (tullikoodexin 76 artiklan 1 kohdan c alakohta).....	9
1.II.3 Yhteisölupa (tullikoodexin soveltamisasetuksen 1 artiklan 13 alakohta).....	9
1.II.4 Yhdistetty lupa / yhdistetty yhteisölupa (tullikoodexin soveltamisasetuksen 1 artiklan 14 alakohta).....	10
1.II.5 Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa: luvan myöntävä jäsenvaltio ja osallisena oleva jäsenvaltio	10
1.II.6 Ilmoitus (tullikoodexin soveltamisasetuksen 266, 285 ym. artikla).....	10
2 OSA, YKSINKERTAISTETUN MENETTELYN KÄYTTÖÄ KOSKEVAA LUPAA JA YKSINKERTAISTETTUIEN MENETTELYJEN YHTEISÖLUPAA KOSKEVAT YHTEISET SÄÄNNÖKSET.....	12
I jakso – LUVAN MYÖNTÄMISPERUSTEET.....	12
II jakso – YKSINKERTAISTETTUA MENETTELYÄ KOSKEVAN LUVAN MYÖNTÄMISPERUSTEET	14
2.II.1 Yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyn käyttöä koskevan luvan myöntämisperusteet (tullikoodexin soveltamisasetuksen 253 c artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta)	14
2.II.2 Kotitullausmenettelyn käyttöä koskevan luvan myöntämisperusteet (tullikoodexin soveltamisasetuksen 253 c artiklan 1 kohdan toinen alakohta).....	15
III JAKSO – HAKUMENETTELY.....	15
2.III.1 Kuka voi hakea?.....	15
2.III.2 Mihin hakemus jätetään?	17
2.III.3 Itsearviointi	17
2.III.4 Hakemuksen jättäminen.....	18
IV JAKSO – HAKEMUKSEN TUTKIMINEN JA ENNAKKOTARKASTUS	19
2.IV.1 Hakemuksen tutkiminen.....	19
2.IV.2 Ennakkotarkastuksen vaiheet	19

2.IV.3	Valvontasuunnitelma	23
V jakso – KIELLOT JA RAJOITUKSET.....		23
2.V.1	Taustaa.....	23
2.V.2	Keskeiset periaatteet	24
2.V.3	Kieltojen tai rajoitusten alaisten tavaroiden tuonti ja vienti	24
2.V.4	Tarkastukset.....	25
VI JAKSO – VAKUUDET		25
VII JAKSO – MYÖNTÄMISMENETTELY		26
2.VII.1	Voimassaoloaika.....	26
VIII JAKSO – KESKEYTTÄMINEN JA KUMOAMINEN		27
2.VIII.1	Keskeyttäminen.....	27
2.VIII.2	Kumoaminen.....	29
IX JAKSO – YKSINKERTAISTETTUIJEN MENETTELYJEN HALLINNOINTI		30
2.IX.1	Yleistä 30	—
2.IX.2	Yksinkertaistetun ilmoituksen menettely.....	31
2.IX.3	Kotitullausmenettely	33
2.IX.4	Poikkeukset täydentävään ilmoitukseen	37
X JAKSO – RISKIANALYYSI		39
2.X.1	Yksinkertaistetun ilmoituksen menettely	40
2.X.2	Kotitullausmenettely	40
2.X.3	Tullimenettelyyn 42 ilmoitettujen tavaroiden erityistarkastukset	40
XI JAKSO – YKSINKERTAISTETUN ILMOITUKSEN JA TÄYDENTÄVÄN ILMOITUKSEN TÄSMÄYTYS / JÄLKITARKASTUKSET		41
2.XI.1	Yksinkertaistetun ilmoituksen ja täydentävän ilmoituksen täsmäytys.....	41
2.XI.2	Täydentävän ilmoituksen ja todisteasiakirjojen jälkitarkastukset	42
XII JAKSO – TULLISELVITYKSEN JÄLKEISET YRITYSTARKASTUKSET.....		42
3 OSA, YKSINKERTAISTETTUIJEN MENETTELYJEN YHTEISÖLUPAA KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖKSET		44
I JAKSO – PERINTEISET OMAT VARAT, HALLINNOLLINEN JÄRJESTELY JA YLEISSOPIMUS		44
II JAKSO – HAKUMENETTELY		45
3.II.1	Kuka voi hakea yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa?.....	45
3.III.2	Mihin hakemus jätetään?	46
3.II.3	Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa koskevan hakemuksen jättäminen	46
III JAKSO – HAKEMUKSEN TUTKIMINEN JA ENNAKKOTARKASTUS		46

IV JAKSO – VAKUUDET	47
V JAKSO – VIRKA-APUMENETTELY.....	48
VI JAKSO – KIELLOT JA RAJOITUKSET	48
3.VI.1 Kansallisten kieltojen tai rajoitusten alaiset tavarat	49
3.VI.2 EU:n kieltojen tai rajoitusten alaiset tavarat.....	49
3.VI.3 Kieltojen tai rajoitusten rikkominen.....	49
VII JAKSO – TUONNIN ARVONLISÄVEROA KOSKEVAT VAATIMUKSET	50
3.VII.1 Taustaa 50	—
3.VII.2 Tuonnin arvonlisäveroa koskevat vaatimukset	50
VIII JAKSO – VALMISTEVEROT.....	51
3.VIII.1 Vakuudet	51
IX JAKSO – TILASTOT	51
3.IX.1 Taustaa 51	—
3.IX.2 Tilastoja koskevat vaatimukset	52
X JAKSO – YHTEINEN VALVONTASUUNNITELMA / TARKASTUKSIA KOSKEVA TIETOJENVAIHTO.....	53
XI JAKSO – MYÖNTÄMISMENETTELY.....	53
3.XI.1 Määräajat.....	54
3.XI.2 Voimassaoloaika.....	55
XII JAKSO – YKSINKERTAISTETTujen MENETTELYJEN YHTEISÖLUVAN HALLINNOINTI	55
3.XII.1 Yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyn yhteisöluva.....	55
3.XII.2 Kotitullausmenettelyn yhteisöluva	58
XIII JAKSO – TULLISELVITYKSEN JÄLKEISET YRITYSTARKASTUKSET.....	61
XIV JAKSO – SÄÄNTÖJENVASTAISUUDET	61
3.XIV.1 Taustaa 61	—
3.XIV.2 Esimerkkejä erilaisista sääntöjenvastaisuuksista	61
XV JAKSO – RIIDAT JA MUUTOKSENHAKU.....	63
3.XV.1 Viranomaisten väliset riidat	63
3.XV.2 Viranomaisten ja yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvan haltijoiden väliset riidat; muutoksenhakuoikeus	63
3.XV.3 Riitojen vähentäminen.....	63
4 OSA, PÄÄTELMÄT	65
5 OSA, LIITTEET.....	66
LIITE I ILMOITUS KANTOPALKKIOISTA JA MAHDOLLISIA SKENAARIOITA KANTOPALKKIOIDEN JAKAUTUMISESTA.....	67
LIITE II TUONNIN ARVONLISÄVEROA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET EU:N ARVONLISÄVERODIREKTIIVISSÄ (2006/112/EY).....	75

LIITE III MAAHANTUONTIA KOSKEVAT JÄSENVALTIOIDEN PERUSVAATIMUKSET	79
LIITE IV	100
ENNAKKOTARKASTUSTA KOSKEVIA YLEISIÄ SUOSITUKSIA.....	100
LIITE V	104
VAKIOTARKISTUSLISTA ENNAKKOTARKASTUSKÄYNTEJÄ VARTEN	104
LIITE VI VASTUUNJAKO.....	112
LIITE VII YKSINKERTAISTETTUIJEN MENETTELYJEN YHTEISÖLUPAAN OSALLISINA OLEVIEN TULLIHALLINTOJEN YHTEINEN VALVONTASUUNNITELMA.....	114
LIITE VIII YHTEINEN VALVONTASUUNNITELMA.....	118
LIITE IX VALVONTASUUNNITELMA.....	124
LIITE X YKSINKERTAISTETTUIJEN MENETTELYJEN YHTEISÖLUPAA KOSKEVA TARKASTUSPYYNTÖ.....	132
LIITE XI YKSINKERTAISTETTUIJA MENETTELYJÄ KOSKEVA TILINTARKASTUSTUOMIOISTUIMEN VALVONTAMALLI	133
LIITE XII EUROOPAN TILINTARKASTUSTUOMIOISTUIMEN PÄÄTELMÄT YKSINKERTAISTETTUIJA MENETTELYJÄ KOSKEVISTA JÄSENVALTIOIDEN KÄYTÄNNÖISTÄ	135
LIITE XIII ESIMERKKI JÄSENVALTION KÄYTTÄMÄSTÄ METODOLOGIASTA	137
LIITE XIV USEIN KYSYTTYÄ.....	143

Suuntaviivojen rakenne

1 osa sisältää johdannon ja keskeisten käsitteiden määritelmät.

2 osassa käsitellään säännöksiä, jotka koskevat sekä yksinkertaistetun menettelyn käyttöä koskevia kansallisia lupia ja yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupia.

3 osassa käsitellään yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa koskevia erityissäännöksiä, etenkin asioita, jotka sekä tulliviranomaisten että talouden toimijoiden on selvitettävä ennen luvan myöntämistä.

4 osa sisältää päätelmät, ja siinä selitetään myös yhteys tulevaisuudessa käyttöön otettavaan keskitettyyn tulliselvitykseen.

5 osa sisältää kaikki liitteet, joissa on lisää käytännön ohjeita sekä tulliviranomaisille että talouden toimijoille.

Lyhenteet

AEO	Valtuutettu talouden toimija
AEOC	AEO-todistus (yksinkertaistetut menettelyt)
AEOF	AEO-todistus (yksinkertaistetut menettelyt sekä vaarattomuus ja turvallisuus)
ALV	Arvonlisävero
ETT	Euroopan tilintarkastustuomioistuin
EU	Euroopan unioni

1 OSA, YLEISET TIEDOT

I jakso – JOHDANTO

Nämä suuntaviivat on tarkoitettu sekä tulliviranomaisille että talouden toimijoille. Niillä pyritään varmistamaan, että yhteisön tullikodeksissa ja yhteisön tullikodeksin soveltamisasetuksessa säädettyjä, yksinkertaistettuja menettelyjä ja yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa koskevia säännöksiä ja vaatimuksia tulkitaan yhdenmukaisesti. Suuntaviivoja voidaan soveltaa sekä kansallisiin lupiin että (yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyn ja kotitullausmenettelyn) yhteisölupiin.

Suuntaviivat eivät muodosta oikeudellisesti sitovaa asiakirjaa vaan ovat luonteeltaan selittäviä. Niiden viimeisimpään versioon voi tutustua verotuksen ja tulliliiton pääosaston verkkosivustolla:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/procedural_aspects/general/centralised_clearance/index_en.htm

Suuntaviivoilla on seuraavat päätavoitteet:

1. varmistetaan, että yksinkertaistetun menettelyn käyttöä koskevan luvan myöntämissääntöjä, myös asianmukaisen tarkastustason edellyttämiä asiakirjoja koskevia säännöksiä, sovelletaan yhdenmukaisesti
2. parannetaan haku-/lupamenettelyä (esimerkiksi siihen kuluvaan aikaan lyhentämällä) yhdenmukaistamalla luvan myöntämistä koskevat säännöt
3. suositellaan yhteistä arviointitapaa yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyn ja kotitullausmenettelyn käyttöä koskevien kansallisten lupien ja yhteisölupien myöntämiseen sovellettaville vaatimuksille ja arviointiperusteille
4. lisätään yksinkertaistettua menettelyä koskevien ilmoitusten sähköistä toimittamista niin paljon kuin mahdollista
5. varmistetaan, että tarkastusten ja tapahtumalähtöisen valvonnan tulosten perusteella tehdään asianmukainen riskianalyysi.

Lissabonin strategian tavoitteena on tehdä EU:sta maailman kilpailukykyisin talous, ja siinä pidetään erittäin tärkeänä sekä kansallisia että EU:n laajuisia lupia koskevan toimintaympäristön yhdenmukaistamista ja yksinkertaistamista, jolloin sääntöjä sovelletaan yhdenmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa. Juuri tähän pyrittiin 17. marraskuuta 2008 annetulla asetuksella (EY) N:o 1192/2008, jolla muutettiin tullikodeksin soveltamisasetusta.

Yhtenäisen käytännön varmistamiseksi asetuksen säännöksillä vahvistetaan kansallisen menettelyn (kotitullausmenettelyn tai yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyn) ja EU:n laajuisen yksinkertaisen menettelyn käyttöä koskevien lupien

myöntämistä, muuttamista, voimassaolon keskeyttämistä ja peruuttamista ja muita seikkoja koskevat yhteiset säännöt.

Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa, jota kutsuttiin aiemmin yhteisöluvaksi, koskee useampaa kuin yhtä jäsenvaltiota. Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvan ansiosta talouden toimija voidaan valtuuttaa ilmoittamaan kaikkialla EU:ssa tapahtuva tuonti- ja vientirahtitoiminta yhdessä jäsenvaltiossa. Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvan tarkoituksena on alentaa hallinto- ja liiketoimintakustannuksia, ja sen avulla talouden toimijat voivat keskittää kaikkia tapahtumia koskevien tullien kirjauksen ja maksamisen **luvan myöntävään jäsenvaltioon**, vaikka tavarat fyysisesti tarkastettaisiin ja luovutettaisiin jossain toisessa jäsenvaltiossa, jota kutsutaan **osallisena olevaksi jäsenvaltioksi**.

Euroopan komissio on aina kaikin tavoin tukenut menettelyjen yhdenmukaistamista ja yksinkertaistamista. Kaikkia mahdollisuuksia ei kuitenkaan vielä ole keskitetty luvan myöntävään jäsenvaltioon. Tämä koskee etenkin arvonlisävero-, tilasto- ja valmisteveromuodollisuuksia. Näitä kansallisia menettelyjä selostetaan tarkemmin niitä koskevissa kohdissa.

II jakso – MÄÄRITELMÄT

1.II.1 Yksinkertaistetun ilmoituksen menettely (tullikoodexin 76 artiklan 1 kohdan b alakohta)

Yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyllä tarkoitetaan, että tavarat voidaan asettaa kyseessä olevaan tullimenettelyyn antamalla yksinkertaistettu ilmoitus, hallinnollinen asiakirja tai kaupallinen asiakirja. Talouden toimijan on myöhemmin tehtävä täydentävä ilmoitus (katso 2.IX.4 kohta, joka koskee poikkeuksia täydentävän ilmoituksen tekemistä koskevasta vaatimuksesta).

1.II.2 Kotitullausmenettely (tullikoodexin 76 artiklan 1 kohdan c alakohta)

Kotitullausmenettelyssä tulli-ilmoitus tehdään merkitsemällä tavarat luvanhaltijan kirjanpitoon tavaroiden ollessa kyseisen henkilön tiloissa tai tullin hyväksymässä muussa paikassa. Talouden toimijan on myöhemmin tehtävä täydentävä ilmoitus (katso 2.IX.4 kohta, joka koskee poikkeuksia täydentävän ilmoituksen tekemistä koskevasta vaatimuksesta).

1.II.3 Yhteisölupa (tullikoodexin soveltamisasetuksen 1 artiklan 13 alakohta)

Yhteisöluvalla tarkoitetaan lupaa, jossa useamman kuin yhden jäsenvaltion tullihallinnot ovat osallisina jossakin seuraavista menettelyistä:

- tullikoodexin 76 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu yksinkertaistetun ilmoituksen menettely, tai
 - tullikoodexin 76 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu kotitullausmenettely,
- tai

- tullikoodexin 84 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu taloudellisesti vaikuttava tullimenettely, tai
- tullikoodexin 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tietty käyttötarkoitus.

Kahta ensin mainittua tapausta kutsutaan myös yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvaksi.

1.II.4 Yhdistetty lupa / yhdistetty yhteisölupa (tullikoodexin soveltamisasetuksen 1 artiklan 14 alakohta)

Yhdistetyllä luvalla tarkoitetaan lupaa käyttää useampaa kuin yhtä 1.II.3 kohdassa tarkoitettua menettelyä yhdessä jäsenvaltiossa. Lupa voi olla muodoltaan yhdistetty yhteisölupa, jos useampi kuin yksi tullihallinto on menettelyssä osallisena. Yhdistetty yhteisölupa voi esimerkiksi kattaa yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyä koskevan yhteisöluvan ja tullivarastointimenettelyä koskevan yhteisöluvan. Yhdistetyn yhteisöluvan ansiosta talouden toimija voi jättää yhtä tai useampaa tullimenettelyä koskevan hakemuksen yhdelle tullihallinnolle ja saada luvan, joka kattaa kaikki kyseiset menettelyt.

Talouden toimijan, joka hakee lupaa käyttää sisäistä jalostusmenettelyä, tullivarastointimenettelyä ja kotitullausmenettelyä, on toimitettava liitteen 67 asianomaiset jatkolomakkeet (yksi kutakin tullimenettelyä varten).

Luvan noudattamisen valvontaan liittyvistä käytännön syistä useimmat jäsenvaltiot eivät myönnä yhdistettyjä lupia vaan kutakin tullimenettelyä koskevia erillislupia.

On kuitenkin mahdollista myöntää yhdistetty yhteisölupa, jos tavarat on esimerkiksi tarkoitus asettaa kotitullausmenettelyssä sisäiseen jalostusmenettelyyn kahdessa eri jäsenvaltiossa.

1.II.5 Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa: luvan myöntävä jäsenvaltio ja osallisena oleva jäsenvaltio

Luvan myöntävällä jäsenvaltiolla on keskeinen asema. Tämä jäsenvaltio on hakijoiden ja luvanhaltijoiden pääasiallinen yhteystaho. Se vastaa lupamenettelystä, luvan myöntämisestä ja tilanteen seuraamisesta luvan myöntämisen jälkeen.

Osallisena oleva jäsenvaltio osallistuu lupamenettelyyn virka-apumenettelyä koskevien sääntöjen mukaisesti. Se voi myös vastata toiminnan valvonnasta ja tavaroiden luovutuksesta tai tarkastuksista yhdessä luvan myöntävän jäsenvaltion kanssa.

1.II.6 Ilmoitus (tullikoodexin soveltamisasetuksen 266, 285 ym. artikla)

”Ilmoituksella” tarkoitetaan näissä suuntaviivoissa ilmoitusta, joka koskee aikomusta luovuttaa tavarat kyseessä olevaan

menettelyyn kotitullausmenettelyn käyttöä koskevan luvan mukaisesti.

2 OSA, YKSINKERTAISTETUN MENETTELYN KÄYTTÖÄ KOSKEVAA LUPAA JA YKSINKERTAISTETTujen MENETTELYJEN YHTEISÖLUPAA KOSKEVAT YHTEISET SÄÄNNÖKSET

I jakso – LUVAN MYÖNTÄMISPERUSTEET

Riippumatta siitä, koskeeko yksinkertaistettua ilmoitusmenettelyä tai kotitullausmenettelyä koskeva hakemus kansallista lupaa vai yhteisölupaa, hakijan on täytettävä samat vaatimukset ja arviointiperusteet.

Yksinkertaistetun ilmoitusmenettelyn ja kotitullausmenettelyn käyttöä koskevat vaatimukset ja arviointiperusteet on yhtenäisyyden vuoksi yhdenmukaistettu tullikoodexin soveltamisasetuksen 14 h – 14 j artiklassa säädettyjen AEO-arviointiperusteiden kanssa. Jäljempänä olevasta taulukosta ilmenevät kyseiset arviointiperusteet ja niitä koskevat tullikoodexin soveltamisasetuksen kohdat.

Yksinkertaistettu menettely	Sovellettavat vaatimukset ja arviointiperusteet	Tullikoodexin soveltamisasetuksen viite
Yksinkertaistettu ilmoitusmenettely	Tullivaatimusten noudattaminen Asianmukainen kirjanpito-asiakirjojen hallintajärjestelmä ja Taloudellinen vakavaraisuus	14 h artikla, lukuun ottamatta 1 kohdan c alakohtaa 14 i artiklan d, e ja g alakohta 14 j artikla
Kotitullausmenettely	Tullivaatimusten noudattaminen Asianmukainen kirjanpito-asiakirjojen hallintajärjestelmä ja Taloudellinen vakavaraisuus	14 h artikla, lukuun ottamatta 1 kohdan c alakohtaa 14 i artikla, ja 14 j artikla
Käytetyn yksinkertaistetun menettelyn mukainen yhteisölupa	Kotitullausmenettelyä tai yksinkertaistettua ilmoitusmenettelyä koskevat arviointiperusteet	

Yksinkertaistettua menettelyä koskevan luvan tai yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvan myöntämisvaatimukset ja -perusteet on esitelty lyhyesti jäljempänä

2.II kohdassa. Koska ne ovat samat kuin AEO-arviointiperusteet, tarkemmat tiedot löytyvät valtuutettuja talouden toimijoita koskevien suuntaviivojen (AEO-suuntaviivojen) 2 osasta.

Näihin suuntaviivoihin voi tutustua verotuksen ja tulliliiton pääosaston tullia ja turvallisuutta koskevalla verkkosivustolla:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/customs/policy_issues/customs_security/AEO_guidelines_en.pdf.

Yleisesti voidaan todeta, että perusteita, jotka on jo arvioitu myönnettäessä AEOC- tai AEOF-todistus (tullikoodexin soveltamisasetuksen 261 artiklan 2 kohta ja 264 artiklan 2 kohta), ei tarkisteta uudestaan, ellei talouden toimija ole tehnyt muutoksia (esimerkiksi ottanut käyttöön uuden tietoteknisen järjestelmän) tai aio käynnistää uutta prosessia (eli ottamassa käyttöön uusia menettelyjä tai toimintoja).

Lisäksi voi olla tarpeen keskustella hakijan kanssa joistakin erityisvaatimuksista, joita kyseisten yksinkertaistettujen menettelyjen käyttö edellyttää. Tällaisia voivat olla esimerkiksi seuraavat:

- yksinkertaistettujen ilmoitusten tai ennen luovutusta annettavien ilmoitusten muoto esimerkiksi talouden toimijan tietoteknisessä järjestelmässä; yksinkertaistetut ilmoitukset ja muut ilmoitukset on annettava sähköisesti (tullikoodexin soveltamisasetuksen 253 a artikla).
- esim. tietoteknisen järjestelmän käyttö yksinkertaistettua ilmoitusta koskevan lomakkeen täyttämisessä tai tietojen viemisessä kirjanpitoon täydentävän ilmoituksen toimittamista varten
- tarvittaessa paikat, joissa tavarat esitetään tullille
- tuontitulleja ja muita maksuja koskevan vakuuden antaminen (tullikoodexin soveltamisasetuksen 253 artiklan 5 kohta).

AEO-aseman saaneiden talouden toimijoiden on jatkuvasti valvottava, että ne täyttävät arviointiperusteet ja noudattavat velvoitetta ilmoittaa tullille muutoksista, jotka voivat vaikuttaa AEO-asemaan.

AEO-todistuksen myöntämispäivä ja sen jälkeen suoritettavat valvontatoimet ja/tai uudelleenarvioinnit on myös otettava huomioon. Se, että AEO-asemaan mahdollisesti vaikuttavista seikoista ilmoitetaan heti niiden ilmaannuttua, varmistetaan kuitenkin luvanhaltijan suorittamalla jatkuvalla vaatimusten ja arviointiperusteiden noudattamisen valvonnalla (katso AEO-suuntaviivojen 5 osa).

Jotta edellä kuvattuja vaatimuksia ja arviointiperusteita sovelletaan oikeudenmukaisesti ja tasapuolisesti, luvan myöntävän viranomaisen on otettava asianmukaisesti huomioon hakijan erityispiirteet, esimerkiksi koko ja toiminnan laajuus.

II jakso – YKSINKERTAISTETTUA MENETTELYÄ KOSKEVAN LUVAN MYÖNTÄMISPERUSTEET

2.II.1 Yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyn käyttöä koskevan luvan myöntämisperusteet (tullikodeksin soveltamisasetuksen 253 c artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta)

2.II.1.1 Osoitus tullivaatimusten noudattamisesta (tullikodeksin soveltamisasetuksen 14 h artikla)

Tullivaatimusten noudattamista koskeva vaatimus on katsottava täytetyksi, jos kukaan seuraavista henkilöistä ei ole hakemuksen jättämistä edeltävien kolmen vuoden aikana syyllistynyt tullisääntöjen vakavaan tai toistuvaan rikkomiseen:

- hakija
- henkilö, joka johtaa hakemuksen tehnyttä yritystä tai vastaa sen liikkeenjohdosta
- henkilö, joka vastaa tulliasioista hakemuksen jättäneessä yrityksessä.

Tarkempia tietoja tämän arviointiperusteen täyttymisen tarkistamisesta, erityisesti tietoja merkitykseltään vähäisten, vakavien ja toistuvien rikkomisten määritelmistä ja arvioinnista, on AEO-suuntaviivojen 2 osan 2.1 kohdassa.

2.II.1.2 Riittävä kaupallisten ja tarvittaessa kuljetustietojen hallintajärjestelmä, joka mahdollistaa asiaankuuluvat tullitarkastukset (tullikodeksin soveltamisasetuksen 14 i artikla)

Jotta hakijalle voidaan myöntää lupa käyttää yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyä, sen on täytettävä seuraavat 14 i artiklassa asetetut arviointiperusteet:

- d) hakijan hallinnollinen organisaatio vastaa liiketoiminnan lajia ja laajuutta ja soveltuu tavaravirtojen hallintaan, ja sen sisäisellä tarkastustoiminnalla kyetään havaitsemaan laittomat tai luvattomat tapahtumat
- e) hakijalla on tarvittaessa asianmukaiset menettelyt kauppapoliittisiin toimenpiteisiin tai maataloustuotteiden kauppaan liittyvien lupien ja todistusten käsittelemiseksi
- g) hakija varmistaa, että työntekijät ovat tietoisia velvollisuudesta ilmoittaa tulliviranomaisille kaikista vaatimusten noudattamiseen liittyvistä vaikeuksista, ja luo asianmukaiset yhteydet, joilla tällaisista vaikeuksista ilmoitetaan tulliviranomaisille.

Tarkempia tietoja tämän arviointiperusteen täyttymisen tarkistamisesta on AEO-suuntaviivojen 2 osan 2 kohdassa.

2.II.1.3 Osoitus taloudellisesta vakavaraisuudesta (tullikodeksin soveltamisasetuksen 14 j artikla)

Hakijan vakavaraisuutta koskeva vaatimus on katsottava täytetyksi, jos vakavaraisuus voidaan osoittaa edeltävien kolmen vuoden ajalta. Vakavaraisuudella tarkoitetaan hyvää taloudellista asemaa, joka on riittävä, jotta hakija voi suoriutua

tulli- ja verovelkoihin liittyvistä sitoumuksista, joita yksinkertaistetun menettelyn ja maksunlykkäyksen käyttö voivat sille aiheuttaa.

Jos hakija on perustettu alle kolme vuotta aiemmin, vakavaraisuus arvioidaan käytettävissä olevien asiakirjojen ja tietojen perusteella.

Tarkempia tietoja tämän arviointiperusteen täyttymisen tarkistamisesta on AEO-suuntaviivojen 2 osan 2.3 kohdassa.

2.II.2 Kotitullausmenettelyn käyttöä koskevan luvan myöntämisperusteet (tullikoodexin soveltamisasetuksen 253 c artiklan 1 kohdan toinen alakohta)

2.II.2.1 Osoitus tullivaatimusten noudattamisesta (tullikoodexin soveltamisasetuksen 14 h artikla)

Sama kuin 2.II.1.1 kohdassa.

2.II.2.2 Riittävä kaupallisten ja tarvittaessa kuljetustietojen hallintajärjestelmä, joka mahdollistaa asiaankuuluvat tullitarkastukset (tullikoodexin soveltamisasetuksen 14 i artikla)

Jotta tulliviranomaiset voivat todeta, että hakijalla on riittävä kaupallisten ja tarvittaessa kuljetustietojen hallintajärjestelmä ja se täyttää tätä koskevan arviointiperusteen, hakijan on täytettävä tullikoodexin soveltamisasetuksen 14 i artiklassa asetetut vaatimukset.

Tarkempia tietoja tämän arviointiperusteen täyttymisen tarkistamisesta on AEO-suuntaviivojen 2 osan 2 kohdassa.

2.II.2.3 Osoitus taloudellisesta vakavaraisuudesta (tullikoodexin soveltamisasetuksen 14 j artikla)

Sama kuin 2.II.1.3 kohdassa.

III JAKSO – HAKUMENETTELY

2.III.1 Kuka voi hakea?

Nykyisen lainsäädännön mukaan vain yhteisöön sijoittautuneet luonnolliset henkilöt, oikeushenkilöt sekä henkilöiden yhteenliittymät, jotka tunnustetaan EU:n tai kansallisen lainsäädännön mukaan oikeustoimikelpoisiksi mutta joilla ei ole oikeushenkilön oikeudellista asemaa¹, voivat hakea yksinkertaistetun menettelyn lupaa tai yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa. Kunkin jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä määritellään luonnollinen henkilö, oikeushenkilö ja

¹ Tullikoodexin 4 artiklan 1 kohta.

henkilöiden yhteenliittymä, joka tunnustetaan oikeustoimikelpoiseksi mutta jolla ei ole oikeushenkilön oikeudellista asemaa.

Nämä erilaiset henkilöt, jotka ovat sijoittautuneet EU:n tullialueelle, voivat siis hakea yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyn tai kotitullausmenettelyn kansallista lupaa tai yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa.

Monikansalliset tai suuret yritykset koostuvat yleensä emoyrityksestä ja useista eri yksiköistä, joista jokainen on **erillinen oikeushenkilö**, eli erillinen oikeudellinen yksikkö, joka on rekisteröity paikalliseen yritysrekisteriin sen jäsenvaltion yrityslainsäädännön mukaisesti, johon kyseinen yksikkö on sijoittautunut. Se voi olla muodoltaan myös **henkilöiden yhteenliittymä**, joka tunnustetaan oikeustoimikelpoiseksi mutta jolla ei ole oikeushenkilön oikeudellista asemaa (tullikoodexin 4 artiklan 1 kohta). Tässä tapauksessa kaikki yksiköt tai henkilöiden yhteenliittymä voivat hakea yksinkertaistettujen menettelyjen lupaa tai yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa, tai vaihtoehtoisesti yksi oikeushenkilö voi hakea yksinkertaistetun menettelyn lupaa tai yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa itselleen ja toimia ryhmään kuuluvien oikeushenkilöiden edustajana.

Monikansalliset yritykset voivat kuitenkin myös koostua emoyrityksestä ja useista eri jäsenvaltioissa sijaitsevista yksiköistä, jotka eivät välttämättä ole **tullikoodexin 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja ”henkilöitä”**, vaan esimerkiksi toimitiloja, toimistoja tai muita yrityksen toimipaikkoja. Tässä tapauksessa hakijana voi olla emoyritys, mutta ei sivuliike, jolla ei ole vaadittua asemaa. Talouden toimijoiden, jotka haluavat hakea yksinkertaistetun menettelyn lupaa tai yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa, on otettava huomioon, mihin ryhmään ne kuuluvat.

Tulliviranomaisten on oltava tässä johdonmukaisia, eivätkä ne saa kohdella toimijan yksinkertaistetun menettelyn lupahakemusta eri tavoin kuin muita helpotuksia koskevia hakemuksia. Tulliviranomaiset eivät esimerkiksi voi pitää talouden toimijaa oikeushenkilönä sen hakiessa AEO-asemaa mutta vain sivuliikkeenä sen hakiessa yksinkertaistettujen menettelyjen lupaa (lisätietoja on AEO-suuntaviivojen 1.II.2 kohdassa).

Jos hakemuksen tekee luonnollinen henkilö, hänen on yleensä asuttava vakituisesti EU:n tullialueella. Jos hakijana on oikeushenkilö tai henkilöiden yhteenliittymä, sillä on oltava EU:n tullialueella pysyvä toimipaikka, sääntömääräinen kotipaikka tai hallinnollinen päätoimipaikka.²

Jos hakija haluaa toimia tulliedustajana, hakemus voidaan ottaa käsiteltäväksi, jos hakijalla on riittävät menettelyt edustettujen henkilöiden tunnistamiseksi ja asianmukaisten tullitarkastusten (eli vaadittavien asiakirja- ja fyysisten tarkastusten) mahdollistamiseksi.

Asiakas on nimettävä tulli-ilmoituksessa tai tavaroiden luovutusta koskevassa ilmoituksessa, mutta ei aina luvassa.

Edustuksesta saa lisätietoja jäsenvaltioiden toimivaltaisilta viranomaisilta.

² Tullikoodexin 4 artiklan 2 kohta. AEO-suuntaviivojen 1.II.2 kohdan toisessa kappaleessa käsitellään pysyvän toimipaikan määritelmää.

2.III.2 Mihin hakemus jätetään?

Yksinkertaistettujen menettelyjen käyttöä koskeviin kansallisiin lupiin saatetaan soveltaa kansallisia sääntöjä. Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvan hakemuksen jättöpaikkaa, josta säädetään tullikoodeksin soveltamisasetuksen 253 h artiklan 1 kohdassa ja 14 d artiklassa, käsitellään 3.II.2 kohdassa.

Näiden suuntaviivojen liitteessä XIV on monikansallisille toimijoille ja suuryrityksille tarkoitettua lisätietoa.

2.III.3 Itsearviointi

On suositeltavaa, että yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyn tai kotitullausmenettelyn käyttöä koskevan kansallisen luvan ja yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvan hakijat suorittavat itsearvioinnin sen varmistamiseksi, että hakumenettely sujuu vaikeuksista ja nopeasti. Itsearviointimenettelyn avulla hakija voi ennen virallisen hakemuksen jättämistä arvioida, hyötyykö se todella yksinkertaistetusta menettelystä, ja arvioida, edellyttääkö 2.I kohdassa esiteltyjen vaatimusten ja arviointiperusteiden täyttäminen muutoksia toimintaan.

Itsearvioinnin päätavoitteena on, että hakija arvioi liiketoimintaprosessinsa tarkistaakseen, täyttyvätkö arviointiperusteet, havaitakseen riskialueet ja nähdäkseen, onko riskeiltä suojauduttu ja miten niiltä on suojauduttu vai tarvitaanko uusia sisäisen valvonnan toimenpiteitä.

Luvan myöntävä tulliviranomainen voi käyttää hakijan täyttämää itsearviointilomaketta lisäarvioinnin pohjana. Tulliviranomaisen vastuulla on kuitenkin hankkia itse varmuus siitä, että hakija täyttää kaikki luvan myöntämisen edellyttämät vaatimukset.

Jos hakijalle on myönnetty tullikoodeksin soveltamisasetuksen 14 a artiklan 1 kohdan a tai c alakohdan mukainen yksinkertaistettuja menettelyjä koskeva AEO-todistus, itsearviointia ei vaadita, koska yksinkertaistettujen menettelyjen käyttöluvan myöntämisehtojen ja -perusteiden täyttäminen arvioidaan osana AEO-aseman myöntämistä. AEO:iden on kuitenkin varmistettava, että tulliviranomaisille toimitetut tiedot ovat ajan tasalla. Niiden on ilmoitettava tullille kaikista merkityksellisistä muutoksista, esimerkiksi muutoksista yrityksen hallinnossa tai tietoteknisessä järjestelmässä.

Talouden toimijoita, joilla ei ole AEO-asemaa, kehoitetaan käyttämään AEO-itsearviointilomaketta hakiessaan lupaa käyttää yksinkertaistettua menettelyä.

Koska osaa AEO-arviointiperusteista käytetään myös yksinkertaistettuja menettelyjen käyttöluvan tai yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvan myöntämisperusteina, on suositeltavaa käyttää itsearvioinnin perustana AEO-asemaa koskevaan hakemukseen liittyvää lomaketta. Lomake ja sen selittävät huomautukset ovat verotuksen ja tulliliiton verkkosivustolla:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/customs/policy_issues/customs_security/aeo_self_assessment_en.pdf.

Lisätietoja itsearviointimenettelystä on saatavissa myös luvan myöntäviltä tulliviranomaisilta.

2.III.4 Hakemuksen jättäminen

Yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyn tai kotitullausmenettelyn käyttöä koskeva hakemus on jätettävä luvan myöntävälle tulliviranomaiselle joko kirjallisesti tullikoodeksin soveltamisasetuksen liitteessä 67 olevaa lomaketta käyttäen tai sähköisesti, jos luvan myöntävä viranomainen hyväksyy tai vaatii sähköisesti tehdyn hakemuksen. Näiden suuntaviivojen 3.II.3 kohdassa selostetaan tarkemmin sääntöjä, joiden mukaisesti yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupahakemuksen käsittelevä viranomainen määritetään.

Hakulomakkeen 1.d kohtaan on merkittävä sen henkilön nimi, jonka on tarkoitus olla luvanhaltija. Siinä ilmoitetaan, missä ominaisuudessa kyseinen henkilö haluaa käyttää yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyä tai kotitullausmenettelyä:

- talouden toimijana, joka käyttää lupaa omassa tuonnissaan tai viennissään ja/tai
- suorana ja/tai välillisenä edustajana, joka käyttää lupa asiakkaidensa tuonti- tai vientitoiminnassa.

Jälkimmäisessä tapauksessa luvanhaltijalla on oltava asianmukainen kirjanpito ja menettelyt, joiden avulla luvan myöntävä tulliviranomainen voi tunnistaa edustettavat henkilöt ja toteuttaa asianmukaisia tullitarkastuksia (tullikoodeksin soveltamisasetuksen 253 artiklan 4 kohta). Jos luvan hakija tai haltija on suora tai välillinen edustaja, 1.d kohtaan on merkittävä, haluaako luvanhaltija käyttää lupaa asiakkaiden tuonti- tai vientitoiminnassa suorana edustajana (asiakkaiden nimissä ja niiden lukuun) vai välillisenä edustajana (omissa nimissään mutta asiakkaiden lukuun). Joissakin jäsenvaltioissa luvan hakija tai haltija voi käyttää suoraa edustajaa tulli-ilmoituksen tekijänä (suora edustaja voi esimerkiksi tehdä tulli-ilmoituksen edustajan puolesta). Tässä tapauksessa 15 kohtaan voidaan merkitä henkilö, joka toimii tulli-ilmoituksen jättävänä edustajana.

Luvan myöntävä tulliviranomainen voi pyytää lisätietoja. Tällöin luvan myöntävä tulliviranomainen antaa hakijalle mahdollisuuden tehdä hakemukseen tarvittavat muutokset ennen kuin se harkitsee hakemuksen virallista hylkäämistä.

Hakijan on ilmoitettava yhteyspiste, josta luvan myöntävä tulliviranomainen saa kaikki tiedot, joita se tarvitsee 2.I kohdassa esiteltyjen luvan myöntämisvaatimusten ja -perusteiden arviointia varten.

Allekirjoittamalla hakulomakkeen yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvan hakija suostuu siihen, että luvan myöntävä tulliviranomainen ja osallisina olevat tulliviranomaiset voivat vaihtaa tarvittavia tietoja muiden luvassa osallisina olevien kansallisten viranomaisten tai jäsenvaltioiden kanssa. Hakija voi myös sallia ei-luottamuksellisten tietojen julkaisun.

IV JAKSO – HAKEMUKSEN TUTKIMINEN JA ENNAKKOTARKASTUS

2.IV.1 Hakemuksen tutkiminen

a) Tarkistetaan, että hakemus on täytetty kokonaan ja hakija täyttää luvan myöntämisen edellytykset

Tulliviranomainen tarkistaa, onko hakija EU:hun sijoittautunut henkilö.

b) Tietojen kerääminen hakijasta ja hakemuksesta

Tulliviranomaisten on otettava huomioon talouden toimijoiden ja erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten erityisominaisuudet. Hakijan tyypin, koon ja logistisen rakenteen aiheuttamat erot on otettava huomioon (tullikoodeksin soveltamisasetuksen 253 c artiklan 1 kohdan kolmas alakohta). Perusteet ovat samat (ei käytetä lievennytyksiä tai tapauskohtaisia arviointiperusteita), mutta niitä voidaan arvioida joustavammin.

Pienet ja keskisuuret yritykset on määritelty 6. toukokuuta 2003 annetussa komission suosituksessa (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36). Pienten ja keskisuurten yritysten tyypit on lueteltu AEO-suuntaviivojen 3.III.2 kohdassa.

Lisätietoja on liitteessä XIV (Usein kysytyjä kysymyksiä).

AEO-suuntaviivoissa esitetään myös esimerkkejä erityisestä taloudellisesta toiminnasta.

Erityistä huomiota on kiinnitettävä arkoihin tavaroihin tai kieltojen tai rajoitusten alaisiin tavaroihin. Tulli voi päättää jättää jotkin näistä tavaroista yksinkertaistettua menettelyä koskevan luvan ulkopuolelle. Tällaisia tavaroita ja niiden käsittelyä tarkastellaan näiden suuntaviivojen 2.V ja 3.VI kohdassa.

c) Hakemuksen ottaminen käsiteltäväksi

Tulliviranomaisella täytyy olla kaikki tarvittavat tiedot ennen kuin se voi päättää, ottaako se hakemuksen käsiteltäväksi vai ei. Vasta kun hakemus on päätetty ottaa käsiteltäväksi, luvan myöntävä tulliviranomainen voi aloittaa ennakkotarkastusmenettelyn, jossa selvitetään, täyttääkö hakija kaikki luvan myöntämisen edellyttämät arviointiperusteet ja vaatimukset.

2.IV.2 Ennakkotarkastuksen vaiheet

a) Ennakkotarkastus

Tulli suorittaa ennakkotarkastuksen aina ennen kuin se myöntää mitään lupia (esimerkiksi luvan yksinkertaistettuun menettelyyn, AEO-todistuksen, tullimenettelyt). Ennakkotarkastuksen tavoitteena on varmistaa, että hakija kykenee täyttämään haettujen lupien tai menettelyjen arviointiperusteet ja toimittamaan paikkansa pitäviä tietoja. Tarkastuksessa tutkitaan toimijan hallinto, organisaatio sekä sisäiset menettelyt ja/tai sisäiset järjestelmät.

Ennakkotarkastuksen tarkoituksena on siis

- varmistaa, että vaatimukset ja arviointiperusteet täyttyvät, sekä tarkistaa, pitävätkö itsearviointilomakkeessa annetut tiedot paikkansa
- varmistaa, että kirjanpitojärjestelmä ja sisäisen valvonnan järjestelmä täyttävät vaatimukset
- muodostaa mielipide siitä, täyttyvätkö (ennakko)tarkastettavuuden vaatimukset.
- arvioida, kuinka hyvin toimija noudattaa tullivaatimuksia.

Ennakkotarkastusmenettely koostuu seuraavista vaiheista:

– valmistelu

Saatavissa olevan sisäisen (vaatimusten noudattamiseen liittyvän) tiedon keruu ja analysointi ottaen huomioon erityinen taloudellinen toiminta (esimerkiksi postitoiminta tai rautatieliikenne) sekä tekijät, jotka helpottavat valmisteluprosessia, kuten olemassa olevat tulliluvat ja ulkopuolisten asiantuntijoiden antamat sertifioinnit tai lausunnot.

– suunnittelu

- Tarkastussuunnitelman laatiminen valmistelun aikana tehtyjen havaintojen perusteella.
- Suunnittelun apuna voidaan käyttää vakiomuotoista tarkistuslistaa, jonka malli on näiden suuntaviivojen liitteessä V.

– toteutus

Tämän jälkeisessä prosessissa ratkaistaan, voidaanko lupa myöntää. Siinä tarkastellaan ennakkotarkastusmenettelyn avulla sitä, kykeneekö yritys täyttämään velvoitteensa.

Tullikoodexin soveltamisasetuksen 253 b artiklan 4 kohdan mukaan tulliviranomaisten on ennen luvan myöntämistä tarkastettava hakijan kirjanpito, jollei aikaisemman tarkastuksen tuloksia voida käyttää. Tulliviranomaisten on myös tarkastettava toimijan asiakirjat ja tietotekninen järjestelmä sovellettavien vaatimusten ja arviointiperusteiden mukaisesti.

Ennakkotarkastuksen yhteydessä on suositeltavaa vierailla yrityksessä ja sen tiloissa, koska näin saadaan parempi kuva

- liiketoiminnasta (toiminta, oikeudellinen rakenne jne.)
- sisäisestä organisaatiosta
- kirjanpitojärjestelmästä ja logistisesta järjestelmästä
- tietoteknisestä ympäristöstä ja tietotekniikkapohjaisista valvontatoimista
- sisäisestä ja ulkoisesta valvontaympäristöstä
- toimijan seuranta järjestelmästä

ja voidaan tarkistaa, onko toimijan käytössä

- riittävä jäljitys-/kirjausketju aiheellisista prosesseista
- riittävät tiedon säilyttämismenettelyt
- riittävät varmuuskopiointi- ja tietojenpalautustoimenpiteet.

Vierailun aikana on suositeltavaa myös tarkistaa, minkälaisia tavaroita lupa koskee, ja katsastaa hakemuksessa mainitut tilat.

Jos esimerkiksi AEO-aseman myöntämistä varten (mieluiten samana vuonna) suoritettuna aikaisemman vierailun tuloksia voidaan käyttää, uutta vierailua ei välttämättä tarvita.

– arviointi

Talouden toimijan liiketoimia koskevat, yksinkertaistettuun menettelyyn liittyvät riskit on tunnistettu ja arvioitu ennakkotarkastuksen aikana ja niiden varalle on olemassa asianmukaiset tarkastustoimenpiteet. Tulli voi antaa talouden toimijalle ohjeita riskien käsittelystä. Kaikkien jäljelle jäävien riskien on oltava tullin kannalta hyväksyttävissä.

– ennakkotarkastuksen päättäminen laatimalla loppuraportti

Ennakkotarkastuksen valmisteluvaiheessa tulliviranomaiset tarkistavat saamansa tiedot. Talouden toimijan mahdollisten aikaisempien tarkastusten tulokset on otettava huomioon.

Jos lupa koskee useampaa kuin yhtä sijaintipaikkaa, tulliviranomaisten on tarkistettava, että kaikki sijaintipaikat ja niiden väliset suhteet on dokumentoitu ja kunkin toimipaikan roolit ja vastuut on selvästi määritelty. Jos yritys esimerkiksi esittää tavarat tullille omissa tiloissaan mutta eri sijaintipaikoissa, tulliviranomaisten on tarkistettava, kuka vastaa tavaroiden esittämisestä eri sijaintipaikoissa ja tulliviranomaisten yhteyksistä ilmoittajaan

Raportissa on mainittava kaikki ennakkotarkastusmenettelyn aikana havaitut puutteet.

Ennakkotarkastuksen välineet:

Liitteessä IV (yhteenveto AEO-suuntaviivojen liitteestä 2) tarkastellaan ennakkotarkastusvaiheessa suoritettavaa riskinarviointia, ja liite V sisältää suositellun yhteisen tarkistuslistan yritysvierailuja varten.

Liitteissä XI ja XII selostetaan Euroopan tilintarkastustuomioistuimen (ETT) suosittelemaa tarkastusmenetelmää³.

Jos riskit halutaan tunnistaa kartoitushetken avulla, voidaan käyttää AEO COMPACT -mallia, johon voi tutustua verotuksen ja tulliliiton pääosaston verkkosivustolla seuraavassa osoitteessa:

³ Menetelmä kuvataan ETT:n erityiskertomuksessa nro 1/2010 ”Valvotaanko tuontiin sovellettavia yksinkertaistettuja tullimenettelyjä vaikuttavalla tavalla”. Neuvoston tätä kertomusta koskevat päätelmät ovat myös huomionarvoiset.

Riskit arvioidaan sen mukaan, minkälaista menettelyä ja mitä etuja talouden toimija hakee.

Lisäksi liite XIII sisältää esimerkin yhdessä jäsenvaltiossa käytössä olevasta menetelmästä. ETT pitää menetelmän periaatteita hyvänä käytäntönä, ja komission mielestä tällaisen menetelmän käyttäminen on erittäin tärkeää.

b) Ennakkotarkastusraportti ja sen sisältö

Kuten AEO-suuntaviivoissa todetaan, raportissa on esitettävä selkeästi ja järjestelmällisesti seuraavat tiedot:

- 1) selkeä kuvaus talouden toimijasta (esimerkiksi sen liiketoiminta, tehtävä toimitusketjussa ja tullitoimet)
- 2) selkeä kuvaus kaikista tarkastelluista riskialoista sekä hakijalle mahdollisesti ehdotetuista parannustoimista
- 3) selkeä raportti kaikista hakijan toteuttamista tai sen tarkastajille ilmoittamista toimista
- 4) selkeä suositus siitä, myönnetäänkö hakijalle tarkastustoimien tuloksena lupa käyttää yksinkertaistettua menettelyä vai ei
- 5) jos kyseessä on yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa, kattavat ja yksityiskohtaiset perustelut sille, miksi yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa olisi myönnettävä tai evättävä, mukaan luettuina toisilta jäsenvaltioilta saadut tiedot, joista käy ilmi, onko tiedot saatu tiedotus- ja/tai virka-apumenettelyssä
- 6) kirjallinen arviointi siitä, missä määrin hakija noudattaa kutakin tullikoodeksissa ja tullikoodeksin soveltamisasetuksessa säädettyä vaatimusta.

c) Toimijan riskinarviointiin perustuva päätös

Toimivaltaisuus päätösprosessissa määräytyy luvan myöntävän jäsenvaltion tullihallinto-organisaation mukaan. Tarkastajien lausunto vaikuttaa tietenkin olennaisesti päätökseen.

Päätöksen on perustuttava (dokumentoituun) raporttiin, josta on käytävä ilmi kaikki perusteet luvan epäämiselle tai myöntämiselle.

Kansallisen yksinkertaistetun menettelyn osalta suositellaan, että hakemusta koskevan päätöksen määräaika on sama kuin AEO-asemaa koskevan päätöksen määräaika, mahdollinen pidennys mukaan lukien (tullikoodeksin 6 artiklan 2 kohta). Jos hakija on AEO, päätös on tehtävä mahdollisimman pian sen jälkeen, kun mahdolliset lisävaatimukset on tarkistettu.

On tärkeää muistaa, että EU:n lainsäädännön yleisen periaatteen mukaan (oikeus tulla kuulluksi) henkilöillä, joille päätös on osoitettu ja joille päätöksestä olisi kielteisiä seuraamuksia, on oikeus ilmaista mielipiteensä ennen päätöksen tekemistä tulliviranomaisten toimittamien päätöksen perustelujen perusteella.

d) Myönnetyn luvan muoto

Kaikkia yksinkertaistettuja menettelyjä koskevat luvat on laadittava tullikoodexin soveltamisasetuksen liitteessä 67 olevan mallin mukaisesti.

2.IV.3 Valvontasuunnitelma

Jotta yksinkertaistettujen menettelyjen käytölle asetettujen ehtojen noudattamista voidaan seurata, on laadittava valvontasuunnitelma, jossa kuvataan toimet (esimerkiksi tarkastukset ja tulliselvityksen jälkeiset yritystarkastukset), jotka toteutetaan yksinkertaistettujen menettelyjen kansallisten lupien tai yhteisölupien osalta.

Jos talouden toimija on AEO, tämä valvontasuunnitelma on yhdistettävä AEO-todistuksen hallinnointia varten suositeltuun valvontasuunnitelmaan (katso AEO-suuntaviivojen 5 osa – Luvan hallinnointi).

Katso liitteet VIII ja IX: yhteinen valvontasuunnitelma ja yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvan valvontasuunnitelman sisältö, joita voidaan käyttää myös kansallisissa valvontasuunnitelmissa.

V jakso – KIELLOT JA RAJOITUKSET

2.V.1 Taustaa

EU:n lainsäädännössä säädetään kielloista ja rajoituksista, ja se muodostaa siten oikeusperustan tavaroiden tuonnin tai viennin estämiselle tai rajoittamiselle erilaisista syistä. Tärkeimpiä syitä ovat turvallisuus sekä terveyden ja ympäristön suojelu. Oikeusperusta voi olla asetus, päätös tai direktiivi. Direktiivit on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä. Kansallisessa lainsäädännössä säädetään seuraamuksista. Säädöksestä riippuen tarkastukset on suoritettava joko saapumis- tai poistumispaikassa tai silloin, kun tavarat asetetaan tullimenettelyyn, esimerkiksi luovutetaan vapaaseen liikkeeseen. Tullihallinnot valvovat EU:hun saapuvia tai sieltä poistuvia, kieltojen tai rajoitusten alaisia tavaroita. Se on keskeinen tehtävä, sillä tullihallinnot ovat yleensä ainoat viranomaiset, joilla on kokonaisnäkemys kaikista tullialueelle saapuvien ja sieltä lähtevien tavaroiden kauppavirroista.

Kiellot ja rajoitukset asetetaan kansallisessa lainsäädännössä, ja ne johtuvat joko tiukemmista turvallisuusvaatimuksista, jotka ovat mahdollisia Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 36 artiklan mukaisesti, kansainvälisen sopimuksen soveltamisesta kyseisessä jäsenvaltiossa tai yksipuolisesti asetetuista kansallisista kielloista. Kansalliset kiellot ja rajoitukset eivät luonteensa vuoksi

yleensä ole kattavuudeltaan tai valvonnaltaan samanlaisia kaikissa jäsenvaltioissa. Joitakin niistä voidaan soveltaa vain yhdessä jäsenvaltiossa.

EU:n tai jäsenvaltioiden lainsäädäntöön perustuvien kieltojen ja rajoitusten valvonta voidaan myös antaa useiden eri lainvalvontaviranomaisten tehtäväksi.

2.V.2 Keskeiset periaatteet

On varmistettava, että yksinkertaistettua menettelyä koskevan luvan myöntämismenettelyssä otetaan huomioon riskit, joita kyseisessä menettelyssä tuotaviin tai vietäviin tavaroihin saattaa liittyä. Siksi on suositeltavaa, että ennen kuin tulliviranomaiset myöntävät luvan yksinkertaistetun menettelyn käyttöön kieltojen tai rajoitusten alaisten tavaroiden tuonnissa tai viennissä tai tekevät päätöksen menettelyn käytön kieltämisestä, ne pyytävät virka-apua viranomaisilta, jotka vastaavat kyseisestä kiello- tai rajoituspolitiikasta. Virka-apumenettelyn aikana päätös tiettyjen tavaroiden jättämisestä näiden menettelyjen ulkopuolelle on tehtävä siinä jäsenvaltiossa tai niissä jäsenvaltioissa, jossa tai joissa kiellot tai rajoitukset ovat voimassa. Luvasta on käytävä selvästi ilmi, mitkä tavarat on jätetty menettelyjen ulkopuolelle ja milloin kansallisia kieltoja tai rajoituksia sovelletaan.

2.V.3 Kieltojen tai rajoitusten alaisten tavaroiden tuonti ja vienti

Joissakin yksinkertaistetuissa menettelyissä kieltojen tai rajoitusten alaisten tavaroiden sisällyttäminen lupaan saattaa olla rajoitettua tai näiden tavaroiden käsittelyyn saattaa liittyä ehtoja.

Tavarat, joita ei voida luovuttaa vapaaseen liikkeeseen yksinkertaistetussa menettelyssä (esimerkiksi siksi, että on tehtävä lisätarkistuksia tai koska jokin todistus puuttuu), voidaan esimerkiksi asettaa väliaikaiseen varastointiin menettelyyn tai tullivarastointimenettelyyn siihen saakka, kun tarvittavat ehdot täyttyvät. Jos ehtoja ei voida täyttää, tavarat on hävitettävä asiaa koskevien sääntöjen mukaisesti.

AEO:ille ei pitäisi myöntää lisää yksinkertaistuksia, jos nämä voivat vaikuttaa tullitai muiden viranomaisten kykyyn valvoa kieltojen tai rajoitusten alaisia tavaroita.

a) Yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyn käyttöä koskeva kansallinen lupa

Kaikki asiaa koskevat todistukset ja luvat on esitettävä tulliviranomaisille tai asetettava niiden käyttöön yksinkertaistetun (ei täydentävän) ilmoituksen antamisen yhteydessä. Kansallisessa lainsäädännössä on säädettävä seuraamuksista tapauksissa, joissa asiaa koskevia todistuksia tai lupia ei ajoissa esitetä tai aseteta tulliviranomaisten käyttöön. Yksinkertaistetussa ilmoituksessa on annettava riittävästi tietoja, jotta kieltojen tai rajoitusten alaiset tavarat voidaan tunnistaa. Tämä on tarpeen, jotta tulliviranomaiset voivat tehdä asianmukaiset tarkastukset ja tarvittaessa pyytää toimittamaan käytettävissä oleviksi ilmoitetut asiakirjat.

b) Kotitullausmenettelyn käyttöä koskeva kansallinen lupa

Kotitullausmenettelyä voidaan käytännössä käyttää kieltojen tai rajoitusten alaisten tavaroiden tuonnissa tai viennissä käytännössä vain, jos voidaan varmistaa riittävä suojelutaso (kotitullauskirjanpitomerkinnän ja ilmoituksen yhdistelmä on erittäin suositeltava). Jos kyseessä olevasta kielto- tai rajoituspolitiikasta vastaavien viranomaisten kanssa on käytössä järjestely, on mahdollista myöntää lupa esittää tulliviranomaisille tai asettaa niiden käyttöön asiaa koskevat todistukset ja luvat ilmoituksen antamisen yhteydessä. Yksinkertaistettuja menettelyjä koskevia kansallisia vaatimuksia on sovellettava.

Luvasta on käytävä selvästi ilmi, millä ehdoin kotitullausmenettelyä voidaan käyttää kieltojen tai rajoitusten alaisiin tavaroihin. Näihin ehtoihin olisi kuuluttava se, että kieltojen tai rajoitusten alaiset tavarat on voitava nimenomaisesti tunnistaa ilmoituksen perusteella. Tulliviranomaisilla on aina oltava mahdollisuus tehdä riittävän laajoja tarkastuksia.

c) Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvan osalta katso suuntaviivojen 3.VI kohta

2.V.4 Tarkastukset

Tullitarkastuksilla tarkoitetaan erityistoimia, joita tulliviranomaiset toteuttavat, ja niitä voivat olla esimerkiksi lähetysten ohjaaminen toimivaltaisille viranomaisille, tavaroiden tutkiminen, asiakirjojen ja niiden oikeellisuuden tarkistaminen sekä sen tarkistaminen, että asiakirjat koskevat tuotavia tavaroita.

Jotta tavarat, jotka saattavat olla kieltojen tai rajoitusten alaisia, voidaan tarkastaa tehokkaasti, jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, että tulliviranomaiset tekevät satunnaistarkastuksia ja tullivalvontasuunnitelman mukaisia tarkastuksia. Valvontasuunnitelmassa olisi selvästi määriteltävä tullihallintojen näitä kieltoja ja rajoituksia koskevat tehtävät ja vastuut. Siinä olisi myös korostettava, että tätä varten on tehtävä yhteistyötä niistä toiminta-aloista vastaavien viranomaisten kanssa, joilla kieltoja ja rajoituksia on asetettu.

Kutakin lupaa varten laaditussa valvontasuunnitelmassa olisi täsmennettävä, miten rajoitusten alaiset tavarat on tarkastettava. Suunnitelmassa olisi määriteltävä tarkasti, miten lisensejä käsitellään, sekä käsittelyn määraajat. Tämä ei ole pakollista yksinkertaistettujen menettelyjen kansallisten lupien osalta, mutta erittäin suositeltavaa.

VI JAKSO – VAKUUDET

Jos tuontitullit on suspendoitu, henkilön, joka vastaa mahdollisesti aiheutuvasta tullivelasta, on annettava vakuus niiden maksamisesta. Jos maksua lykätään, velallisen on annettava vakuus. Joissakin jäsenvaltiossa vakuus voi kattaa myös muita maksuja, kuten arvonlisäveron tai valmisteveron. Vakuus on joka tapauksessa annettava ennen luvan käyttämistä.

Mahdollisia tilanteita on kolme:

- luvanhaltija toimii omissa nimissään ja omaan lukuunsa: vakuuden antaa luvanhaltija
- luvanhaltija toimii suorana edustajana: vakuuden antaa joko edustettu henkilö tai luvanhaltija
- luvanhaltija toimii välillisenä edustajana: vakuuden antaa luvanhaltija tai edustettu henkilö.

Kaikissa tapauksissa vakuuden voi antaa myös muu henkilö kuin se, jolta vakuus vaaditaan (tullikoodexin 189 artiklan 3 kohta).

Jos tavarat luovutetaan vapaaseen liikkeeseen, vakuuden määrä on asetettava yhtä suureksi kuin tullivelka. Vakuuden on oltava riittävä kattamaan tullien ja muiden yksinkertaistetussa menettelyssä määriteltynä aikana mahdollisesti aiheutuvien maksujen kokonaismäärä. Jos ilmoitettujen tullien kokonaismäärä on suurempi kuin vakuuden määrä, tulliviranomaisten on vaadittava luvanhaltijaa lisäämään vakuuden määrää täydentävän ilmoituksen perusteella. Vakuuden riittävyyden seuraamiseksi on erittäin tärkeää tehdä järjestelmällisiä tarkastuksia tietyinä ajanjaksona.

VII JAKSO – MYÖNTÄMISMENETTELY

Tarkistettuaan, että hakija täyttää luvan myöntämisen edellytykset, toimivaltaiset tulliviranomaiset myöntävät yksinkertaistetun menettelyn käyttöä koskevan luvan. Tulliviranomaisten on käytettävä luvan myöntämiseen tullikoodexin soveltamisasetuksen liitteessä 67 olevaa lomaketta. Tullikoodexin 6 artiklan 2 kohdan mukaan päätös on annettava viipymättä tiedoksi hakijalle. Joissakin jäsenvaltioissa sovelletaan tiettyjä aikarajoja.

2.VII.1 Voimassaoloaika

Yksinkertaistetun menettelyn käyttöä koskeva lupa on voimassa määrittelemättömän ajan. Luvan käyttö olisi kuitenkin tarkistettava valvontasuunnitelman mukaisesti, esimerkiksi kolmen vuoden välein (katso suositukset suuntaviivojen liitteessä XI).

Jos tietyt luvan myöntämisen ehdot eivät enää täyty, luvan voimassaolo voidaan keskeyttää (katso 2.VIII.1 kohta) tai lupa voidaan kumota (katso 2.VIII.2 kohta). Jos yksinkertaistettua menettelyä käytetään vain tavaroiden asettamiseen taloudellisesti vaikuttavaan tullimenettelyyn tai tiettyä käyttötarkoitusta koskevaan menettelyyn, sitä ei voida enää käyttää tällaiseen menettelyyn, jos taloudellisesti vaikuttavaa tullimenettelyä tai tiettyä käyttötarkoitusta koskeva lupa kumotaan, se päättyy tai sen voimassaolo keskeytetään. Lupa on määräaikainen myös siinä tapauksessa, että luvan myöntävä jäsenvaltio vaatii vakuuden tullikoodexin soveltamisasetuksen 253 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja vakuus on voimassa rajoitetun ajan.

VIII JAKSO – KESKEYTTÄMINEN JA KUMOAMINEN

2.VIII.1 Keskeyttäminen

Yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyn tai kotitullausmenettelyn käyttöä koskevan luvan voimassaolo voidaan keskeyttää tullikoodexin soveltamisasetuksen 253 d–f kohdan mukaisesti seuraavissa tapauksissa:

- a) tullikoodexin soveltamisasetuksen 253 c artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten ja arviointiperusteiden noudattamatta jättäminen ja/tai
- b) toimet, jotka voivat johtaa tullisääntöjen rikkomiseen liittyvään rikosoikeudenkäyntiin ja joihin on syylistynyt joku seuraavista henkilöistä:
 - luvanhaltija
 - henkilö, joka johtaa hakemuksen tehnyttä yritystä tai vastaa sen liikkeenjohdosta, tai
 - henkilö, joka vastaa tulliasioista luvanhaltijan yrityksessä.

Riippumatta edellä kuvatuista vaatimuksista luvanhaltija, joka ei pysty täyttämään luvan vaatimuksia ja arviointiperusteita, voi pyytää luvan voimassaolon keskeyttämistä tullikoodexin soveltamisasetuksen 253 f artiklan mukaisesti. Luvanhaltijan on ilmoitettava luvan myöntävälle tulliviranomaiselle suunnitelluista korjaavista toimista ja yksilöitävä päivä, jona se pystyy jälleen täyttämään vaatimukset ja arviointiperusteet. Jos tilanne korjautuu ilmoitetussa määräajassa, keskeytys voidaan kumota. Jos luvanhaltija ei pysty noudattamaan määräaikaan ja sen katsotaan toimineen vilpittömässä mielessä, luvan myöntävä tulliviranomainen voi myöntää määräajalle pidennyksen. Jos rikkomisen katsotaan olevan merkitykseltään vähäisen⁴, kirjallista varoitusta voidaan pitää riittävänä.

Jos kyseessä on taloudellisesti vaikuttavan menettelyn ja kotitullausmenettelyn tai yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyn yhdistelmä, taloudellisesti vaikuttavan menettelyn käyttöä koskeva lupa voi pysyä voimassa, vaikka kotitullausmenettelyä tai yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyä koskevan luvan voimassaolo keskeytettäisiin. Tällaisessa tapauksessa talouden toimijan riskitasoa olisi pidettävä taloudellisesti vaikuttavan menettelyn osalta korkeampana, koska se ei täytä muiden tullimenettelyjen vaatimuksia.

Jos yksinkertaistettua menettelyä koskeva lupa tai yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa myönnetään jo myönnetyn AEO-aseman perusteella, kaikki aseman myöntämisen jälkeiset keskeytykset tai kumoamiset olisi otettava huomioon.

⁴ Siitä, mitkä rikkomiset katsotaan merkitykseltään vähäisiksi, säädetään jäsenvaltioiden lainsäädännössä. AEO-suuntaviivojen 2.I.2 kohdassa on yksityiskohtaisia tietoja erilaisista rikkomisluokista.

2.VIII.1.1 Keskeytysmenettely

Jos luvan voimassaolon keskeyttämistä harkitaan tullikoodexin soveltamisasetuksen 253 d–f kohdan perusteella, sovelletaan jäljempänä kuvattua menettelyä. Talouden toimijalla on kuitenkin oikeus hakea muutosta tullikoodexin 243 artiklan mukaisesti, ja sillä on oikeus tulla kuulluksi.

– Ensinnäkin luvanhaltijan havaitaan jättäneen noudattamatta luvan vaatimuksia ja arviointiperusteita tai syyllistyneen tullisääntöjen rikkomiseen, ja luvan myöntävä tulliviranomainen antaa päätelmänsä tiedoksi luvanhaltijalle. Luvanhaltijalla on tämän jälkeen oikeus korjata tilanne ja/tai ilmaista näkemyksensä 30 kalenteripäivän kuluessa. Sille myös ilmoitetaan, mitä toimia toteutetaan, jos päätelmät pysyvät voimassa eikä tilannetta korjata.

– Jos tulliviranomainen tämän jälkeen katsoo, että päätelmät pysyvät voimassa eikä tilannetta ole korjattu, tai tulliviranomainen ei ole vakuuttunut, luvanhaltijalle ilmoitetaan, että luvan voimassaolo keskeytetään 30 kalenteripäivän ajaksi tullikoodexin soveltamisasetuksen 253 d artiklan 2 kohdan mukaisesti.

– Tulliviranomaisen on arvioitava lupa uudelleen tullikoodexin soveltamisasetuksen 253 artiklan 8 kohdan mukaisesti. Uudelleenarvioinnissa havaittua noudattamatta jättämistä tarkastellaan lähemmin. Luvanhaltija voidaan uudelleenarvioinnin jälkeen velvoittaa tekemään muutoksia yrityksen järjestelmiin ja ehkä myös maksamaan sakkoja. Luvanhaltijalla on tämän jälkeen oikeus korjata tilanne ja/tai ilmaista näkemyksensä 30 kalenteripäivän kuluessa. Sille myös ilmoitetaan, mitä toimia toteutetaan, jos päätelmät pysyvät voimassa eikä tilannetta korjata.

Luvanhaltija voi hakea muutosta päätökseen luvan myöntävässä jäsenvaltiossa käytössä olevan muutoksenhakujärjestelmän mukaisesti.

2.VIII.1.2 Keskeytysajan pidennys

Jos luvanhaltija voi todistaa, että se kykenee täyttämään vaatimukset jos keskeytysaikaa pidennetään, luvan myöntävä tulliviranomainen voi myöntää keskeytysajalle 30 kalenteripäivän pituisen pidennyksen.

2.VIII.1.3 Keskeytyksen päättäminen

Jos luvanhaltija tekee tarvittavat muutokset, luvan myöntävä tulliviranomainen voi kumota keskeytyksen.

Jos luvanhaltija ei tee tarvittavia muutoksia, on käynnistettävä luvan kumoamismenettely tullikoodexin soveltamisasetuksen 253 g artiklan mukaisesti.

2.VIII.2 Kumoaminen

Tullikoodexin soveltamisasetuksen 253 g artiklan mukaisesti yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyn tai kotitullausmenettelyn käyttöä koskeva lupa voidaan kumota seuraavista syistä:

- a) tullisääntöjen vakava tai toistuva rikkominen⁵, johon on syyllistynyt
 - luvanhaltija
 - henkilö, joka johtaa hakemuksen tehnyttä yritystä tai vastaa sen liikkeenjohdosta, tai
 - henkilö, joka vastaa tulliasioista luvanhaltijan yrityksessä.
- b) tilanteen korjaamatta jättäminen tullikoodexin soveltamisasetuksen 253 d artiklan 2 kohdan ja 253 f artiklan 1 kohdan mukaisen keskeytysmenettelyn jälkeen, ja/tai
- c) luvanhaltijan pyyntö.

Kuten keskeytysmenettelyssä, tulliviranomainen voi päättää olla kumoamatta lupaa, jos tullisääntöjen vakava tai toistuva rikkominen on merkitykseltään vähäinen tullitapahtumien lukumäärään ja merkittävyyteen nähden eikä anna aiheutta epäillä luvanhaltijan vilpittömyyttä.

Jos kyseessä on taloudellisesti vaikuttavan menettelyn ja kotitullausmenettelyn tai yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyn yhdistelmä ja kotitullausmenettelyä tai yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyä koskeva lupa kumotaan, taloudellisesti vaikuttavaa menettelyä voidaan edelleen käyttää, mutta vakimuotoista ilmoitusta käyttäen. Tällaisessa tapauksessa talouden toimijan riskitasoa olisi pidettävä taloudellisesti vaikuttavan menettelyn osalta korkeampana, koska se ei täytä muiden tullimenettelyjen vaatimuksia.

Jos luvan kumoamista harkitaan, luvanhaltijalle ilmoitetaan luvan myöntävän tulliviranomaisen päätelmistä, jotta luvanhaltija voi ilmaista näkemyksensä (oikeus tulla kuulluksi on EU:n lainsäädännön perusperiaatteita, ja sitä sovelletaan myös silloin, kun tulliviranomaiset aikovat tehdä hakemuksesta hylkäävän päätöksen). Jos tulliviranomainen ei tämän jälkeen muuta näkemystään, luvanhaltijalle ilmoitetaan, että lupa kumotaan mutta luvanhaltijalla on oikeus hakea muutosta päätökseen.

Jos luvanhaltija haluaa kumoamismenettelyn jälkeen käyttää uudelleen yksinkertaistettua menettelyä, tarvitaan uusi hakemus, joka voidaan hyväksyä vain, jos kumoamiseen johtanut tilanne on poistunut.

Luvan myöntävä tulliviranomainen voi esimerkiksi havaita yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvan tarkastuksen yhteydessä, että talouden toimija ei ole enää taloudellisesti vakavarainen eikä pysty korjaamaan tilannetta. Tällaisessa tilanteessa

⁵ Siitä, mitkä rikkomiset katsotaan vakaviksi ja toistuviksi, säädetään jäsenvaltioiden lainsäädännössä. AEO-suuntaviivojen 2.I.2 kohdassa on tarkempia tietoja erilaisista rikkomisluokista.

lupa on kumottava, koska talouden toimija ei enää täytä yhtä kolmesta keskeisestä arviointiperusteesta. (Katso tullikoodeksin soveltamisasetuksen 14 j artikla.)

IX JAKSO – YKSINKERTAISTETTujen MENETTELYJEN HALLINNOINTI⁶

2.IX.1 Yleistä

Yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyä tai kotitullausmenettelyä voivat käyttää vain henkilöt, joilla on siihen voimassa oleva lupa.

Jos luvanhaltija aikoo asettaa tavarat taloudellisesti vaikuttavaan menettelyyn, sen on tarkistettava, että sillä on voimassa oleva lupa soveltaa asianomaista taloudellisesti vaikuttavaa menettelyä.

Menettelyn hallinnointiin kuuluu seuraavia tärkeitä osa-alueita:

- **Yhteyspiste/tiedonkulku**

Sekä tullitoimipaikassa että luvanhaltijan yrityksessä on nimettävä yhteyspisteet, jotka vastaavat yksinkertaistetun menettelyn seurannasta. Niiden tehtävänä on vaihtaa jatkuvasti tietoja.

- **Jatkuva seuranta**

Tulliviranomaisten olisi jatkuvasti arvioitava käytettävissä olevia tietoja ja päätettävä, tarvitaanko tarkastuksia. Viranomaiset voivat myös käyttää valvontasuunnitelmaa tietojenvaihdon perusteella toteutettavia toimenpiteitä varten. Tulliviranomaiset pitävät tätä valvontasuunnitelmaa ajan tasalla (katso 2.IV.3 kohta).

Koska yksinkertaistettujen menettelyjen käyttö edellyttää ainakin joidenkin AEO-arviointiperusteiden täyttämistä, luvan ja AEO-aseman välinen riippuvuus on varmistettava koko seurantaprosessin ajan.

Talouden toimijan on jatkuvasti seurattava omaa toimintaansa ja tarvittaessa tiedotettava tulliviranomaisille tuloksista (esimerkiksi parannuksista tai kielteisistä havainnoista) osapuolten välisen luottamuksen lisäämiseksi.

Talouden toimijalla voi olla dokumentoitu suunnitelma omia seuranta- ja jatkotoimiaan varten.

- **Talouden toimijaan liittyvien riskien hallinta**

Tulliviranomaiset arvioivat riskit talouden toimijalta saamiensa tietojen ja/tai käytettävissään olevien uusien tai päivitettyjen tietojen perusteella.

⁶ Yksinkertaistettujen menettelyjen hallinnointiin kuuluvat päivittäisten toimintojen valvonta sekä luvan vaatimusten ja myöntämisperusteiden noudattamisen seuranta.

- **Luvan voimassaolon jatkuminen**

Tullikoodexin soveltamisasetuksen 253 artiklan 7 kohdan mukaisesti tullille on ilmoitettava kaikista muutoksista, jotka voivat vaikuttaa luvan voimassaoloon tai sisältöön.

Esimerkkejä ilmoitettavista asioista:

- a. yrityksen oikeudellinen muoto
- b. yrityksen tai tulliviranomaisten yhteyspisteen nimi ja osoite
- c. toimipaikan sijainti (uudet toimipaikat, esim. tytäryritykset, sivuliikkeet tai varastot, tai vanhojen toimipaikkojen poistaminen)
- d. taloudellisen toiminnan ala (uusi toimiala tai toiminnan loppuminen tietyllä alalla, toimitusketjussa olevan paikan – esim. viejä, tuoja, tulliasioitsija tai liikenteenharjoittaja – muuttuminen)
- e. sen toimipaikan osoite, jossa mm. tulliasiakirjoja pidetään ja pääkirjanpito hoidetaan
- f. muutokset käytetyissä kirjanpito- ja logistiikkajärjestelmissä
- g. muutokset tietoteknisissä järjestelmissä.

Nämä muutokset voivat vaikuttaa tai olla vaikuttamatta lupaan. Jos niillä ei ole sisällöllistä vaikutusta lupaan (kyseessä on esimerkiksi puhelinnumeron tai sähköpostiosoitteen muutos), suoritetaan vain päivitys. Jos muutoksilla on olennaisia vaikutuksia, seurantatoimet voivat olla tarpeen.

- **Valvonnan suunnittelu**

Katso 2.IV.3 ja 3.X kohta.

- **Arkistointi**

Talouden toimijan on säilytettävä asiakirjat ja todisteasiakirjat kansallisessa lainsäädännössä säädetyn ajan, jos tämä aika ylittää tullikoodexin 16 artiklassa vahvistetun ajan (vähintään kolme vuotta).

Tulliviranomaisten on myös säilytettävä kaikki ennakkotarkastuksia, tulliselvityksen jälkeisiä yritystarkastuksia ja fyysisiä tarkastuksia koskevat raportit.

2.IX.2 Yksinkertaistetun ilmoituksen menettely

Kun käytetään yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyä, tavarat, jotka on tarkoitus asettaa kyseiseen tuonti- tai vientimenettelyyn, on ilmoitettava siinä tullitoimipaikassa, joka on merkitty yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyn käyttöä koskevaan lupaan.

Tavarat on esitettävä tässä tullitoimipaikassa, johon on jätettävä yksinkertaistettu ilmoitus ja kaikki tullitarkastusta varten tarvittavat liiteasiakirjat, jolleivät tulliviranomaiset tullikoodexin 77 artiklan 2 kohdassa mainitussa tapauksessa tai tullikoodexin soveltamisasetuksen 255 artiklan 2 kohdassa ja 260 artiklan 4 kohdassa mainituissa tapauksissa salli, ettei tulli-ilmoituksen yhteydessä esitetä tiettyjä liiteasiakirjoja.

Yksinkertaistettujen menettelyjen käyttöä koskevien lupien haltijoilla on aina oltava hallussaan asianmukaiset asiakirjat sovellettavassa säädöksessä edellytettynä ajankohtana. Luvanhaltijan on säilytettävä asiakirjat säädetyn ajan (joka vahvistetaan luvassa), jollei niitä luovuteta tulliviranomaisille. Joissakin tapauksissa kielloissa tai rajoituksissa edellytetään, että tavaroiden saapuessa EU:hun tai poistuessa sieltä luvan tai todistuksen on oltava sen tullitoimipaikan käytettävissä, jonka kautta ne kulkevat. Näiden vaatimusten täyttäminen on luvanhaltijan vastuulla.

Tavarat voidaan esittää myös muussa paikassa kuin tullitoimipaikassa. Tällöin tulliviranomaiset osoittavat tai hyväksyvät paikan (tullikoodexin 4 artiklan 19 kohta).

Asiakirjat, joiden ei tarvitse olla yksinkertaistetun ilmoituksen liitteenä tullikoodexin 77 artiklan 2 kohdassa ja tullikoodexin soveltamisasetuksen 260 artiklan 4 kohdassa ja 255 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, on pyynnöstä asetettava tulliviranomaisten käyttöön.

Tullikoodexin soveltamisasetuksen 255 artiklan 2 kohdassa säädettyjä edellytyksiä sovelletaan kuitenkin asiakirjoihin, joita ilman tavaroita ei voida luovuttaa vapaaseen liikkeeseen, esimerkiksi tuontitodistuksiin.

Yksinkertaistettu ilmoitus on annettava sähköisesti, ja sen on sisällettävä vähintään yksinkertaistettua ilmoitusta koskevat pakolliset tiedot, jotka käyvät ilmi tullikoodexin soveltamisasetuksen liitteessä 30 A olevasta taulukosta 7. Tullikoodexin soveltamisasetuksen 253 a artiklan kolmannen kohdan mukaisesti tulliviranomaiset voivat kuitenkin sallia muissa muodoissa tehdyt yksinkertaistetut ilmoitukset, jos tulliviranomaisilla tai talouden toimijalla ei ole käytössään tietokonejärjestelmää.⁷ Tulliviranomaisten on varmistettava, että tällaisissa ilmoituksissa on riittävät tiedot tehokasta riskianalyysia varten.

Ilmoittajan on annettava täydentävä ilmoitus, joka voi olla yleinen, jaksottainen tai kokoava (katso tullikoodexin 76 artiklan 2 kohta). Yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyn käyttöä koskevassa luvassa tai tätä lupaa täydentävässä muussa asiakirjassa on viitattava tullitoimipaikkaan, johon täydentävä ilmoitus on annettava, ja asetettava määräaika, johon mennessä se on toimitettava (tullikoodexin soveltamisasetuksen 262 artiklan 1 kohta).

2.IX.2.1 Tuontiin sovellettava yksinkertaistetun ilmoituksen menettely

Tuontitullitoimipaikan on ajoittain tarkistettava vaaditun vakuuden olemassaolo ja se, onko vakuuden määrä riittävä yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyn käyttöä varten. Järjestelmän olisi suoritettava vakuuden olemassaolon tarkistus

⁷ Tullikoodexin soveltamisasetuksen 253 a artiklassa säädetään seuraavaa: ”Kuitenkin jos tulliviranomaisten tai taloudellisten toimijoiden tietokonejärjestelmät eivät ole käytettävissä yksinkertaistettujen tulli-ilmoitusten tai kotitullausmenettelyn käyttöä koskevan ilmoituksen tekemiseksi tai vastaanottamiseksi tietojenkäsittelymenetelmää käyttäen, tulliviranomaiset voivat ottaa vastaan määrittämässään muissa muodoissa tehtyjä ilmoituksia, edellyttäen että tehokas riskianalyysi toteutuu.”

automaattisesti tapahtumakohtaisesti. On kuitenkin jäsenvaltion tehtävä päättää, miten se valvoo vakuuden määrää.

Täydentävän ilmoituksen on sisällettävä kaikki tiedot, joita tarvitaan tuontitullien ja muiden maksujen arvioimiseksi ja tullivelan muodostavan tuontitullien määrän kirjaamiseksi tileihin. Täydentävän ilmoituksen antamiselle on asetettava määräaika, jonka avulla voidaan varmistaa, että tullivelan muodostava tuontitullien määrä kirjataan tileihin ajallaan. Tämä määräaika ei kuitenkaan saa olla pidempi kuin tullien määrän tileihin kirjaamisen määräaika, josta on säädetty tullikoodeksin 218 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, tai tarvittaessa tullikoodeksin 218 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa.

2.IX.2.2 Vientiin sovellettava yksinkertaistetun ilmoituksen menettely

Viennin yhteydessä luvanhaltijan on vientivalvontajärjestelmän vaatimusten täyttämiseksi annettava yksinkertaistettu ilmoitus sähköisesti vientitullitoimipaikkaan. Vientitullitoimipaikka ilmoittaa vientitapahtumasta tämän jälkeen poistumistullitoimipaikkaan.

Jos vientitapahtuma suoritetaan useamman kuin yhden jäsenvaltion alueella (esimerkiksi poistumistullitoimipaikka ei ole samassa jäsenvaltiossa kuin vientitullitoimipaikka), yksinkertaistetun vienti-ilmoituksen on sisällettävä kaikki tiedot, jotka on lähetettävä vientivalvontajärjestelmän kautta poistumistullitoimipaikkaan.

Tullikoodeksin soveltamisasetuksen 289 artiklassa säädetään, että jäsenvaltiot voivat myöntää muita yksinkertaistuksia.

Täydentävän ilmoituksen antamiselle vahvistettua määräaika voidaan pidentää, jos sovelletaan tullikoodeksin soveltamisasetuksen 282 artiklaa sekä sen 255–259 artiklaa.

2.IX.3 Kotitullausmenettely

Kotitullausmenettelyä käytettäessä tavarat, jotka on tarkoitus asettaa luvan mukaiseen tuonti- tai vientimenettelyyn, on ilmoitettava kotitullausmenettelyn käyttöä koskevassa luvassa ilmoitetussa paikassa. Tavarat on ilmoitettu kyseiseen tullimenettelyyn, kun tulliviranomaisille on annettu asianmukainen ilmoitus ja tavarat on merkitty luvanhaltijan kirjanpitoon.

Kirjanpitoon tehtävässä merkinnässä on ilmoitettava, milloin merkintä on tehty, sekä vähintään tullikoodeksin soveltamisasetuksen liitteessä 30 A olevassa taulukossa 7 esitetyt tiedot, lukuun ottamatta kotitullausta tullivarastointimenettelyä varten. Tavarakirjanpitoon tehtävän merkinnän on sisällettävä ainakin tiettyjä kaupalliseen käytäntöön kuuluvia tavaroiden tunnistetietoja, muun muassa tavaroiden määrä (tullikoodeksin soveltamisasetuksen 273 artiklan 1 kohdan toinen alakohta). Kirjanpitoon tehtävällä merkinnällä on sama oikeusvaikutus kuin tulliviranomaisten hyväksymällä ilmoituksella. Ajankohta, jona tavaroiden luovutuksen katsotaan tapahtuneen, on merkitty lupaan. Tulliviranomaisilla pitää aina olla mahdollisuus tarkastaa tavarat niiden sijaintipaikassa ennen luovutuksen myöntämistä.

Tavaroiden luovutus voi tapahtua eri tavoin:

1) Luvanhaltijan on ilmoitettava tullille tavaroiden saapumisesta osoitettuihin paikkoihin tai aikomuksestaan luovuttaa tavarat kyseiseen tullimenettelyyn (tullikoodexin soveltamisasetuksen 266 artiklan 1 kohta). Tämän jälkeen

a) luvanhaltijan on odotettava, ettäulli luovuttaa tavarat virallisesti, tai

b) tavarat katsotaan luovutetuiksi lupaan merkityn ajan kuluttua.

2) Luvanhaltijalle on myönnetty erivapaus olla ilmoittamatta tietoja (tullikoodexin soveltamisasetuksen 266 artiklan 2 kohdan b alakohta). Tässä poikkeustapauksessa tavarat katsotaan luovutetuiksi, kun ne on merkitty talouden toimijan kirjanpitoon.

2.IX.3.1 Tuontiin sovellettava kotitullausmenettely

Luvanhaltijan kirjanpidon on sisällettävä kaikki tiedot, joita tarvitaan tuontitullien ja muiden maksujen arvioimiseksi sekä kyseisen tullimenettelyn valvomiseksi. Kaikki todisteasiakirjat on arkistoitava ja asetettava pyydetessä tulliviranomaisten käyttöön.

Jos luvanhaltija toteaa (kyseiseen tullimenettelyyn asetettujen tavaroiden luovutuksen jälkeen), että kirjanpitoon merkityt tosiasialliset tavarat poikkeavat luonteeltaan ja/tai määrältään ilmoitetuista tavaroista, sen on ilmoitettava erot välittömästi toimivaltaiselle tullitoimipaikalle.

Täydentävään ilmoitukseen sovelletaan samoja sääntöjä kuin tuontiin sovellettavaan yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyyn (tullikoodexin 218 artiklan 1 kohdan toinen alakohta).

a) kun luvanhaltijalle ei ole myönnetty erivapautta olla ilmoittamatta tietoja

Tulliviranomaiset vaativat periaatteessa ilmoituksen ennen tavaroiden luovutusta voidakseen päättää, onko tarkastus suoritettava vai ei. Tulliviranomaiset voivat tehdä riskianalyysin ilmoitettujen tietojen perusteella ja tarvittaessa pyytää asiakirjoja tullitarkastusta varten.

Jäsenvaltiot säätävät ilmoituksen antamistavoista ja -menettelyistä. Määräaika, jonka jälkeen tavarat katsotaan luovutetuiksi, on merkittävä lupaan, ja siinä on otettava huomioon aika, joka tarvitaan riskianalyysin suorittamiseksi, ja aika, jonka tulliviranomaiset tarvitsevat suorittaakseen tarkastuksen ja käydäkseen tiloissa, joissa tavarat ovat. Tulliviranomaiset voivat ennen määräajan päättymistä pyytää tavaranhaltijaa esittämään tavarat tutkimista ja/tai asiakirjat tarkastamista varten.

Ilmoitus on tehtävä sähköisesti.⁸ Ilmoitukseen merkittäviä tietoja ei määritellä lainsäädännössä, mutta niiden on perustuttava tullikoodexin soveltamisasetuksen

⁸ Tullikoodexin soveltamisasetuksen 253 a artiklassa säädetään seuraavaa: ”Kuitenkin jos tulliviranomaisten tai taloudellisten toimijoiden tietokonejärjestelmät eivät ole käytettävissä yksinkertaistettujen tulli-ilmoitusten tai kotitullausmenettelyn käyttöä koskevan ilmoituksen tekemiseksi tai vastaanottamiseksi tietojenkäsittelymenetelmää käyttäen, tulliviranomaiset

liitteessä 30 A olevassa taulukossa 7 esitettyihin tietoihin. Niitä tarvitaan vähemmän kuin yksinkertaistettuun ilmoitukseen mutta riittävästi, jotta voidaan suorittaa tehokas riskianalyysi, soveltaa EU:n laajuisia ja kansallisia kieltoja ja rajoituksia sekä tarvittaessa valvoa tullimenettelyä, johon tavarat asetetaan.

b) kun luvanhaltijalle on myönnetty erivapaus olla ilmoittamatta tietoja

Erivapauden olla ilmoittamatta tietoja on oltava poikkeus. Talouden toimija voidaan vapauttaa ilmoitusvelvoitteesta tullikoodeksin soveltamisasetuksen 266 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti edellyttäen, että vapautus ei estä toimintojen säännönmukaisuuden tarkastamista. Tämän yksinkertaistuksen myöntämisessä on käytettävä harkintaa. Tullikoodeksin soveltamisasetuksen 266 artiklan 2 kohdan b alakohdassa viitataan erityisolosuhteisiin, jotka liittyvät tavaroiden luonteeseen ja toimintojen nopeuttamiseen. Talouden toimijalle voidaan myöntää joko kaikkia toimintoja tai vain toimintojen osaa koskeva erivapaus. Erivapaus voidaan myöntää esimerkiksi talouden toimijoille, jotka lähettävät tai vastaanottavat putkijohtoja tai johtoja pitkin kuljetettavia tavaroita, toimittavat elintarvikkeita tai polttoaineita laivoihin tai lentokoneisiin tai tuottavat tiettyjä tavaroita (esimerkiksi lannoitteita) samantyyppisistä raaka-aineista.

Erivapaus voidaan myös myöntää esimerkiksi talouden toimijalle, joka tuo aina vain yhtä arkaa tuotetta. Erivapautta ei kuitenkaan pidä myöntää talouden toimijalle, joka tuo kieltojen tai rajoitusten alaisia arkoja tavaroita, jollei tulliviranomaisilla ole riittäviä takeita siitä, ettei tuonti aiheuta riskejä. Esimerkkejä poikkeuksesta ovat muun muassa henkilö, jolla on koontilupa tai joka lähettää tai vastaanottaa säännöllisesti samankaltaisia tavaroita, ja tapaukset, joissa tavarat voidaan saattaa markkinoille vain, jos niihin on merkintöjä koskevan EU:n asetuksen mukaisesti merkitty, että ne ovat EU:n teknisten asetusten mukaisia (EY-merkintä).

Ennen kuin tullihallinnot myöntävät luvan, johon liittyy erivapaus, niiden on arvioitava kirjallisesti ennakkotarkastusraportissaan, mitkä ovat ne erityisolosuhteet, joiden perusteella erivapaus myönnetään, ja minkä tietojen toimittamisjärjestelyjen ansiosta tulliviranomaiset voivat velvoitteidensa mukaisesti tarkastaa tavarat (esimerkiksi tullille annettava etukäteisilmoitus tavaroiden suunnitellusta saapumisesta). Luvassa tai lisäasiakirjoissa on vahvistettava erityissäännöt ja erivapauteen liittyvät luvanhaltijan velvoitteet.

Kansallisilla menettelyillä (eli valvontasuunnitelmalla) on varmistettava sellaisen kotitullausmenettelyn asianmukainen valvonta, johon liittyy erivapaus olla ilmoittamatta tietoja. Erivapaudesta huolimatta on oltava mahdollista suorittaa satunnaisotantaan perustuvia tarkastuksia (katso suuntaviivojen 2.X kohta).

Jotta tulli voisi suorittaa tarkastuksia ennen luovutusta, on suositeltavaa, että se ajoittain joko valvontasuunnitelman mukaisesti tai satunnaisotantaan perustuvien tarkastuksen suorittamiseksi pyytää talouden toimijaa tietyinä ajanjaksona antamaan ilmoituksia aikomuksestaan luovuttaa tavarat. Ilmoitusajanjakson olisi oltava joustava, ja siinä olisi otettava huomioon aikaisempien tarkastusten tulokset. Jos tulokset eivät ole tyydyttäviä, ajanjaksoa olisi pidennettävä tai erivapauden

voivat ottaa vastaan määräämissään muissa muodoissa tehtyjä ilmoituksia, edellyttäen että tehokas riskianalyysi toteutuu.”

voimassaolo olisi keskeytettävä. Tarkastusten on joka tapauksessa oltava mahdollisia ympäri vuoden eikä vain ilmoitusajanjakson aikana.

Täsmäyttäminen täydentävän ilmoituksen kanssa

Sellaisten henkilöiden antamien täydentävien ilmoitusten sisältämät tiedot, joille on myönnetty lupa käyttää kotitullausmenettelyä ja siihen liittyvä erivapaus olla ilmoittamatta tietoja, olisi täsmäytettävä luvanhaltijoiden kirjanpitoon merkittyjen ja tullitarkastuksia varten käyttöön asetettujen todisteasiakirjojen sisältämien tietojen kanssa riskianalyysin perusteella tai satunnaisotannalla.

2.IX.3.2 Vientiin sovellettava kotitullausmenettely

a) kun luvanhaltijalle ei ole myönnetty erivapautta olla ilmoittamatta tietoja

Vientitullitoimipaikalle on ilmoitettava, jos aikomuksena on asettaa tavarat kyseiseen tullimenettelyyn jollakin seuraavista tavoista:

- Yksinkertaistettu vienti-ilmoitus (tullikoodexin soveltamisasetuksen 285 artiklan 1 kohta ja sen liite 30 A). Yksinkertaistettu ilmoitus on annettava sähköisesti. Tavarat on tutkittava ja tullitarkastusta varten vaadittavat asiakirjat on tarkastettava riskianalyysin tulosten perusteella. Riskianalyysin on oltava automatisoitu, jos mahdollista.
- Täydellinen vienti-ilmoitus (tullikoodexin soveltamisasetuksen 285 artiklan 2 kohta). Tällöin tavarat on tutkittava ja tullitarkastusta varten vaadittavat asiakirjat on tarkastettava automatisoidun riskianalyysin tulosten perusteella. Täydentävää ilmoitusta ei tarvitse antaa.
- Sähköinen ilmoitus (tullikoodexin soveltamisasetuksen 285 a artiklan 1 kohta). Ilmoitus on annettava tullikoodexin soveltamisasetuksen 285 b artiklassa säädettyjä määräaikoja noudattaen. Tällöin luvan antavan tullitoimipaikan on varmistettava, että kaikki tarvittavat tiedot lähetetään poistumistullitoimipaikkaan (tullikoodexin soveltamisasetuksen 285 b artiklan 3 kohta).

b) kun luvanhaltijalle on myönnetty erivapaus olla ilmoittamatta tietoja

Jäsenvaltiot voivat sallia, että kotitullausmenettelyn käyttöluvan tullikoodexin soveltamisasetuksen 283 artiklan mukaisesti saaneet viejät hakevat erivapautta olla ilmoittamatta tietoja tapauksissa, joissa sovelletaan vapautusta lähtöä edeltävän ilmoituksen antamisesta.

Tällainen lupa voi koskea esimerkiksi seuraavia:

- alusten elintarvikkeiden ja muiden tarvikkeiden (toisin sanoen laivojen tai lentokoneiden varaosien tai laivoilla tai lentokoneissa kulutettaviksi tai myytäviksi tarkoitettujen elintarvikkeiden) toimittaminen,
- tavarat, jotka viedään tullialueelta suoraan EU:hun sijoittautuneen henkilön operoimille poraus- tai tuotantolautoille tai tuulivoimaloihin, tai

– sora tai raakapuu, joka louhitaan tai kaadetaan lähellä rajaa ja viedään Norjaan tai Sveitsiin.

On huomattava, että joitakin näistä tavaroista (esimerkiksi kuorma-auton tavanomaisessa polttoainesäiliössä olevaa polttoainetta) ei tarvitse ilmoittaa tullitarkastusta varten, koska ne katsotaan ajoneuvon osaksi. On kuitenkin mahdollista, että ne on ilmoitettava tilastointi- tai verotussyistä.

Kotitullausmenettelyn käyttöä koskeva lupa, johon liittyy erivapaus olla ilmoittamatta tietoja, voidaan myös myöntää kansallisille vientitapahtumille (joihin ei liity vientivalvontajärjestelmän kautta kulkevia sanomia), joihin sovelletaan tullikoodexin soveltamisasetuksen 289 ja 592 f artiklaa. Tämä tarkoittaa, että vientitapahtuma tapahtuu kokonaisuudessaan yhdessä jäsenvaltiossa (sekä vienti- että poistumistullitoimipaikka sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa).

Tällaisen luvan myöntäminen edellyttää, että hakija täyttää kotitullausmenettelyn käyttöä koskevan luvan arviointiperusteet. Lupa voidaan rajoittaa koskemaan vain yhteisötavaroiden vientiä. Jäsenvaltiot voivat kahdenvälisesti sopia, että yksinkertaistus koskee vientiä toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevien poistumistullitoimipaikkojen kautta.

Näin hyväksytyjen viejien on

- merkittävä jokainen vienti välittömästi asiakirjoihinsa ja
- ilmoitettava kaikki vientitapahtumat sijoittautumispaikkansa tullitoimipaikkaan vähintään kerran kuukaudessa; ilmoitukset on tehtävä sähköisesti, jos käytössä on tietokonejärjestelmä⁹.

Tavaroiden merkitsemistä kirjanpitoon pidetään tulli-ilmoituksen hyväksymisenä ja tavaroiden luovutuksena vietäviksi.

c) muut yksinkertaistukset

Tullikoodexin soveltamisasetuksen 289 artiklan mukaisesti jäsenvaltiot voivat myöntää muita yksinkertaistuksia.

2.IX.4 Poikkeukset täydentävään ilmoitukseen

Tullikoodexin 76 artiklan 2 kohdassa säädetään velvoitteesta tehdä täydentävä ilmoitus molempia yksinkertaistettuja menettelyjä käytettäessä.

⁹ Tullikoodexin soveltamisasetuksen 253 a artiklassa säädetään seuraavaa: ”Kuitenkin jos tulliviranomaisten tai taloudellisten toimijoiden tietokonejärjestelmät eivät ole käytettävissä yksinkertaistettujen tulli-ilmoitusten tai kotitullausmenettelyn käyttöä koskevan ilmoituksen tekemiseksi tai vastaanottamiseksi tietojenkäsittelymenetelmää käyttäen, tulliviranomaiset voivat ottaa vastaan määräämissään muissa muodoissa tehtyjä ilmoituksia, edellyttäen että tehokas riskianalyysi toteutuu.”

Seuraavissa kohdissa esitellään tullikoodexin soveltamisasetuksessa säädetty poikkeukset. Kohtia sovelletaan myös yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaan.

2.IX.4.1 Luovutus vapaaseen liikkeeseen yksinkertaisen ilmoituksen menettelyssä (tullikoodexin soveltamisasetuksen 260–267 artikla)

Tullikoodexin soveltamisasetuksen 262 artiklan 2 kohdan mukaisesti luvanhaltija voidaan vapauttaa velvoitteesta esittää täydentävä tulli-ilmoitus seuraavissa tapauksissa:

- vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskeva yksinkertaistettu ilmoitus sisältää jo kaikki vapaaseen liikkeeseen luovutusta ja tullien ja verojen laskemista varten tarvittavat tiedot
- yksinkertaistettu ilmoitus koskee tavaroita, joiden arvo tai nettopaino ei ylitä tilastollista kynnysarvoa¹⁰ eli 1 000:ta euroa tai 1 000:ta kilogrammaa.

—

2.IX.4.1 Luovutus vapaaseen liikkeeseen kotitullausmenettelyssä (tullikoodexin soveltamisasetuksen 263–267 artikla)

Sovellettavia poikkeuksia ei ole.

2.IX.4.3 Tavaroiden luovutus taloudellisesti vaikuttavassa tullimenettelyssä

a) luovutus tullivarastointimenettelyyn (tullikoodexin soveltamisasetuksen 268–274 artikla)

Tullikoodexin soveltamisasetuksen 269 ja 273 artiklassa säädetään, että lupa käyttää yksinkertaistettuja menettelyjä (yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyä tai kotitullausmenettelyä) tullivarastointimenettelyssä voidaan myöntää, jos menettelyä sovelletaan A-, C-, D- ja E-luokan varastoissa, edellyttäen, että näitä varastoja koskevat ehdot täyttyvät. Näissä tapauksissa täydentävää tulli-ilmoitusta ei tarvitse antaa (tullikoodexin soveltamisasetuksen 271 artiklan 2 kohta ja 274 artiklan 2 kohta).

Kun tavarat asetetaan fyysisesti tullivarastointimenettelyyn, kaikki tullikoodexin soveltamisasetuksen liitteeseen 30 A sisältyvät aiheelliset tiedot on kuitenkin merkittävä tavarakirjanpitoon, jotta luvan myöntävällä tulliviranomaisella on mahdollisuus suorittaa tarkastustoimenpiteitä.

b) Ulkoisen jalostusmenettelyn perusteella ilmoitetut tavarat (tullikoodexin soveltamisasetuksen 277 artikla)

¹⁰ Tilastollinen kynnysarvo määritellään kolmansien maiden kanssa käytävää ulkomaankauppaa koskevista yhteisön tilastoista 6. toukokuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 471/2009 3 artiklan 4 kohdassa sekä sen täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 113/2010 (1 artikla ja liitteen 1 (poikkeusluettelo) j kohta).

Tullikoodexin soveltamisasetuksen 282 artiklassa ja 262 artiklan 2 kohdassa säädetään, että tulliviranomaiset voivat yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyssä olla vaatimatta täydentävän ilmoituksen esittämistä, kun tavarat ilmoitetaan ulkoiseen jalostusmenettelyyn.

Tullikoodexin soveltamisasetuksen 285 artiklan 2 kohdan mukaisesti luvanhaltijan (hyväksytyn viejän) ei kotitullausmenettelyssä tarvitse esittää täydentävää tullilmoitusta, jos se antaa täydellisen vienti-ilmoituksen yksinkertaistetun vienti-ilmoituksen sijaan.

c) Asettaminen sisäiseen jalostusmenettelyyn, tullivalvonnassa tapahtuvan valmistuksen menettelyyn tai väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn tullikoodexin soveltamisasetuksen 276 artiklan mukaisesti

Soveltamalla soveltuvin osin tullikoodexin soveltamisasetuksen 260–267 artiklaa tulliviranomaiset voivat vapauttaa tavaraniilmoittajan velvoitteesta antaa täydentävä tullilmoitus vain yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyn osalta, kun tavarat luovutetaan sisäiseen jalostusmenettelyyn, tullivalvonnassa tapahtuvan valmistuksen menettelyyn tai väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn edellyttäen, että tullikoodexin soveltamisasetuksen 262 artiklan 2 kohdassa säädetyt ehdot täyttyvät.

d) Samalle henkilölle myönnetyn taloudellisesti vaikuttavan tullimenettelyn päättäminen asettamalla tavarat toiseen taloudellisesti vaikuttavaan menettelyyn (tullikoodexin soveltamisasetuksen 277 a ja 278 artikla)

Täydentävää tullilmoitusta ei tarvitse vaatia, jos seuraavat kaksi ehtoa täyttyvät:

- samalle luvanhaltijalle myönnetään vähintään kaksi lupaa käyttää taloudellisesti vaikuttavaa tullimenettelyä, ja
- tavaroita uuteen menettelyyn (seuraavaan menettelyyn) asetettaessa käytetään kotitullausmenettelyä.

e) Tulli-ilmoitukset vientimenettelyssä

Katso 2.IX.2 ja 2.IX.3 kohta.

X JAKSO – RISKIANALYYSI

Vaikka yksinkertaistetuissa menettelyissä tehdään ennen tavaroiden luovutusta yleensä vähemmän tarkastuksia kuin vakiomenettelyssä, vähimmäismäärä riskianalyysiin tai satunnaisotantaan perustuvia fyysisiä ja asiakirjatarkastuksia on kuitenkin tehtävä. Tarkastuksissa on säilytettävä ennakoimattomuus, jotta voidaan havaita yhteisen kauppapolitiikan tai turvallisuusnäkökohtien vastainen tuonti tai vienti ja välttää liian pienet tulli- ja muut maksut.

Yksinkertaistetussa menettelyssä ilmoitettuja lähetyksiä, joiden kuitenkin katsotaan riskianalyysin perusteella muodostavan suuren riskin (esimerkiksi keskinäistä avunantoa koskevan ilmoituksen vuoksi), ei pitäisi jättää tarkastamatta vain siksi, että ne on tuotu maahan yksinkertaistetussa menettelyssä.

Jäsenvaltioita kehoitetaan laatimaan perinteisiä omia varoja ja kauppapoliittisia toimenpiteitä koskevia automatisoituja riskiprofiileja ja arvioimaan kriittisesti näitä profiileja uusien kerättyjen tietojen pohjalta (myös aikaisempien tarkastustulosten pohjalta) kaikissa yksinkertaistetuissa menettelyissä.

Katso suuntaviivojen liite XI, joka sisältää tarkastuksia koskevia suosituksia.

2.X.1 Yksinkertaistetun ilmoituksen menettely

Vastaanotettuaan yksinkertaistetun ilmoituksen tuonti- tai vientitullitoimipaikan on varmistettava, että ilmoituksen antavalla henkilöllä on voimassa oleva lupa käyttää kyseistä yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyä ja että yksinkertaistettu ilmoitus ja sen sisältämät tiedot ovat luvassa vahvistettujen vaatimusten mukaiset. Koska yksinkertaistettu ilmoitus on annettava sähköisesti, tarkastukset olisi suoritettava automaattisesti tulli-ilmoitusten tietojenkäsittelyjärjestelmää käyttäen.

Yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyssä ilmoitetut tavarat voidaan tutkia ja vaadittavat asiakirjat voidaan tarkastaa suoritettun riskianalyysin tulosten perusteella. Suoritettujen tarkastusten tulokset on kirjattava tullikoodeksin soveltamisasetuksen 247 artiklan mukaisesti.

2.X.2 Kotitullausmenettely

Tulliviranomaiset voivat pyytää asiakirjoja tarkastamista varten tai käydä luvassa ilmoitetussa paikassa tutkimassa tavarat, jos suoritettun riskianalyysin perusteella on tarpeen tarkastaa asiakirjat ja/tai tutkia tavarat fyysisesti. Suoritettujen tarkastusten tai tutkimusten tulokset on kirjattava tullikoodeksin soveltamisasetuksen 247 artiklan mukaisesti.

Automatisoitujen riskianalyysien suorittamiseksi jäsenvaltioita kehoitetaan ottamaan käyttöön tavaroiden saapumista ja kirjanpitoon merkitsemistä koskeva sähköinen ilmoitusjärjestelmä (tullikoodeksin soveltamisasetuksen 253 a artiklan toisen alakohdan mukaisesti).

Tulliviranomaisten on suoritettava säännöllisiä riskeihin tai satunnaisotantaan perustuvia tarkastuksia tai tarkastuksia, jotka perustuvat ennakkotarkastuksen ja luvanhaltijan riskiprofiilin mukaisesti laadittuun suunnitelmaan, vaikka luvanhaltijalle olisi myönnetty erivapaus olla antamatta tietoja.

Voidakseen tarkastaa tavarat, tulliviranomaiset voivat myös pyytää luvanhaltijaa ilmoittamaan tavaroiden saapumisesta tietyssä ajanjaksona.

2.X.3 Tullimenettelyyn 42 ilmoitettujen tavaroiden erityistarkastukset

Tullimenettely 42 tarkoittaa, että tavarat, jotka voidaan tuoda jäsenvaltioon arvonlisäverotta toimitettavaksi tai siirrettäväksi toiseen jäsenvaltioon, luovutetaan samanaikaisesti vapaaseen liikkeeseen ja kulutukseen. Tällaisissa tilanteissa on

erityisiä veroriskejä, joita tulliviranomaisten voi olla vaikeampi valvoa yksinkertaistetussa menettelyssä.

Huom. Kotitullausmenettelyn käyttö tullimenettelyssä 42 ei ole suositeltavaa, koska arvonlisäverodirektiivin (direktiivi 2008/117/EY) mukaisesti tullille on tehtävä ilmoitus ennen luovutusta.

Jos hakija aikoo käyttää tullimenettelyä 42, tulliviranomaisten on kiinnitettävä ennakkotarkastuksessa erityistä huomiota tuojan ja toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan asiakkaan (vastaanottajan) arvonlisäverotunnisteiden olemassaoloon sekä luovuttajan/tuojan asiakirjoihin luovutushetkellä sisältyviin todisteisiin tavaroiden mynnistä tai siirrosta. Hakijan luotettavuus tältä osin on tarkastettava huolellisesti. On myös tarkastettava, että tavarat todella lähtevät tuontijäsenvaltion alueelta toiseen jäsenvaltioon ja saapuvat sinne.

Tulliviranomaisten on myös tarkistettava arvonlisäverotunnisteet täydentävien ilmoitusten jälkitarkastuksissa joko automaattisesti tai manuaalisesti.

Tavanomaiset arvonlisäverotarkastukset suoritetaan tiettyinä ajankohtina, ja ne kattavat useita vuosia. Kohdennettuja tarkastuksia voidaan kuitenkin aina tehdä muiden jäsenvaltioiden pyynnöstä tai petosepäilyyn johtaneen sisäisen riskianalyysin perusteella. Jälkimmäisessä tapauksessa on hyvin tärkeää, että tiedot mahdollisesta petollisesta toiminnasta saadaan mahdollisimman pian. Tulliviranomaisten on siksi varmistettava, että tullimenettelyn 42 mukaista tuontia koskevat tiedot välitetään välittömästi veroviranomaisille, jotta nämä voivat käyttää niitä veroriskianalyysissään.

XI JAKSO – YKSINKERTAISTETUN ILMOITUKSEN JA TÄYDENTÄVÄN ILMOITUKSEN TÄSMÄYTYS / JÄLKITARKASTUKSET

2.XI.1 Yksinkertaistetun ilmoituksen ja täydentävän ilmoituksen täsmäytys

2.XI.1.1 Taustaa

On tärkeää vähentää kotitullausmenettelyyn, yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyyn ja yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaan liittyviä riskejä ottamalla käyttöön menettelyjä, joiden avulla voidaan täsmäyttää yksinkertaistetut ilmoitukset ja vastaavat täydentävät ilmoitukset. Näillä tarkastusmenettelyillä varmistetaan verosääntöjen noudattaminen ja tullivelkatietojen oikeellisuus. Täsmäytyksen on mieluiten tapahduttava automaattisesti, ja sen avulla on varmistettava, että täydentävän ilmoituksen tiedot ovat oikeat ja kattavat. Joko talouden toimijan tai tullin on täsmäytettävä tiedot järjestelmällisesti, myös silloin kun tavarat merkitään kirjanpitoon (kotitullausmenettely).

2.XI.1.2 Automatisoitu täsmäytys

Automatisoitua täsmäytystä suositellaan käytettäväksi aina, kun se on mahdollista, ja kaikki virheet on otettava seurantaan. Ilmoitusten sisältämien tietojen automatisoitu täsmäytys on suoritettava tulli-ilmoitusten tietojenkäsittelyjärjestelmää käyttäen.

Jäsenvaltioiden tullihallintojen on kehitettävä ja käytettävä automatisoituja tietojenkäsittelyvälineitä yksinkertaistettujen ilmoitusten täsmäyttämiseksi vastaavan täydentävän ilmoituksen kanssa. Täsmäytyksessä voidaan käyttää tulli-ilmoituksen rekisteröintinumeroa tai kuljetuksen viitenumeroa. Sähköisen täsmäytyksen avulla pitäisi saada kohtuullinen varmuus täydentävän ilmoituksen kattavuudesta ja oikeellisuudesta ja siitä, että kaikki tavarat on ilmoitettu asianmukaisesti.

2.XI.1.3 Manuaalinen täsmäytys

Jäsenvaltioiden tullihallinnot voivat kuitenkin suorittaa yksinkertaistetun ilmoituksen ja täydentävän ilmoituksen täsmäytyksen manuaalisesti tulliselvityksen jälkeisen tarkastuksen tai luotettavuuden varmistamisen yhteydessä. Täsmäytyksessä voidaan käyttää tulli-ilmoituksen rekisteröintinumeroa tai kuljetuksen viitenumeroa sekä viitteenä kohdan 40 tietoja. Manuaalisen täsmäytyksen avulla pitäisi saada kohtuullinen varmuus täydentävän ilmoituksen kattavuudesta ja siitä, että kaikki tuodut tavarat on ilmoitettu asianmukaisesti.

2.XI.2 Täydentävän ilmoituksen ja todisteasiakirjojen jälkitarkastukset

Luvan myöntäneen tullitoimipaikan taikka tuonti- tai vientitullitoimipaikan, johon täydentävä ilmoitus on annettava, on valvottava täydentävän ilmoituksen antamisen määräaikaisten noudattamista. Valvonta olisi suoritettava automaattisesti tulli-ilmoitustietoja koskevien tietojenkäsittelyjärjestelmien avulla.

Jos täsmäytykset tehdään manuaalisesti, täsmäytys on yksi tärkeimmistä jälkitarkastuksista.

Todisteasiakirjojen oikeellisuus, kattavuus ja pätevyys voidaan tarkastaa myös jälkitarkastuksissa. Jos kyseessä on yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa, luvan myöntänyt tulliviranomainen voi näiden tarkastusten yhteydessä tarvittaessa käyttää myös osallisena olevasta jäsenvaltiosta saatuja tietoja tarkastustuloksista. Tässä suositellaan käytettäväksi suojattua tietojenvaihtoa.

XII JAKSO – TULLISELVITYKSEN JÄLKEISET YRITYSTARKASTUKSET

EU:n lainsäädäntö sisältää tarkastusten oikeusperustan. Tullikoodexin 78 artiklassa säädetään tulli-ilmoitusten tarkastuksesta tavaroiden luovutuksen jälkeen, ja tullikoodexin 13–16 artikla muodostavat oikeusperustan tarkastusten tekemiselle. Lisäksi kansallisessa tulli- tai verolainsäädännössä voidaan säätää tulliviranomaisten oikeudesta tarkastaa talouden toimijoita ja kolmansia osapuolia.

Tullin yritystarkastus on tullin suorittama tarkastus tai arviointi, jonka tarkoituksena on varmistua siitä, että talouden toimijoiden toimet ja tapahtumat ovat kansallisen ja Euroopan unionin lainsäädännön ja vaatimusten mukaisia kaikissa tulliin liittyvissä asioissa.

Tullin suorittama yritystarkastus on järjestelmällinen ja objektiivinen prosessi, jossa hankitaan ja arvioidaan todisteita talouden toimijan tietojen, toimien ja tapahtumien oikeellisuudesta ja kattavuudesta ja raportoidaan niistä. Yritystarkastukset edellyttävät yleensä käyntiä toimijan tiloissa.

Tavaroiden luovutuksen jälkeen suoritettavat erilaiset tarkastukset, joiden tarkoituksena on varmistaa tulli-ilmoitusten ja/tai tapahtumien oikeellisuus, voidaan kaikki luokitella jälkitarkastuksiksi. Kuitenkin vain yhtä tarkastustyyppiä voidaan pitää varsinaisena tulliselvityksen jälkeisenä yritystarkastuksena.

Tulliselvityksen jälkeinen yritystarkastus on jälkitarkastus, jossa tutkitaan toimijan hallinto, organisaatio, sisäiset menettelyt ja/tai sisäiset järjestelmät sellaisten todisteiden keräämiseksi, jotka tukevat objektiivista arviota siitä, noudattaako toimija asiaa koskevia säädöksiä ja vaatimuksia.

Uudelleenarviointiin voi kuulua tarkastus, jossa arvioidaan, täyttääkö toimija edelleen kyseiseen lupaan tai menettelyyn sovellettavat arviointiperusteet tai säännökset. Tällainen tarkastus voi olla tarpeen seuraavissa tapauksissa:

- EU:n lainsäädäntöön on tehty suuria muutoksia, tai
- voidaan kohtuudella olettaa, että asianomaiset vaatimukset ja arviointiperusteet eivät enää täyty. Tällainen tarkastus voidaan kuitenkin tehdä myös valvontatoimien perusteella, jos jäsenvaltio pitää sitä tarpeellisenä.

Yksinkertaistettujen menettelyjen käyttöä koskevien lupien ja yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupien uudelleenarvioinnissa noudatetaan samoja sääntöjä kuin AEO-aseman uudelleenarvioinnissa. Lisätietoja on AEO-suuntaviivojen 5 osan II jaksossa – Uudelleenarviointi.

Muiden jälkitarkastusten tavoitteena on tulli-ilmoitusten oikeellisuuden varmistaminen tiettyjen asioiden, esimerkiksi polkumyynnin tai alkuperän/etuuden osalta, tai niiden tarkoituksena on alkuperätodistusten jälkitarkastus, tulliarvon määrittäminen, keskinäistä avunantoa koskevan pyynnön johdosta suoritettava tarkastus, tullitarkastus varastoissa (esimerkiksi varastonmääritys tai varastokirjanpidon tarkastus) tai tarkastus tariffiin luokittelua varten. Tämän tyyppisissä tarkastuksissa ei yleensä tutkita toimijan sisäisiä valvontajärjestelmiä tai -menettelyjä.

Yhteen tulliselvityksen jälkeiseen yritystarkastukseen voidaan yhdistää monenlaisia tarkastuksia. Tällöin tarkastetaan muun muassa seuraavat seikat:

- kyseiselle toimijalle myönnetyn luvan ehtojen noudattaminen
- EU:n ja kansallisen lainsäädännön noudattaminen kaikissa tulliin liittyvissä asioissa

– virheettömät ja täydelliset tiedot, jotta voidaan määrittää maksettavien tuontitullien määrä ja muiden toimenpiteiden kuin tariffitoimenpiteiden noudattaminen.

Tulliviranomaisten olisi tehtävä säännöllisiä ja suunniteltuja tulliselvityksen jälkeisiä yritystarkastuksia, jotka perustuvat asianmukaiseen ja vakioituun tarkastusmenetelmään. Tulliselvityksen jälkeisiä yritystarkastuksia koskevissa riskianalyysseissä olisi otettava toimijan liiketoimintariskien lisäksi huomioon riski tullivelan vanhentumisesta kolmen vuoden jälkeen.

Lisätietoja tarkastusmenetelmistä, -prosesseista ja -vaiheista, joita tullin tarkastajien olisi käytettävä, on EU:n laatimissa yritystarkastuksia koskevissa suuntaviivoissa.

Lisäksi tarkastajat voivat tutustua tilintarkastustuomioistuimen suosituksiin (liite XI) ja esimerkkiin hyvästä käytännöstä (liite XIII).

3 OSA, YKSINKERTAISTETTujen MENETTELYJEN YHTEISÖLUPAA KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖKSET

I JAKSO – PERINTEISET OMAT VARAT, HALLINNOLLINEN JÄRJESTELY JA YLEISSOPIMUS

Ennen osallistumista yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluupa on tärkeää ottaa huomioon se, että jäsenvaltiot jakavat keskenään 25 prosenttia niistä perinteisistä omista varoista (tulleist), jotka jäsenvaltiot saavat pidättää kantopalkkioina, kun ne kantavat tullevia.

Nykyisen lainsäädännön mukaan jäsenvaltioiden ei tarvitse jakaa näitä kantopalkkioita. Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluupa osallistuminen edellyttää kuitenkin yhteistyötä, ja tämä on otettava huomioon päätettäessä jäsenvaltioiden välisestä kantopalkkioiden jaosta. Kantopalkkioiden jakamiselle on hyväksytty yhteinen perusta. Hallinnollisen järjestelyn tai yleissopimuksen (EUVL C 92, 21.4.2009, s. 1) mukaisesti kantopalkkiot jakautuvat tasan luvan myöntävän jäsenvaltion ja osallisena olevan jäsenvaltion kesken.

Siirrettävien kantopalkkioiden määrän laskemisesta määrätään hallinnollisessa järjestelyssä tavasta, jolla kansalliset kantopalkkiot on jaettava vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevien yhteisölupien tapauksessa. Järjestely oli suuri edistysaskel, mutta kaikki jäsenvaltiot eivät ole allekirjoittaneet sitä.

Unionin tullikoodexiin sisältyvän keskitetyn tulliselvityksen käsitteen myötä tulee tarpeelliseksi saada aikaan EU:n laajuinen sopimus kantopalkkioiden jakamisesta.

Keskitettyä tulliselvitystä koskevan yleissopimuksen, joka koskee kantopalkkioiden jakamista, on allekirjoittanut 27 jäsenvaltiota, ja se tulee voimaan 90 päivän kuluttua siitä, kun viimeinen sopimuksen allekirjoittanut jäsenvaltio on ilmoittanut saattaneensa päätökseen sopimuksen tekemisen edellyttämät kansalliset menettelyt. Tähän voimaantuloon saakka kyseiset menettelyt päätökseen saanut jäsenvaltio voi yleissopimuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoittaa, että se soveltaa yleissopimusta suhteissaan niihin jäsenvaltioihin, jotka ovat tehneet saman

ilmoituksen. Yleissopimus korvaa olemassa olevat kahdenväliset sopimukset ja hallinnollisen järjestelyn.

Jäljempänä oleva linkki johtaa verkkosivustolle, jolla on tarkat tiedot yleissopimuksen ratifioinnista (esimerkiksi siitä, miten tehdään ilmoitus yleissopimuksen soveltamisesta ennen sen ratifiointia).

<http://www.consilium.europa.eu/policies/agreements/search-the-agreements-database?command=details&lang=en&aid=2009003&doclang=EN>

Sekä hallinnollisessa järjestelyssä että yleissopimuksessa määrätään, että luvan myöntävän jäsenvaltion osallisena olevalle jäsenvaltiolle uudelleen jakamien kantopalkkioiden määrä on 50 prosenttia osallisena olevaan jäsenvaltioon fyysisesti tuoduista tavaroista pidätetyistä kantopalkkioista. Luvan myöntävä jäsenvaltio pidättää 100 prosenttia kantopalkkioista, jos tavarat luovutetaan fyysisesti vapaaseen liikkeeseen luvan myöntävässä jäsenvaltiossa. Maksun määrän lisäksi hallinnollisessa järjestelyssä ja yleissopimuksessa määrätään maksun ajankohdasta, tietojen jakamisesta (esimerkiksi pankkitilit sekä maksun vastaanottavan viranomaisen nimi ja osoite) jäsenvaltioiden kesken. Ne sisältävät myös määräyksiä riitojen ratkaisusta.

Liitteessä I esitetään mahdollisia skenaarioita siitä, miten kantopalkkiot jakautuvat luvan myöntävän jäsenvaltion ja osallisena olevan jäsenvaltion kesken.

Luvan myöntävän jäsenvaltion on lähetettävä osallisena olevalle jäsenvaltiolle yksityiskohtainen maksuilmotus (katso malli liitteessä I) kantopalkkioiden siirrosta.

Kansallisen viranomaisen, joka on nimetty ilmoituksen vastaanottajaksi, on tarkistettava asiakirjan sisältämät tiedot ja ilmoitettava luvan myöntävälle jäsenvaltiolle mahdollisista ristiriitaisuuksista.

Hallinnollisen järjestelyn ja yleissopimuksen tekstit ovat ladattavissa verotuksen ja tulliliiton pääosaston verkkosivustolta:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/procedural_aspects/general/centralised_clearance/index_en.htm

Verkkosivustolla voi myös tutustua luetteloon jäsenvaltioista, jotka ovat allekirjoittaneet hallinnollisen järjestelyn ja/tai ratifioineet yleissopimuksen.

II JAKSO – HAKUMENETTELY

3.II.1 Kuka voi hakea yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa?

Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaan sovelletaan samoja sääntöjä kuin yksinkertaistetun menettelyn käyttöä koskevaan kansalliseen lupaan (katso suuntaviivojen 2.III.1 kohta).

Yritysryhmät eivät voi hakea yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa. Sen voi tehdä vain yksi yksikkö, joka edustaa muita (esimerkiksi tekee ilmoitukset,

antaa vakuuden ja säilyttää asiakirjat) ja toimii luvan myöntävän viranomaisen yhteyspisteenä.

Kun yksikkö hakee yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa, kohtaan 12 on merkittävä niiden ryhmään kuuluvien yritysten nimet ja osoitteet, jotka tukevat luvanhaltijaa paikallisesti (esimerkiksi avustavat fyysisissä tarkastuksissa tai eläinlääkinnällisissä tarkastuksissa tai toimittavat tavarat asiakkaille) osallisina olevissa jäsenvaltioissa.

3.III.2 Mihin hakemus jätetään?

Tullikoodexin soveltamisasetuksen 253 h artiklan 1 kohdan mukaisesti hakemuksen vastaanottavan tulliviranomaisen määrittämiseen sovelletaan samoja sääntöjä kuin AEO-aseman hakemiseen. *Lisätietoja on AEO-suuntaviivojen 3 osan I jaksossa.*

Jos talouden toimija hakee sekä yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa että tiettyä käyttötarkoitusta tai taloudellisesti vaikuttavaa tullimenettelyä koskevaa yhteisölupaa, sovelletaan tullikoodexin soveltamisasetuksen 292 artiklan 5 ja 6 kohdassa tai 500 ja 501 artiklassa vahvistettuja sääntöjä. Tämä pätee myös silloin, kun haetaan yhdistettyä yhteisölupaa. Käytännössä hakijan on jätettävä kaksi tullikoodexin soveltamisasetuksen liitteessä 67 olevan mallin mukaista hakulomaketta: yksi yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa ja toinen taloudellisesti vaikuttavaa tullimenettelyä tai tiettyä käyttötarkoitusta varten.

Jos talouden toimija hakee esimerkiksi yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa ja tullivarastointimenettelyä koskevaa yhteisölupaa, ensin mainittua koskeva hakemus jätetään samaan jäsenvaltioon, johon tullivarastointimenettelyä koskeva hakemus on jätettävä.

3.II.3 Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa koskevan hakemuksen jättäminen

Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaan sovelletaan samoja sääntöjä kuin yksinkertaistettujen menettelyjen kansalliseen lupaan. Hakemus jätetään luvan myöntävään jäsenvaltioon.

III JAKSO – HAKEMUKSEN TUTKIMINEN JA ENNAKKOTARKASTUS

Koska luvan myöntämiseen liittyy useampia jäsenvaltioita, on ennen yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvan myöntämistä otettava huomioon 2.II jaksossa mainittujen arviointiperusteiden lisäksi jäsenvaltioiden väliseen tietojenvaihtoon liittyviä seikkoja.

Jäsenvaltioiden on vaihdettava tietoja keskenään. Tietojenvaihdon olisi mieluiten tapahduttava sähköisesti, ja siinä olisi otettava huomioon tietosuoja (katso 3.X kohta ja liite VII).

On sovittava kyseisten jäsenvaltioiden välisestä ja sisäisestä ennakkotarkastusta koskevasta vastuunjaosta. On laadittava yhteinen valvontasuunnitelma osapuolten (luvan myöntävän ja osallisena olevan jäsenvaltion) sitoumusten selkeyttämiseksi.

On tiedettävä, missä tavarat tuodaan tai viedään ja kuka on tavaranhaltija osallisena olevassa jäsenvaltiossa. Osallisena olevan jäsenvaltion on aina tehtävä tarkastuksia ennen yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvan myöntämisen hyväksymistä. Tietyissä olosuhteissa, esimerkiksi valvontasuunnitelman laatimiseksi ja riskiprofiilien määrittämiseksi, osallisena olevassa jäsenvaltiossa voidaan lisäksi suorittaa yhteistarkastus.

Katso liitteet IV, V, XI ja XII, joita sovelletaan myös yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvan myöntämismenettelyyn.

IV JAKSO – VAKUUDET

Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa varten annettava vakuus eroaa monin tavoin yksinkertaistettua menettelyä varten annettavasta vakuudesta (katso 2.VI kohta):

- vakuuden laskemiseen osallistuu useampi kuin yksi jäsenvaltio
- vakuuden on katettava kansalliset verot kaikissa luvassa mukana olevissa jäsenvaltioissa.

Luvan myöntävät viranomaiset ovat vastuussa tullivelan ja muut maksut kattavan vakuuden määrän laskemisesta. Vakuus kattaa sekä tuontitullit että erilaiset kansalliset verot kaikissa osallisina olevissa jäsenvaltioissa. Luvan myöntävä jäsenvaltio vastaa vain tulleja koskevasta vakuudesta. Kaikkien yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvassa osallisina olevien jäsenvaltioiden on osallistuttava kansallisia veroja, esimerkiksi arvonlisäveroa ja valmisteveroja, koskevan vakuuden määrän laskemiseen.

Ei ole olemassa virallista sääntöä siitä, missä vakuus on annettava. Käytännössä on kuitenkin kaksi mahdollisuutta:

- 1) Koko tulli- ja verovelan (sekä tuontitullit että kansalliset verot kaikissa osallisina olevissa jäsenvaltioissa) kattava vakuus annetaan luvan myöntävässä jäsenvaltiossa.
- 2) Vakuus, joka kattaa kansalliset verot osallisina olevissa jäsenvaltioissa, lasketaan ja se on annettava osallisina olevissa jäsenvaltioissa. Tässä tapauksessa luvan myöntävässä jäsenvaltiossa annettu vakuus kattaa vain tuontitullit ja kansalliset verot luvan myöntävässä jäsenvaltiossa.

Tähänastisten kokemusten mukaan jälkimmäistä vaihtoehtoa käytetään enemmän.

Jälkimmäisessä tapauksessa osallisena oleva jäsenvaltio voi milloin tahansa pyytää tietoja vakuuden olemassaolosta ja määrästä.

V JAKSO – VIRKA-APUMENETTELY

Jäsenvaltioiden välisestä virka-apumenettelystä säädetään tullikoodexin soveltamisasetuksen 253 j artiklan 1 kohdassa. Valvontasuunnitelmaa laadittaessa otetaan huomioon osallisina olevien jäsenvaltioiden erityisvaatimukset (jotka voivat liittyä esimerkiksi kansalliseen lainsäädäntöön). Riskianalyysistä ja tullimenettelyyn mahdollisesti asetettavista tavaroista riippuen yhteisöluvassa (kohdassa 15 tai lisätiedoissa) on vahvistettava erityiset ilmoitus- ja menettelyvaatimukset, jotka koskevat luovutusta osallisena olevassa yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa. Tämä tarkoittaa, että virka-apumenettelyn yhteydessä osallisena olevan jäsenvaltion paikallisen toimipaikan on ilmoitettava luvan myöntävälle tullitoimipaikalle sekä luvassa että valvontasuunnitelmassa huomioon otettavista erityisvaatimuksista, jotka johtuvat tavaroiden luovutukseen sovellettavasta kansallisesta lainsäädännöstä.

VI JAKSO – KIELLOT JA RAJOITUKSET

Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaan sovelletaan periaatteessa samoja sääntöjä kuin yksinkertaistetun menettelyn käyttöä koskevaan kansalliseen lupaan (katso suuntaviivojen 2.V.3 kohta).

Kun muut viranomaiset tai virastot vastaavat kieltojen tai rajoitusten alaisten tavaroiden koskevien toimenpiteiden toteuttamisesta, on tärkeää, että niitä kuullaan ennen yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvassa myöntämistä. Niitä olisi kuultava aina, kun lupaa arvioidaan, tarkastellaan uudelleen tai muutetaan.

Tavaroiden tehokkaan valvonnan varmistamiseksi jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että yhteisessä valvontasuunnitelmassa määritellään selvästi yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvassa osallisina olevien tullihallintojen tehtävät ja vastuut.

Luvassa on myös selvästi ilmoitettava, missä tullitoimipaikassa luvat tai todistukset on esitettävä, ja lueteltava tavarat (CN-koodeihin perustuen), joita lupa koskee tai ei koske.

Yhteisessä valvontasuunnitelmassa on selvennettävä sekä tullitoimipaikan, jossa tavarat esitetään että luvan myöntävän tullitoimipaikan vastuut, jotka koskevat kieltojen tai rajoitusten alaisten tavaroiden tarkastuksia. Tämä tarkoittaa ainakin seuraavien seikkojen täsmentämistä:

- onko tarpeen esittää todistus yhdessä yksinkertaistetun ilmoituksen tai ilmoituksen kanssa vai riittääkö, että asiakirjat esitetään yhdessä täydentävän ilmoituksen kanssa.
- mitä tarkastuksia luvan myöntävän tullitoimipaikan on suoritettava ennen tavaroiden luovutusta, ja mitä tarkastuksia on suoritettava jälkitarkastuksina

– tiedot tullitoimipaikan, jossa tavarat esitetään ja luvan myöntävän tullitoimipaikan välisestä tietojenvaihdosta, joka koskee sekä tavaroiden esittämishetkellä suoritettavia tarkastuksia että jälkitarkastuksia.

3.VI.1 Kansallisten kieltojen tai rajoitusten alaiset tavarat

Jäsenvaltioiden ei periaatteessa voida olettaa valvovan muiden jäsenvaltioiden kieltojen tai rajoitusten noudattamista. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sopia tästä edellyttäen, että on mahdollista ottaa käyttöön tyydyttäviä tarkastuksia.

Koska jäsenvaltioissa on erilaisia kansallisia kieltoja ja rajoituksia, kussakin tapauksessa on sovittava erikseen, voidaanko tavarat sisällyttää yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaan.

3.VI.2 EU:n kieltojen tai rajoitusten alaiset tavarat

Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa voi koskea kieltojen tai rajoitusten alaisia tavaroita vain, jos osallisina olevien jäsenvaltioiden välillä on sovittu, että asianomaisen lainsäädännön tarkastusvaatimukset voidaan täyttää. Koska EU:n kieltoja ja rajoituksia on paljon, päätös voidaan tehdä vain tapauskohtaisesti.

Ulkopuolelle jätettävät (kielletyt) tavarat

Jos asianomaisia tarkastusvaatimuksia ei voida täyttää, tavarat on jätettävä yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvan ulkopuolelle.

Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvassa on selvästi ilmoitettava, mihin tavaroihin menettelyä ei saa soveltaa kussakin osallisena olevassa jäsenvaltiossa.

3.VI.3 Kieltojen tai rajoitusten rikkominen

Jos lupaan sisältyy kieltojen tai rajoitusten alaisia tavaroita, valvontasuunnitelmassa on selvästi vahvistettava, miten jäsenvaltioiden vastuut jakautuvat, jos kieltoja tai rajoituksia rikotaan. Tässä on otettava huomioon kieltoja ja rajoituksia koskeva EU:n ja jäsenvaltioiden lainsäädäntö.

Tavanomaisissa olosuhteissa osallisena olevan jäsenvaltion on ensin päätettävä, onko syyte tai rangaistus tarpeen rikkomisen luonteen vuoksi, ja luvan myöntävän jäsenvaltion on annettava kaikki tarvittava apu (esimerkiksi hankittava asiakirjojen jäljennöksiä tai tarkastushenkilöstön todistajanlausuntoja).

Jos luvan myöntänyt toimipaikka aikoo toteuttaa hallinnollisia toimia, esimerkiksi muuttaa lupaa, keskeyttää sen voimassaolon tai kumota sen (esimerkiksi kyseisten tavaroiden poistamiseksi luvasta), tai määrätä hallinnollisen tai veronluonteisen seuraamuksen, sen on sovittava siitä osallisina olevien jäsenvaltioiden kanssa.

VII JAKSO – TUONNIN ARVONLISÄVEROA KOSKEVAT VAATIMUKSET

3.VII.1 Taustaa

Arvonlisäverodirektiivin (2006/112/EY) mukaisesti tuonnin arvonlisäveroa koskeva velka syntyy, kun tavarat luovutetaan vapaaseen liikkeeseen. Tuontipaikkana pidetään jäsenvaltiota, jonka alueella tavarat sijaitsevat, kun ne luovutetaan vapaaseen liikkeeseen.

Liitteissä II ja III on yhteenveto asiaa koskevasta lainsäädännöstä ja sen täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa.

3.VII.2 Tuonnin arvonlisäveroa koskevat vaatimukset

Talouden toimijan on tehtävä tulli-ilmoitukset luvan myöntäneessä jäsenvaltiossa. Tämä koskee myös ilmoituksia tavaroista, jotka luovutetaan fyysisesti vapaaseen liikkeeseen osallisena olevassa jäsenvaltiossa.

Sen lisäksi, että talouden toimijan on annettava luvan myöntäneelle tulliviranomaiselle täydentävä tulli-ilmoitus tullien maksamista varten, sen on ilmoitettava arvonlisäverotiedot kussakin osallisena olevassa jäsenvaltiossa. Tuotujen tavaroiden arvonlisäverotietojen toimittamisen muoto ja määräaika vaihtelevat sen jäsenvaltion vaatimusten mukaan, jossa tavarat fyysisesti luovutetaan vapaaseen liikkeeseen. Erityisesti on huomattava, että osallisina olevat jäsenvaltiot voivat vaatia tietojen toimittamista vientitapahtumakohtaisesti tai kuukausittain. Jäsenvaltiot voivat myös vaatia niiden toimittamista täydentävän tulli-ilmoituksen muodossa.

Tuonnin arvonlisäveroa koskeva täydentävä tulli-ilmoitus voi sisältää vähintään seuraavat tiedot arvonlisäverokantaa kohden:

1. osallisena olevassa jäsenvaltiossa vapaaseen liikkeeseen luovutettujen tavaroiden verotusarvo (tai erikseen osatekijät, joista verotusarvo muodostuu:
 - a. osallisena olevassa jäsenvaltiossa vapaaseen liikkeeseen luovutettujen tavaroiden tullausarvo
 - b. näistä tavaroista maksettujen tuontitullien määrä
 - c. lisäkustannukset, jotka on otettava huomioon laskettaessa tuonnin arvonlisävero)
2. sovellettava arvonlisäverokanta
3. laskettu tuonnin arvonlisäveron määrä.

Luvan myöntäneen jäsenvaltion käytössä on oltava yksityiskohtaiset tiedot kustakin tuontitapahtumasta tuonnin arvonlisäveroa koskevien tietojen tarkistamiseksi. Luvan myöntäneen jäsenvaltion on lähetettävä osallisena olevalle jäsenvaltiolle tämän pyynnöstä tiedot täydentävistä tulli-ilmoituksista tuonnin arvonlisäveroa koskevia tarkastuksia varten.

Jos jäsenvaltiot näin keskenään sopivat ja jos se on käytännössä mahdollista, osallisena olevan jäsenvaltion saattaa olla tarpeen lähettää tuonnin arvonlisäveroa koskevat tiedot luvan myöntäneelle jäsenvaltiolle.

Osallisina olevien jäsenvaltioiden on sovittava järjestelyistä tuonnin arvonlisäveroa koskevien tietojen vaihtamiseksi. Ne voivat kuulua kiinteästi yhteiseen valvontasuunnitelmaan (katso 3.X jakso).

Tuonnin arvonlisäveroa koskevien tietojen toimittamisvaatimukset osallisina olevissa jäsenvaltioissa on merkittävä lupaan tai luvan liitteeseen.

VIII JAKSO – VALMISTEVEROT

Valmisteveron alaisia tuotteita voi käytännössä erityisvaatimusten vuoksi olla vaikea sisällyttää yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupiin. Osallisina olevien jäsenvaltioiden on luotava tarvittava menettely direktiivin 2008/118/EY pohjalta ottaen huomioon, että valmisteverot on maksettava kulutusjäsenvaltiossa.

3.VIII.1 Vakuudet

Lähtöjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on niiden määräämien edellytysten mukaisesti vaadittava, että valmisteveronalaista siirtoa koskevaan menettelyyn liittyvät riskit katetaan pakollisella vakuudella.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava vakuutta koskevat säännöt, joissa myös määritellään henkilöt, jotka voivat antaa vakuuden. Vakuuden on oltava voimassa kaikkialla EU:ssa.

Valmisteverojen maksaminen

Jos ei sovelleta väliaikaisen verottomuuden järjestelmää, valmisteverosaatava syntyy, kun tavarat luovutetaan vapaaseen liikkeeseen.

Sen lisäksi, että talouden toimijan on annettava luvan myöntävälle tulliviranomaiselle täydentävä tulli-ilmoitus tullien maksamista varten, sillä saattaa olla velvollisuus antaa valmisteveroilmoitukset osallisena olevassa jäsenvaltiossa.

Valmisteveroilmoituksen toimittamisen muoto ja määräaika vaihtelevat siinä jäsenvaltiossa käytössä olevien vaatimusten mukaan, jossa tavarat fyysisesti luovutetaan vapaaseen liikkeeseen.

Jos kyseessä on yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa, osallisena oleva jäsenvaltio voi vaatia erillisen luvan valmisteveroilmoituksen antamista varten.

IX JAKSO – TILASTOT

3.IX.1 Taustaa

Kauppatilastoja tarvitaan sekä kansallisia että EU:n tarkoituksia varten. Kolmansien maiden kanssa käytävää tavarakauppaa koskevien EU:n tilastojen (Extrastat) oikeusperustan muodostavat neuvoston asetus (EY) N:o 471/2009, komission asetus (EU) N:o 92/2010 ja komission asetus (EU) N:o 113/2010.

EU:hun tuotavia ja sieltä viettäviä tavaroita koskevat tilastot (Extrastat) perustuvat – tiettyjen tavaroiden liikkeitä lukuun ottamatta – tulli-ilmoituksista kerättäviin tietoihin (asetuksen (EY) N:o 471/2009 6 artikla). Tiedot kerätään, kun tulliviranomaiset hyväksyvät tulli-ilmoituksen. Talouden toimijoita ei yleensä EU:n lainsäädännössä veloiteta suoraan raportoimaan tilastotietoja tilastoviranomaiselle.

Jäsenvaltioiden tilastoviranomaiset vastaavat ulkomaankaupan tilastojen toimittamisesta komissiolle (Eurostat) yhdenmukaisen EU:n järjestelmän mukaisesti.

Liitteessä III on katsaus asiaa koskevasta lainsäädännöstä ja sen täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa.

3.IX.2 Tilastoja koskevat vaatimukset

Tilastotietojen toimittaminen on otettava huomioon myönnettäessä yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa.

EU:n tilastoja koskevat seuraavat pakolliset vaatimukset:

– Luvan myöntäneen jäsenvaltion on toimitettava Eurostatille tilastot tavarista, jotka luovutetaan fyysisesti vapaaseen liikkeeseen, vietäviksi tai jalostettaviksi osallisena olevassa jäsenvaltiossa. Tietojen lähteenä on käytettävä täydentävää tulli-ilmoitusta.

– Tiedot: Pakollisten vakiotietojen lisäksi Eurostatille on toimitettava tiedot ”määräjäsenvaltiosta” EU:hun saapuvien tavaroiden osalta ja ”tosiasiallisesta vientijäsenvaltiosta” EU:sta lähtevien tavaroiden osalta, vaikka nämä tiedot eivät ole pakollisia kaikissa jäsenvaltioissa. On erittäin suositeltavaa, että talouden toimija, jolle on myönnetty yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa, ilmoittaa nämä tiedot täydentävän tulli-ilmoituksen 17 a kohdassa (tuonti) tai 15 a kohdassa (vienti).

Jos esimerkiksi määräjäsenvaltio ei ole sama kuin tuontijäsenvaltio, sovelletaan menettelyä 42.

Kansallisten tilastojen kokoamista varten suositellaan seuraavia vaatimuksia:

– joko talouden toimija veloitetaan tekemään tilastoilmoituksia osallisena olevassa jäsenvaltiossa suoraan toimivaltaiselle kansalliselle tilastoviranomaiselle,

– tai luvan myöntävän jäsenvaltion tulliviranomaiset veloitetaan välittämään tilastotiedot osallisena olevan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle (tulli tai tilastoviranomaiset).

Tilastoilmoituksen muoto, sisältö (tiedot) ja toimittamisen määräaika riippuvat osallisena olevan jäsenvaltion vaatimuksista (esimerkiksi sähköisesti, CD-ROMilla tai paperilla toimitettava kuukausittainen ilmoitus osallisena olevan jäsenvaltion kokoamistarpeiden mukaan).

Talouden toimijan ja/tai tullihallinnon veloitteet luvan myöntävässä jäsenvaltiossa on sisällytettävä joko itse lupaan tai luvan liitteeseen.

X JAKSO – YHTEINEN VALVONTASUUNNITELMA / TARKASTUKSIA KOSKEVA TIETOJENVAIHTO

Kutakin yhteisö lupaa varten on laadittava näiden suuntaviivojen (katso liitteet VII ja VIII) mukainen yhteinen valvontasuunnitelma. Valvontasuunnitelmassa on määriteltävä tarkastusten vähimmäismäärä (katso liite IX). Poikkeuksellisissa olosuhteissa osallisena olevan jäsenvaltion paikalliset tullitoimipaikat voivat tehdä lisätarkastuksia luvan myöntävän tullitoimipaikan pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Ne toimittavat tulokset luvan myöntävälle toimipaikalle (liitteessä X olevaa lomaketta käyttäen). Sähköpostiviestintää voidaan suositella, kunhan viestit on asianmukaisesti suojattu (tietosuojan osalta katso liite VII, 4 kohta).

Niiden osallisena olevan jäsenvaltion paikallisten tullitoimipaikkojen, jotka suorittivat tarkastukset, on joka tapauksessa toimitettava tulokset luvan myöntäneelle tullitoimipaikalle. Tietojen välittämisestä on sovittava valvontasuunnitelmassa.

Jäsenvaltioiden erityisenä tehtävänä on taata, että ne noudattavat kansainvälisiä talouspakotteita ja täyttävät Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1540(2004) vaatimukset, joiden mukaan ydinaseiden sekä kemiallisten ja biologisten aseiden ja niiden maaliinsaattamisjärjestelmien leviämistä on rajoitettava. Näiden tehtävien täyttämiseksi tullihallintojen on perustettava, kehitettävä, uudelleen arvioitava ja ylläpidettävä sellaisten tavaroiden asianmukaisia, tehokkaita tarkastuksia, joita voidaan käyttää joukkotuhoojaseiden leviämisen kannalta arkoihin tarkoituksiin.

Turvallisuusriskien hallintamenetelmiin perustuvat fyysiset tarkastukset ja asiakirjatarkastukset ovat pakollisia myös yksinkertaistetuissa tullimenettelyissä. Tullitarkastuksia olisikin suoritettava etenkin osapuolia koskevien tietojen ja lähetysten lopullisen määräpaikan perusteella eikä vain kriittisten tavaroiden erityisominaisuuksien perusteella.

Vastuunjako on esitetty liitteessä VI.

XI JAKSO – MYÖNTÄMISMENETTELY

Tarkistettuaan ennakkotarkastuksen (katso liite V) avulla, että hakija täyttää luvan myöntämisen edellytykset, luvan myöntävä tulliviranomainen lähettää tullikodeksin soveltamisasetuksen 253 j artiklan 1 kohdan mukaisesti muille asianomaisille tulliviranomaisille (osallisina olevien jäsenvaltioiden keskustoitettuihin tullikodeksin soveltamisasetuksen 253 i artiklan 2 kohdan mukaisesti) sähköpostitse (katso 3.X kohta ja tietosuojan osalta liite VII, 4 kohta) hakemuksen, lupaluonnoksen ja tarvittaessa asianmukaiset käännökset sekä kaikki luvan myöntämiseksi tarvittavat tiedot tai antaa ne näiden viranomaisten käyttöön tullikodeksin soveltamisasetuksen 253 m artiklassa tarkoitetun tiedonantojärjestelmän kautta sitten, kun se on otettu käyttöön, jolloin vastaanottoilmoitusta ei tarvita.

3.XI.1 Määräajat

Toimivaltaisten viranomaisten on tullikoodexin soveltamisasetuksen 253 j artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti annettava edellä mainitut tiedot muiden asianomaisten tulliviranomaisten käyttöön seuraavia määräaikoja noudattaen; määräaika alkaa päivänä, jona toimivaltainen tulliviranomainen on vastaanottanut kaikki hakemuksen hyväksymiseksi tarvittavat tiedot:

- 30 kalenteripäivän kuluessa, jos hakijalle on aikaisemmin myönnetty yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyn tai kotitullausmenettelyn käyttöä koskeva lupa taikka 14 a artiklan 1 kohdan a tai c alakohdassa tarkoitettu AEO-todistus
- 90 kalenteripäivän kuluessa kaikissa muissa tapauksissa.

Määräaikoja voidaan pidentää 30 päivällä, jolloin luvan myöntävä tulliviranomainen ilmoittaa hakijalle määräajan pidentämisen syyt.

Osallisina olevien jäsenvaltioiden tulliviranomaisten on tullikoodexin soveltamisasetuksen 253 k artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoitettava luvan myöntävälle tulliviranomaiselle sähköpostitse mahdolliset vastalauseensa tai toimitettava sille päätöksensä 30 kalenteripäivän kuluessa lupaluonnoksen vastaanottopäivästä. Jos päätöksen tekemiseen tarvitaan lisäaikaa, luvan myöntävälle viranomaiselle on ilmoitettava siitä saman 30 kalenteripäivän määräajan kuluessa. Jos vastalauseita esitetään asetetussa määräajassa, eikä yhteisymmärrykseen päästä, hakemus hylätään siltä osin kuin se koskee esitettyjä vastalauseita. Tullikoodexin soveltamisasetuksen 253 k artiklan 3 kohdan mukaisesti hakijalle on ennen hakemuksen hylkäämistä annettava tilaisuus esittää näkemyksensä 30 kalenteripäivän kuluessa.

Lupa voidaan myöntää vain, jos kaikki asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet nimenomaiset suostumuksensa kirjallisesti tai sähköisesti tai eivät ole vastanneet määräajan kuluessa.

Tullikoodexin soveltamisasetuksen 253 l artiklan 2 kohdan mukaisesti toimivaltaisen viranomaisen on sen jälkeen, kun se on saanut suostumuksen muilta asianomaisilta tulliviranomaisilta tai kun ne eivät ole esittäneet perusteltua vastalauseita, myönnettävä lupa 30 kalenteripäivän kuluessa, ja käytettävä tätä varten tullikoodexin soveltamisasetuksen liitteessä 67 olevaa lomaketta. Luvan myöntäneen tulliviranomaisen on lähetettävä hyväksytystä luvasta jäljennös kaikille asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille.

Koska yksinkertaistetun menettelyn käyttöä koskevan luvan ja yhteisöluvan määräajat eroavat taloudellisesti vaikuttavan menettelyn määräajoista, yhdistettyjen lupien tapauksessa jälkimmäinen voidaan myöntää ennen yksinkertaistetun menettelyn käyttölupaa. Esimerkiksi taloudellisesti vaikuttavassa menettelyssä voidaan käyttää vakiomuotoisia tullilmoituksia.

3.XI.2 Voimassaoloaika

Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa on voimassa määräämättömän ajan. Se olisi kuitenkin tarkastettava yhteisen valvontasuunnitelman mukaisesti, esimerkiksi kolmen vuoden välein (katso liite XI).

XII JAKSO – YKSINKERTAISTETTUIJEN MENETTELYJEN YHTEISÖLUVAN HALLINNOINTI

Valvontaa koskeva tulliviranomaisten välinen vastuunjako on yksi tärkeimmistä yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa koskevista näkökohdista. Luvan myöntäneen jäsenvaltion luvan myöntäneen tullitoimipaikalla on ensisijainen valvontavastuu sekä myöntämisen yhteydessä että myöntämisen jälkeisen hallinnoinnin yhteydessä. Luvan myöntävän toimipaikan on varmistettava, että lakisääteiset vaatimukset täyttyvät, ja se vastaa tarvittaessa ennakkotarkastusten tekemisestä (katso ennakkotarkastusta koskevat yleiset säännökset ja vakioimuotoinen tarkistuslista liitteissä IV ja V) ennen luvan myöntämistä. Se vastaa myös riskianalyysin tekemisestä ja valvontasuunnitelman laatimisesta sellaisten riskien havaitsemista ja käsittelemistä varten, jotka ilmenevät luvan myöntämisen jälkeen.

Jäljempänä esitellään parhaita käytäntöjä tuontia ja vientiä koskevien yksinkertaistetun ilmoituksen ja kotitullausmenettelyn yhteisölupien hallinnoinnissa.

3.XII.1 Yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyn yhteisölupa

3.XII.1.1 Tuontiin sovellettava yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyn yhteisölupa

a) Tavaroiden saapuminen ja esittäminen tullille

Tavarat saapuvat osallisena olevaan jäsenvaltioon, ja ne on esitettävä tullille ja asetettava sen saataville ennen luovutusta.

b) Yksinkertaistetun ilmoituksen tekeminen

Kun käytetään yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa, on kaksi mahdollisuutta:

– Ensinnäkin yksinkertaistettu ilmoitus voidaan tehdä sen paikan valvonnasta vastaavassa tullitoimipaikassa, johon luvanhaltija on sijoittautunut ja jossa yrityksen pääkirjanpitoon voi tutustua ja osa yrityksen toimista toteutetaan.

Tässä tapauksessa joko luvan myöntäneen jäsenvaltion tai talouden toimijan on toimitettava asianomaiset tiedot osallisena olevan jäsenvaltion viranomaisille, jotta nämä voivat tehdä tarvittavat kansalliset tarkastukset tai luovuttaa tavarat tullimenettelyyn. Sähköpostiviestejä voidaan käyttää (tietosuojaan osalta katso liite VII).

– Toinen mahdollisuus on tehdä yksinkertaistettu ilmoitus tavaroiden sijaintipaikan valvonnasta vastaavassa tullitoimipaikassa.

Kansallisten tarkastusten tarve olisi määritettävä virka-apumenettelyn yhteydessä ja sisällytettävä yhteiseen valvontasuunnitelmaan. Tavarat voidaan vaatia tutkittaviksi ennen luovutusta. Tutkimistarpeen on perustuttava riskianalyysiin, ja se on sisällytettävä valvontasuunnitelmaan.

c) Tavaroiden luovutus ja täydentävän ilmoituksen tekeminen

Luvan myöntäneen tulliviranomaisen ja osallisena olevan tulliviranomaisen olisi virka-apumenettelyvaiheessa päästävä yhteisymmärrykseen osallisena olevaan jäsenvaltioon fyysisesti tuotujen tavaroiden luovutusjärjestelyistä.

Tavanomaisissa olosuhteissa, kun yksinkertaistettu ilmoitus tehdään luvan myöntäneelle tulliviranomaiselle, tavaroita ei pitäisi luovuttaa ennen kuin yksinkertaistetun ilmoituksen sisältämät tiedot on toimitettu osallisena olevaan jäsenvaltioon. Sähköpostiviestejä voidaan käyttää (tietosuojaan osalta katso 3.X kohta ja liite VII).

Poikkeusolosuhteissa tavarat voidaan kuitenkin luovuttaa, kun ne on esitetty tavaroiden sijaintipaikan valvonnasta vastaavassa tullitoimipaikassa, vaihtamatta yksinkertaistetun ilmoituksen sisältämiä tietoja. Tällainen yksinkertaistus edellyttää sopimusta yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaan osallisina olevien jäsenvaltioiden välillä, ja riippuu tavaroiden tyypistä ja kansallisia tai pakollisia tarkastuksia koskevista vaatimuksista.

Kun tavarat on luovutettu, talouden toimija tekee täydentävän ilmoituksen luvan myöntäneessä jäsenvaltiossa. Täydentävän ilmoituksen tekemisen ehdot ja määräajat riippuvat kansallisista vaatimuksista. Se on kuitenkin tehtävä viimeistään täydentävän ilmoituksen tekemisen määräajan päättymistä seuraavan kuukauden 15. päivänä.

d) Tullien maksaminen ja kantopalkkioiden jakaminen

Luvan myöntänyt tulliviranomainen tarkistaa, että talouden toimija on maksanut oikeat tullit. Jos luvan myöntänyt jäsenvaltio havaitsee, että tullee on maksettu liian vähän, sen on ryhdyttävä toimiin velan kantamiseksi ja ilmoitettava osallisina oleville jäsenvaltioille, koska asia voi vaikuttaa maksettavaan tuonnin arvonlisäveroon. Luvan myöntänyt jäsenvaltio myös laskee jaettavien

kantopalkkioiden määrän ja lähettää tiedot ja maksut osallisina oleville jäsenvaltioille. On suositeltavaa suojata sähköisesti lähetettävät viestit. Sähköpostiviestejä voidaan käyttää (tietosuojan osalta katso liite VII).

3.XII.1.2 Vientiin sovellettava yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyn yhteisölupa

a) Tavaroiden saapuminen

Vientiä koskeva yksinkertaistetun ilmoituksen menettely alkaa, kun tavarat saapuvat sen paikan valvonnasta vastaavaan tullitoimipaikkaan, johon viejä on sijoittautunut tai jossa tavarat pakataan tai lastataan vientikuljetusta varten.

b) Yksinkertaistetun ilmoituksen tekeminen

Kun käytetään yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa, on kaksi mahdollisuutta:

Ensinnäkin yksinkertaistettu ilmoitus voidaan tehdä sen paikan valvonnasta vastaavassa tullitoimipaikassa, johon luvanhaltija on sijoittautunut ja jossa yrityksen pääkirjanpitoon voi tutustua ja osa yrityksen toimista toteutetaan.

Tässä tapauksessa joko luvan myöntäneen jäsenvaltion tai talouden toimijan on toimitettava asianomaiset tiedot osallisena olevan jäsenvaltion viranomaisille, jotta nämä voivat tehdä tarvittavat kansalliset tarkastukset tai luovuttaa tavarat tullimenettelyyn. Sähköpostiviestejä voidaan käyttää (tietosuojan osalta katso liite VII).

Toinen mahdollisuus on tehdä yksinkertaistettu ilmoitus tavaroiden sijaintipaikan valvonnasta vastaavassa tullitoimipaikassa.

Kansallisten tarkastusten tarve on määritettävä virka-apumenettelyn yhteydessä ja sisällytettävä yhteiseen valvontasuunnitelmaan. Tavarat voidaan vaatia tutkittaviksi ennen luovutusta. Tutkimistarpeen on perustuttava riskianalyysiin, ja se on sisällytettävä valvontasuunnitelmaan.

c) Tavaroiden luovutus ja täydentävän ilmoituksen tekeminen

Luvan myöntäneen tulliviranomaisen ja osallisena olevan tulliviranomaisen olisi virka-apumenettelyvaiheessa päästävä yhteisymmärrykseen osallisena olevasta jäsenvaltiosta fyysisesti vietävien tavaroiden luovutusjärjestelyistä.

Tavanomaisissa olosuhteissa, kun yksinkertaistettu ilmoitus tehdään luvan myöntäneelle tulliviranomaiselle, tavaroita ei pitäisi luovuttaa ennen kuin

yksinkertaistetussa ilmoituksessa olevat tiedot on toimitettu osallisena olevaan jäsenvaltioon. Poikkeusolosuhteissa tavarat voidaan luovuttaa, kun ne on esitetty tavaroiden sijaintipaikan valvonnasta vastaavassa tullitoimipaikassa, vaihtamatta yksinkertaistetun ilmoituksen sisältämiä tietoja. Tällainen yksinkertaistus edellyttää sopimusta yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaan osallisina olevien jäsenvaltioiden välillä, ja riippuu tavaroiden tyypistä ja kansallisia tai pakollisia tarkastuksia koskevista vaatimuksista.

Kun tavarat on luovutettu, talouden toimija tekee täydentävän ilmoituksen luvan myöntäneessä jäsenvaltiossa. Täydentävän ilmoituksen tekemisen ehdot ja määräjat riippuvat kansallisista vaatimuksista.

3.XII.2 Kotitullausmenettelyn yhteisölupa

3.XII.2.1 Tuontiin sovellettava kotitullausmenettelyn yhteisölupa

a) Tavaroiden saapuminen

Tavarat saapuvat valtuutettuun sijaintipaikkaan osallisena olevassa tai luvan myöntäneessä jäsenvaltiossa (tavarat voivat saapua kumpaan tahansa; katso mallit liitteessä I) tai ne siirretään valtuutetussa sijaintipaikassa pois väliaikaisen varastoinnin menettelystä tai aikaisemmasta tullimenettelystä (esimerkiksi tullivarastointimenettelystä).

Talouden toimija merkitsee tullimenettelyyn asetettavat tavarat liikekirjanpitoonsa, mikä määrittää tulli- ja verovelan syntymishetken.

Talouden toimijan ei tarvitse pitää (pää)kirjanpitoa kaikissa yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaan osallisina olevissa jäsenvaltioissa, mutta osallisina olevien jäsenvaltioiden tulliviranomaisten on pyydettäessä voitava tutustua asiakirjoihin.

Kun tuonti on kirjattu ja tavarat saapuvat osallisena olevaan jäsenvaltioon, on kaksi mahdollista toimintatapaa:

- joko talouden toimijan on ilmoitettava osallisena olevan jäsenvaltion tullitoimipaikalle, että tavarat ovat saapuneet valtuutettuun sijaintipaikkaan, merkitty kirjanpitoon ja valmiit pois siirtämistä varten; ilmoituksen muoto riippuu osallisena olevan jäsenvaltion vaatimuksista.
- tai, jos tavaranhaltijalle on erityisolosuhteissa myönnetty erivapaus olla antamatta tietoja, tavarat luovutetaan merkitsemällä tiedot keskitetysti kirjanpitoon.

b) Tavaroiden luovutus

- Osallisena olevan jäsenvaltion tullitoimipaikka luovuttaa tavarat ilmoituksen saatuaan

Talouden toimija lähettää ilmoituksen (tässä tapauksessa ilmoituksen muoto riippuu osallisena olevan jäsenvaltion vaatimuksista) tavaroiden sijaintipaikan valvonnasta vastaavalle paikalliselle tullitoimipaikalle. Paikallinen tullitoimipaikka päättää, voidaanko tavarat luovuttaa välittömästi vai vasta tarkastusten jälkeen.¹¹ Mikäli mahdollista, paikallisen tullitoimipaikan on ilmoitettava suunnitelluista tarkastuksista luvan myöntäneelle tullitoimipaikalle etukäteen. Osallisena olevan jäsenvaltion tullitoimipaikka voi ilmoittaa luvan myöntäneelle toimipaikalle myös tarkastuksista, joita on hiljattain alettu vaatia kansallisessa lainsäädännössä ja jotka eivät sisälly valvontasuunnitelmaan.

Jos kansallisen lainsäädännön vuoksi on tehtävä uusia tarkastuksia, valvontasuunnitelma on päivitettävä mahdollisimman pian.

– Luovutus merkitsemällä tiedot keskitetysti kirjanpitoon

Luvan myöntäneen jäsenvaltion tullitoimipaikalle olisi joka tapauksessa ilmoitettava kirjanpitoon merkitsemisestä. Poikkeuksellisissa olosuhteissa (katso suuntaviivojen 3.VIII.2.1 kohta) tavaranhaltija voidaan vapauttaa ilmoitusvelvoitteesta tullikoodeksin soveltamisasetuksen 266 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti edellyttäen, että vapautus ei estä toimintojen säännönmukaisuuden tarkastamista. Luvassa tai muissa asiakirjoissa on vahvistettava erityissäännöt ja erivapauteen liittyvät luvanhaltijan velvoitteet.

Tavarat luovutetaan yleensä välittömästi sen jälkeen, kun vaaditut tiedot on merkitty kirjanpitoon, eikä osallisena olevan jäsenvaltion tullitoimipaikalle periaatteessa tarvitse lähettää ilmoitusta. Luvan myöntänyt tullitoimipaikka tai paikallinen toimipaikka voi kuitenkin tietyissä tapauksissa päättää, että talouden toimijan on lähetettävä tietyntyyppisiä tavaroita koskevia ilmoituksia tietyn ajanjakson ajan – yhteisen valvontasuunnitelman mukaisesti – ja pyytää (osallisena olevan jäsenvaltion) paikallista tullitoimipaikkaa tekemään tarkastuksia. Jälkimmäisessä tapauksessa paikallinen tullitoimipaikka voi myös luovuttaa tavarat, jos tästä on sovittu yhteisessä valvontasuunnitelmassa.

c) Täydentävän ilmoituksen tekeminen

Kun tavarat on luovutettu, talouden toimija tekee täydentävän ilmoituksen luvan myöntäneessä jäsenvaltiossa. Täydentävän ilmoituksen tekemisen ehdot ja määräajat riippuvat kansallisista vaatimuksista. Se on kuitenkin tehtävä viimeistään seuraavan kuukauden 15. päivänä.

d) Tullien maksaminen ja kantopalkkioiden jakaminen (katso 3.XII.1.1.d kohta)

¹¹ Jos osallisena oleva jäsenvaltio haluaa esimerkiksi jo saamansa ilmoituksen perusteella tarkistaa lelujen kadmiumpitoisuuden, se ilmoittaa tästä luvan myöntäneelle jäsenvaltiolle. Tässä nimenomaisessa tapauksessa tavarat voidaan luovuttaa vasta, kun paikallinen tullitoimipaikka on antanut (yksittäis)hyväksynnän. Määräaika, johon mennessä tavarat voidaan katsoa luovutetuiksi vapaaseen liikkeeseen, vahvistetaan luvassa.

Suositellaan käytettäväksi sähköisten viestien suojattua vaihtoa. Sähköpostiviestejä voidaan käyttää (tietosuojan osalta katso liite VII).

3.XII.2.2 Vientiin sovellettava kotitullausmenettelyn yhteisölupa

a) Tavaroiden saapuminen

Viennin kotitullausmenettely alkaa, kun tavarat pakataan tai lastataan vientikuljetusta varten joko osallisena olevassa tai luvan myöntävässä jäsenvaltiossa sijaitsevassa valtuutetussa sijaintipaikassa. Ennen kuin tavarat voidaan luovuttaa, talouden toimijan on merkittävä ne liikekirjanpitoonsa.

b) Tavaroiden luovutus

Kun vienti on kirjattu, on kolme mahdollisuutta. Talouden toimija antaa osallisena olevan tai luvan myöntäneen jäsenvaltion tullitoimipaikalle ilmoituksen tavaroiden merkitsemisestä kirjanpitoon. Ilmoituksen sijaan tavarailmoittaja voi tehdä yksinkertaistetun tai täydellisen ilmoituksen. Jos tehdään täydellinen vienti-ilmoitus, täydentävää ilmoitusta ei tarvita.

– Luovutus tulli- tai muun ilmoituksen tekemisen perusteella

Jos talouden toimija antaa ilmoituksen luvan myöntäneen jäsenvaltion tullitoimipaikalle, joko luvan myöntänyt jäsenvaltio tai talouden toimija voi myös välittää tiedot osallisena olevalle jäsenvaltiolle. Tämä on tehtävä ennen kuin tavarat voidaan luovuttaa. Ilmoituksen muoto riippuu osallisena olevan jäsenvaltion vaatimuksista. Sähköisen ilmoituksen on sisällettävä tullikoodexin soveltamisasetuksen 30 A liitteessä esitetyt tiedot.

Näin osallisena olevan jäsenvaltion tullihallinto saa mahdollisuuden tehdä riskianalyysin ja tarkastuksia ilmoituksen sisältämien tietojen perusteella. Osallisena olevan jäsenvaltion tulliviranomaiset voivat tarvittaessa tutkia tavarat. Tämän jälkeen osallisena olevan jäsenvaltion tulliviranomaiset luovuttavat tavarat. Jäsenvaltion on myös ilmoitettava tavaroiden tutkimisesta luvan myöntäneelle tulliviranomaiselle. On suositeltavaa suojata sähköisesti lähetettävät viestit.

Tullikoodexin soveltamisasetuksen 285 a artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti jäsenvaltiot voivat sallia, että hyväksytyt viejät hakevat lupaa käyttää kotitullausmenettelyä tapauksissa, joissa sovelletaan vapautusta lähtöä edeltävän ilmoituksen antamisesta. Katso 2.IX.3.2.b kohta.

Osallisena olevan jäsenvaltion paikallinen tullitoimipaikka voi keskeyttää tavaroiden automaattisen luovutuksen tietyksi ajanjaksoksi. Tässä tapauksessa talouden toimijan on toimitettava kaikki asianomaiset tiedot luvan myöntäneelle tullitoimipaikalle, jotta tämä voi suorittaa tarvittavat tarkastukset. Yksityiskohtaiset tiedot on merkittävä lupaan.

– Luovutus yksinkertaistetun/täydellisen ilmoituksen tekemisen perusteella

Tavaranilmoittaja voi tehdä yksinkertaistetun tai täydellisen ilmoituksen, jonka on sisällettävä tullikoodexin soveltamisasetuksen liitteessä 30 A (yksinkertaistettu ilmoitus) tai 37 (täydellinen ilmoitus) esitetyt tiedot. Tavarat voidaan luovuttaa välittömästi ilmoittamatta asiasta osallisena olevan jäsenvaltion tullitoimipaikalle.

c) Täydentävän ilmoituksen tekeminen

Kun tavarat on luovutettu, talouden toimija tekee täydentävän ilmoituksen luvan myöntäneessä jäsenvaltiossa, ellei se ole tehnyt täydellistä ilmoitusta. Täydentävän ilmoituksen tekemisen ehdot ja määräajat riippuvat kansallisista vaatimuksista.

XIII JAKSO – TULLISELVITYKSEN JÄLKEISET YRITYSTARKASTUKSET

Suuntaviivojen 2 osan XII jaksoa sovelletaan soveltuvin osin yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaan.

Tarkastuksen on perustuttava luvan myöntäneen ja osallisena olevan jäsenvaltion yhteiseen valvontasuunnitelmaan. Tullikirjanpito on asetettava luvan myöntäneen jäsenvaltion käyttöön.

Osallisena olevan jäsenvaltion on ilmoitettava luvan myöntäneelle tulliviranomaiselle kaikista sääntöjenvastaisuuksista ja rikkomisista, joihin talouden toimija on syylistynyt, ja toimitettava sille muut talouden toimijaa koskevat aiheelliset tiedot. Myös luvan myöntäneessä jäsenvaltiossa saadut asiaa koskevat tiedot on toimitettava osallisina oleville tulliviranomaisille.

Katso liite X, jossa on tietoja jäsenvaltioiden välisestä tietojenvaihdosta, ja liite XI, joka sisältää ETT:n suosituksia.

XIV JAKSO – SÄÄNTÖJENVASTAISUUDET

3.XIV.1 Taustaa

Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvan ansiosta talouden toimija voi tehdä tulli-ilmoituksen ja tarvittaessa maksaa tullit luvan myöntäneessä jäsenvaltiossa, vaikka tavarat liikkuisivat jossakin toisessa jäsenvaltiossa.

Jos tuonnin tai viennin yhteydessä havaitaan sääntöjenvastaisuus, on kuitenkin harkittava tarkkaan, mikä jäsenvaltio on toimivaltainen käsittelemään sääntöjenvastaisuuden (tullikoodexin 215 artikla). Jäljempänä on ohjeita erilaisia tilanteita varten.

3.XIV.2 Esimerkkejä erilaisista sääntöjenvastaisuuksista

3.XIV.2.1 Lupaan liittyvä sääntöjenvastaisuus (tullikoodexin 204 artikla)

Jäsenvaltion, joka on toimivaltainen myöntämään luvan, on käsiteltävä sääntöjenvastaisuus (tullikoodexin 8 tai 9 artikla).

Jos sääntöjenvastaisuus liittyy luvan määräyksiin (esimerkiksi kirjanpitoa, varastointiehtoja tai tavaroiden jalostusta koskeviin määräyksiin) jäsenvaltion, jossa luvan määräyksiä sovelletaan, on käsiteltävä sääntöjenvastaisuus.

3.XIV.2.2 Sääntöjenvastaisuudet, jotka liittyvät menettelyyn asettamista tai menettelyn päättämistä koskevaan ilmoitukseen (lukuun ottamatta 3.XIV.2.4 kohdassa mainittuja sääntöjenvastaisuuksia) (tullikoodexin 201 artikla)

Jäsenvaltion, jossa ilmoitus on tehty, on käsiteltävä sääntöjenvastaisuus oman voimassa olevan lainsäädäntönsä mukaisesti.

3.XIV.2.3 Sääntöjenvastaisuudet, jotka tapahtuvat siirrettäessä tavaroita varastointipaikasta toiseen (tullikoodexin 203 artikla)

Jos tavaroita on yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvan haltijan kirjanpidon tai muiden asiakirjojen mukaan käsitelty väärin, on sovellettava siinä jäsenvaltiossa voimassa olevaa lainsäädäntöä, jossa sääntöjenvastaisuus tapahtui.

3.XIV.2.4 Varastoitujen tavaroiden luonteeseen tai paljouteen liittyvät sääntöjenvastaisuudet (tullikoodexin 203 artikla)

Tavaroiden sääntöjenvastainen poistaminen tai korvaaminen on käsiteltävä siinä jäsenvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti, jossa sääntöjenvastaisuus tapahtui.

3.XIV.2.5 Sääntöjenvastaisuudet, jotka tapahtuvat luovutettaessa menettelyyn kuuluvat tavarat vapaaseen liikkeeseen (tullikoodexin 201 artikla)

Tulli-ilmoitukseen liittyvät sääntöjenvastaisuudet (sisältövirheet; ilmoitus ei esimerkiksi vastaa yrityksen kirjanpitoa) on käsiteltävä sen jäsenvaltion voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti, joka on myöntänyt luvan ja jossa tulli-ilmoitus on tehty.

3.XIV.2.6 Sääntöjenvastaisuudet, joita tapahtuu, kun kieltojen tai rajoitusten alaisia tavaroita salakuljetetaan tai tavaroita tuodaan laittomasti EU:hun (tullikoodexin 202 artikla)

Jos kyseessä ovat kieltojen tai rajoitusten alaiset tavarat tai jos tullivelka syntyy tullikoodexin 202 artiklassa tarkoitettulla tavalla, jäsenvaltion, jossa säännösten vastainen tuonti tapahtui tai jossa sen katsotaan tapahtuneen, on vastattava tutkinnasta tai syytteeseen asettamisesta. Näissä tapauksissa mahdolliset riidat on käsiteltävä kyseisessä jäsenvaltiossa ja sen muutoksenhakumenettelyä on sovellettava.

3.XIV.2.7 Rikkomiskanteissa – rikos- tai siviilikanteissa (hallinnolliset seuraamukset) – ei välttämättä noudateta edellä mainittuja sääntöjä. Kanteissa on aina noudatettava voimassa olevia, eli kansallisia, säännöksiä.

– Kaikissa edellä **3.XIV.2.1–3.XIV.2.4** kohdassa tarkoitetuissa sääntöjenvastaisuustapauksissa luvan myöntävälle tullitoimipaikalle on lähetettävä korjatun ilmoituksen jäljennös tai sääntöjenvastaisuutta koskeva raportti.

Vakavissa tapauksissa luvan voimassaolo voidaan keskeyttää tai lupa voidaan kumota.

Tulliin liittyviä asioita koskeva yritysryhmän sisäinen vastuunjako on vahvistettava ryhmän jäsenten välisessä järjestelyssä. Tämä vastuunjako on annettava tiedoksi luvan myöntävälle tulliviranomaiselle.

Periaatteessa vastuun kantaa luvanhaltija, ja muut ovat vastuussa vain, jos kyseessä on jokin tullikoodexin 202–204 artiklassa tarkoitetuista tapauksista.

XV JAKSO – RIIDAT JA MUUTOKSENHAKU

3.XV.1 Viranomaisten väliset riidat

Riidanratkaisussa suositellaan sovellettavaksi seuraavaa tapaa, joka sisältyy kantopalkkioiden jakamista koskevaan hallinnolliseen järjestelyyn:

Riitojen ratkaisu:

”Kaikki osallistujien kesken syntyvät riidat tämän järjestelyn täytäntöönpanosta tai toiminnasta ratkaistaan mahdollisimman pitkälle neuvottelemalla. Osallistuvat jäsenvaltiot voivat valita välittäjän riidan ratkaisemiseksi.”

Tämä lauseke mahdollistaa sen, että tullihallinnot voivat ratkaista esimerkiksi yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvan toimintaan liittyvät ongelmat keskustelemalla ja yhteisymmärryksessä. Komission yksiköt voivat pyydettäessä toimia välittäjinä.

3.XV.2 Viranomaisten ja yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvan haltijoiden väliset riidat; muutoksenhakuoikeus

Vaikka yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaan ei sisälly virallisia riidanratkaisumenettelyjä, yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvan haltijan oletetaan käsittelevän mahdolliset lupaan liittyvät riidat luvan myöntäneen tullihallinnon kanssa.

Riidan ratkaiseminen on luvan myöntävän tullihallinnon vastuulla. Muutoksenhakuoikeudesta säädetään tullikoodexin 244 artiklassa. Luvan myöntäneen jäsenvaltion muutoksenhakujärjestelmää sovelletaan.

3.XV.3 Riitojen vähentäminen

Sekä hallintojen välisten että luvanhaltijoiden ja tullin välisten, yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaan liittyvien riitojen riskiä voidaan huomattavasti vähentää tunnistamalla ja ratkaisemalla ongelmat ennen luvan myöntämistä.

On syytä korostaa perusteellisen ennakkotarkastuksen ja virka-apumenettelyn merkitystä.

Valmistautuessaan ottamaan käyttöön yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvan ja ennen luvan myöntämistä luvan myöntävän tullihallinnon olisi arvioitava kattavasti talouden toimijan menettelyt, prosessit, tietokonejärjestelmät, kirjanpitokäytännöt, raportit ja kaikki sitovat tiedot. Tämän tarkistuksen yhteydessä olisi määritettävä kaikki ongelmia mahdollisesti aiheuttavat seikat ja päästävä osapuolten välillä sopimukseen ratkaisuihin ennen yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvan käytön aloittamista.

4 OSA, PÄÄTELMÄT

Asetuksella (EY) N:o 1192/2008, joka on annettu 17. marraskuuta 2008, on edistetty sekä talouden toimijoiden että tulliviranomaisten etuja EU:ssa. Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa tarjoaa kaupan toimijoille mahdollisuuden keskittää ja yhdentää kirjanpito-, logistiikka- ja jakelutoimintojaan, mikä johtaa säästöihin sekä hallinnollisissa että transaktiokustannuksissa.

Tulevaisuudessa voidaan ehkä kehittää EU:n laajuinen tietokanta yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluville ja niitä koskeville hakemuksille. Voisi myös olla kiinnostavaa luoda yhteinen väline, jonka avulla voidaan vaihtaa näkemyksiä yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaan liittyvistä ongelmista ja asioista.

Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa, josta säädetään asetuksessa (EY) N:o 1192/2008, on ensimmäinen askel matkalla kohti keskitettyä tulliselvitystä. Keskitetystä tulliselvityksestä säädetään unionin tullikoodeksissa. Mahdollista siirtymistä yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvista keskitettyä tulliselvitystä koskeviin lupiin tarkastellaan tätä varten perustettavissa työryhmissä.

5 OSA, LIITTEET

LIITE I
ILMOITUS KANTOPALKKIOISTA JA MAHDOLLISIA SKENAARIOITA
KANTOPALKKIOIDEN JAKAUTUMISESTA

Ilmoitus jaetuista perinteisistä omista varoista ...kuussa

Yritys		Viety kirjanpitoon (pvm)	Tuontitulli	Palautukset	Tuontitulli	Yhteensä	Kantopalkkiot	Maksettava viimeistään
Nimi	Luvan tunnus		Määrä X	Tiedosto nro	Määrä Y	Määrä X-Y	50 % (25 %:sta)	
Yhteensä		0,00	0,00		0,00	0,00	0,00	

**Luvan
myöntävä
jäsenvaltio**

Lähettäjä *Tulliviranomainen*
Osoite
Yhteyshenkilö
Sähköposti:
Faksi:

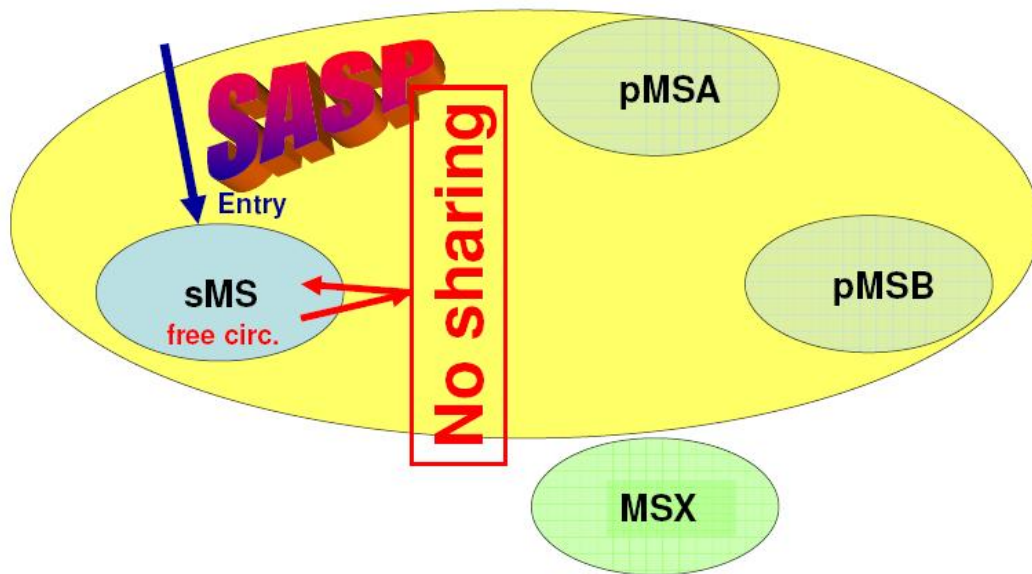
**Avustava
jäsenvaltio**

Vastaanottaja: *Tulliviranomainen*
Osoite
Yhteyshenkilö
Sähköposti:

Pankkitili:
BIC:
IBAN:

Mahdollisia skenaarioita kantopalkkioiden jakautumisesta

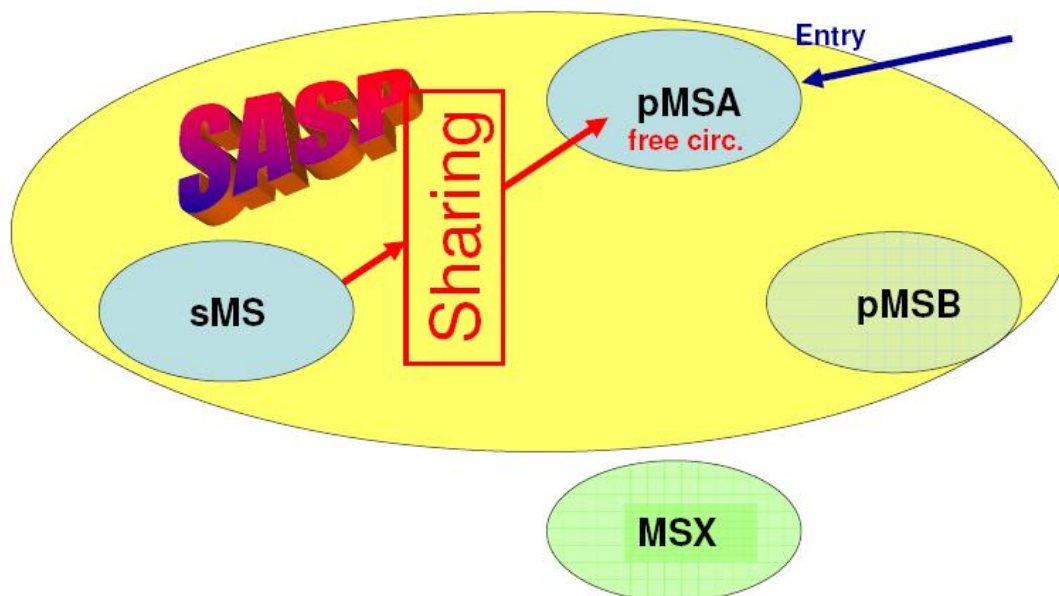
Tavarat saapuvat luvan myöntäneeseen jäsenvaltioon, ja ne luovutetaan siellä

Tavarat saapuvat EU:hun luvan myöntäneessä jäsenvaltiossa (sMS), ja ne luovutetaan vapaaseen liikkeeseen tässä jäsenvaltiossa.

Koska tavarat luovutetaan vapaaseen liikkeeseen luvan myöntäneessä jäsenvaltiossa, kantopalkkioita ei tarvitse jakaa yhdenkään osallisena olevan jäsenvaltion (pMS*) kanssa.

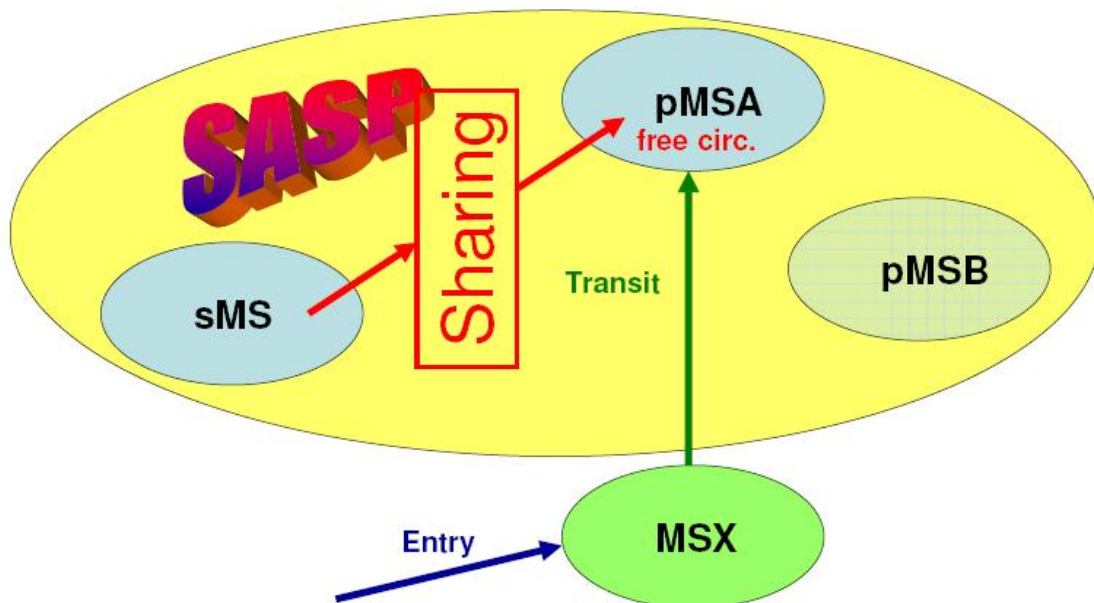
Tavarat saapuvat osallisena olevaan jäsenvaltioon, ja ne luovutetaan siellä

Tavarat saapuvan EU:hun osallisena olevassa jäsenvaltiossa A (pMSA), ja ne luovutetaan vapaaseen liikkeeseen samassa osallisena olevassa jäsenvaltiossa.

Koska tavarat luovutetaan vapaaseen liikkeeseen pMSA:ssa, kantopalkkiot on jaettava luvan myöntäneen jäsenvaltion (sMS:n) ja pMSA:n kesken.

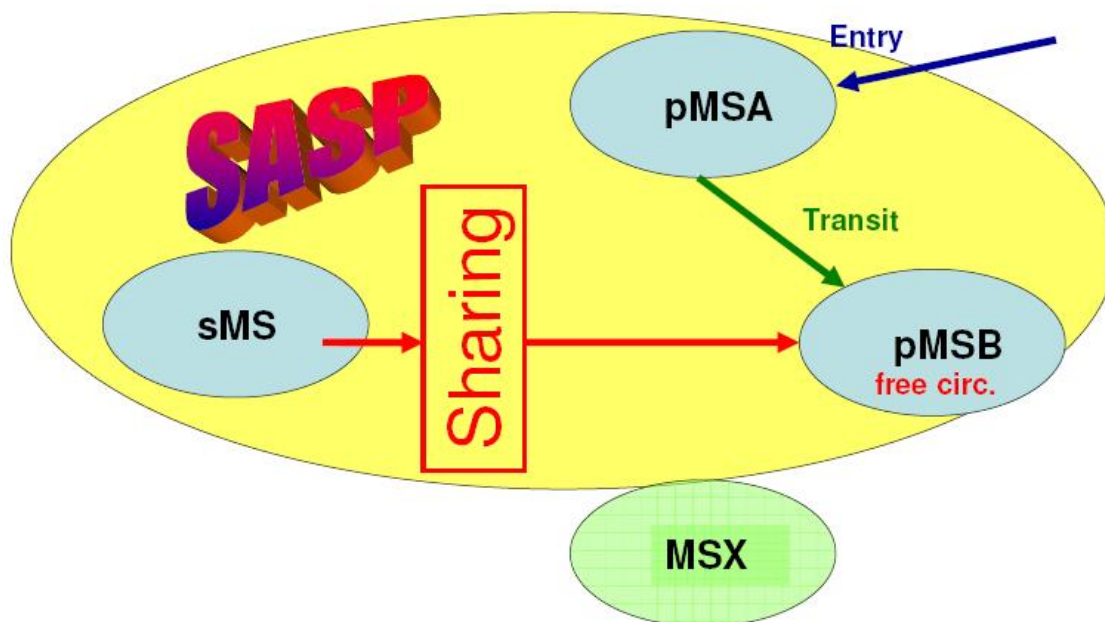
Tavarat saapuvat muuhun kuin osallisena olevaan jäsenvaltioon -> passitus -> tavarat luovutetaan osallisena olevassa jäsenvaltiossa

Tavarat saapuvat EU:hun jäsenvaltiossa X, joka ei ole osallisena lupaan (MSX). Tavarat lähetetään passitusmenettelyä käyttäen osallisena olevaan jäsenvaltioon A (pMSA), jossa ne luovutetaan vapaaseen liikkeeseen.

Koska tavarat luovutetaan vapaaseen liikkeeseen pMSA:ssa, kantopalkkiot on jaettava luvan myöntäneen jäsenvaltion (sMS:n) ja pMSA:n kesken.

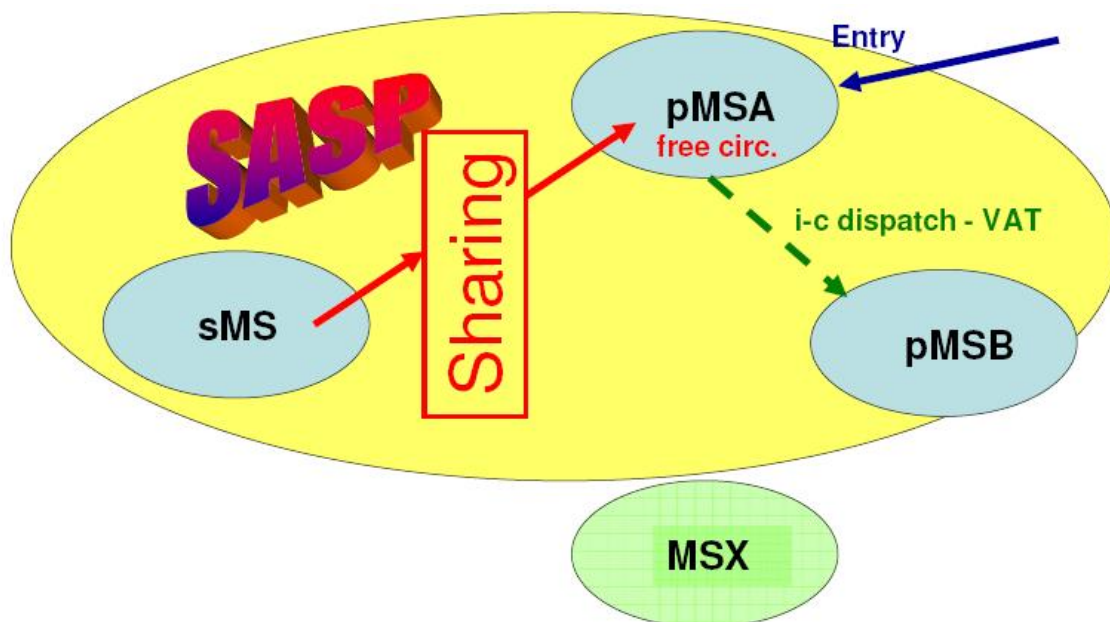
Tavarat saapuvat osallisena olevaan jäsenvaltioon A -> passitus -> tavarat luovutetaan osallisena olevassa jäsenvaltiossa B

Tavarat saapuvat EU:hun osallisena olevassa jäsenvaltiossa A (pMSA). Tavarat lähetetään passitusmenettelyä käyttäen osallisena olevaan jäsenvaltioon B (pMSB), jossa ne luovutetaan vapaaseen liikkeeseen.

Koska tavarat luovutetaan vapaaseen liikkeeseen pMSB:ssa, kantopalkkiot on jaettava luvan myöntäneen jäsenvaltion (sMS:n) ja pMSB:n kesken.

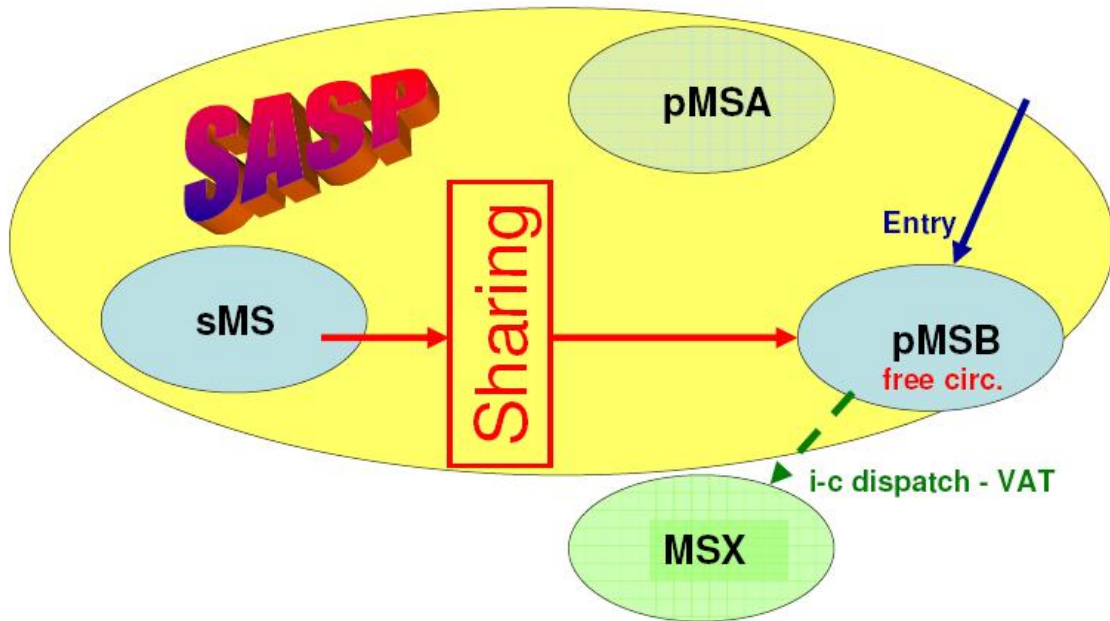
Tavarat saapuvat osallisena olevaan jäsenvaltioon A, ja ne luovutetaan siellä -> yhteisön sisäinen lähetys osallisena olevaan jäsenvaltioon B

Tavarat saapuvan EU:hun osallisena olevassa jäsenvaltiossa A (pMSA), jossa ne luovutetaan vapaaseen liikkeeseen. Tavarat lähetetään tämän jälkeen arvonlisäverotta (yhteisön sisäinen lähetys) osallisena olevaan jäsenvaltioon B (pMSB).

Koska tavarat luovutetaan vapaaseen liikkeeseen pMSA:ssa, kantopalkkiot on jaettava luvan myöntäneen jäsenvaltion (sMS:n) ja pMSA:n kesken.

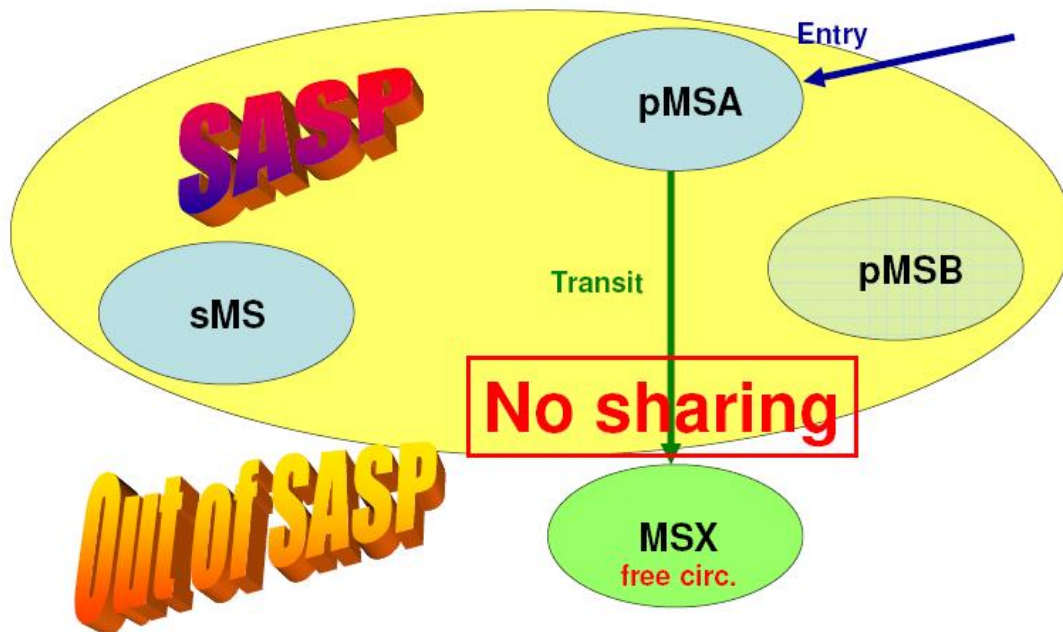
Tavarat saapuvat osallisena olevaan jäsenvaltioon, ja ne luovutetaan siellä -> yhteisön sisäinen lähetys jäsenvaltioon, joka ei ole osallisena lupaan

Tavarat saapuvat EU:hun osallisena olevassa jäsenvaltiossa B (pMSB), jossa ne luovutetaan vapaaseen liikkeeseen. Tavarat lähetetään tämän jälkeen arvonlisäverotta (yhteisön sisäinen lähetys) jäsenvaltioon X, joka ei ole osallisena lupaan (MSX).

Koska tavarat luovutetaan vapaaseen liikkeeseen pMSB:ssa, kantopalkkiot on jaettava luvan myöntäneen jäsenvaltion (sMS:n) ja pMSB:n kesken.

Tavarat saapuvat osallisena olevaan jäsenvaltioon -> passitus -> tavarat luovutetaan jäsenvaltiossa, joka ei ole osallisena lupaan

Tavarat saapuvat EU:hun osallisena olevassa jäsenvaltiossa A (pMSA). Tavarat lähetetään passitusmenettelyä käyttäen jäsenvaltioon X, joka ei ole osallisena lupaan (MSX), ja luovutetaan siellä vapaaseen liikkeeseen.

Koska tavarat luovutetaan vapaaseen liikkeeseen jäsenvaltiossa, joka ei ole osallisena lupaan (MSX), tämä jäsenvaltio kantaa tuontitullit.

Tässä skenaariossa ei sovelleta yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa.

LIITE II
TUONNIN ARVONLISÄVEROA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET EU:N
ARVONLISÄVERODIREKTIIVISSÄ (2006/112/EY)

Otsikko	Kuvaus	Artiklat
Alueellinen soveltamisala	EU:n arvonnalisäveroalue	6 ja 7 artikla
Verolliset liiketoimet – tavaroiden luovutukset	Jäsenvaltiot voivat rinnastaa tavaroiden vastikkeelliseen luovutukseen seuraavat liiketoimet: – – yrityksen maahantuomien tavaroiden ottaminen yrityksen tarpeiden mukaiseen käyttöön ”Tavaroiden maahantuonnilla” tarkoitetaan sellaisen tavaran saapumista EU:hun, joka ei ole vapaassa liikkeessä. Käsite kattaa myös vapaassa liikkeessä olevan tavaran saapumisen kolmannelta alueelta (katso 6 artiklan 1 kohta).	18 artiklan a kohta 30 artikla
Verollisten liiketoimien paikka – tavaroiden maahantuontipaikka	Tavaroiden maahantuonti tapahtuu siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella tavara on saapuessaan EU:hun. Poiketen siitä, mitä 60 artiklassa säädetään, silloin kun tavara, joka ei ole vapaassa liikkeessä, asetetaan johonkin 156 artiklassa tarkoitettuun menettelyyn (varastointi) tai väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn – –, kyseisen tavaran maahantuonti tapahtuu siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella näitä menettelyjä tai tilanteita lakataan soveltamasta tavaraan. Näitä säännöksiä sovelletaan myös passitusmenettelyssä olevaan tavaraan.	60 artikla 61 artikla
Verotettava tapahtuma ja verosaatavan syntyminen – tavaroiden maahantuonti	Verotettava tapahtuma toteutuu ja verosaatava syntyy sillä hetkellä, jona tavaroiden maahantuonti tapahtuu. Jos tavara asetetaan erityismenettelyihin, kuten varastointimenettelyyn tai väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn jne., – – verosaatava syntyy, kun tavaraan lakataan soveltamasta tätä menettelyä. Jos maahantuoduista tavaroista on kannettava tulleja, – – verosaatava syntyy, kun nämä tullit aiheuttava tapahtuma toteutuu. Jos maahantuoduista tavaroista ei kanneta mitään – – tulleja, jäsenvaltioiden on sovellettava voimassa olevia tullisäännöksiä.	70 artikla 71 artiklan 1 kohta 71 artiklan 2 kohta

	veroa koskeva verosaatava syntyy. Siltä osin kuin tavaroita – – käytetään vero- velvollisen verollisiin liiketoimiin, vero- velvollisella on oikeus siinä jäsenvaltiossa, jossa tämä suorittaa kyseiset liiketoimet, vähentää verosta, joka tämä on velvollinen maksamaan, seuraavat määrät: e) kolmanteen jäsenvaltioon tavaroiden maahan- tuonnista maksettava tai maksettu arvonlisävero.	artikla 168 artikla
Vähennysoikeutta koskevat yksityis- kohtaiset säännöt	Tavaroiden maahantuontia koskevan vähennyksen osalta verovelvollisella on oltava hallussaan tuontiasiakirja, jossa verovelvollinen nimetään vastaanottajaksi tai maahantuojaksi ja jossa mainitaan tai josta voidaan laskea maksettavan arvonlisäveron määrä.	178 artiklan e kohta
Verovelvollisten ja tiettyjen henkilöiden, jotka eivät ole vero- velvollisia, velvollisuudet – Viranomaisille veronmaksuvelvolliset	Arvonlisäveron on velvollinen maksamaan verovelvollinen, joka suorittaa verollisen tavaroiden luovutuksen, tiettyjä tapauksia lukuun ottamatta. Jos verollisen tavaroiden luovutuksen tekee verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut jäsen- valtioon, jossa arvonlisävero on maksettava, jäsenvaltiot voivat säätää, että veronmaksu- velvollinen on tavaroiden luovutuksen tai palvelujen suorituksen vastaanottaja. Jäsenvaltioiden on vahvistettava 1 kohdan soveltamisedellytykset.	193 artikla 194 artiklan 1 kohta 194 artiklan 2 kohta
Maahantuonnissa	Maahantuonnissa arvonlisäveron on velvollinen maksamaan henkilö tai henkilöt, jotka tuonti- jäsenvaltio on määrännyt tai hyväksynyt veronmaksuvelvollisiksi.	201 artikla
Maksamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt	Jäsenvaltioiden on säädettävä maksua koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tavaroiden maahantuonnissa. Jäsenvaltiot voivat erityisesti säätää, että vero- velvollisten tai veronmaksuvelvollisten taikka tiettyjen verovelvollis- tai veronmaksuvelvollis- ryhmien suorittamasta tavaroiden maahantuonnista suoritettavaa arvonlisäveroa ei tarvitse maksaa tuontihetkenä, jos arvonlisävero on mainittu sellaiseksi 250 artiklan mukaisesti tehtävässä arvonlisäveroilmoituksessa.	211 artikla
Arvonlisävero- ilmoitukset	Verovelvollisen on annettava arvonlisävero- ilmoitus, jossa on kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen syntyneen verosaatavan määrän ja suoritettavien vähennysten määrän toteamiseksi, mukaan lukien	250 artiklan 1 kohta

	tätä veroa ja näitä vähennyksiä koskevien liike-toimien sekä vapautettujen liiketoimien kokonais-arvo, jos se on tarpeen veron määräytymis-perusteen toteamiseksi. Ilmoitukset voidaan tehdä sähköisesti.	250 artiklan 2 kohta
Yleiset velvollisuudet	Verovelvollisen on pidettävä riittävän yksityis-kohtaista kirjanpitoa arvonlisäveron soveltamisen ja veroviranomaisen suorittaman tarkastuksen mahdollistamiseksi.	242 artikla
Ilmoitukset	Jäsenvaltioiden on säädettävä ilmoituksen antamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tavaroiden maahantuonnin osalta.	260 artikla
Tiettyihin tuonti- ja vientitoimiin liittyvät velvollisuudet	Maahantuontiin EU:hun EU:n tullialueeseen kuuluvalta, mutta kolmantena alueena pidettävältä alueelta on sovellettava maahantuonti-muodollisuuksia.	274 artikla
Vientitoimet	Tavaroiden viennissä on sovellettava EU:n voimassa olevissa tavaroiden vientiä EU:n tullialueen ulkopuolelle koskevissa tulli-säännöksissä säädettyjä muodollisuuksia.	279 artikla

LIITE III
MAAHANTUONTIA KOSKEVAT JÄSENVALTIOIDEN PERUSVAATIMUKSET

Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa koskeva kysely 2009

ALV- ja tilastoilmoitukset yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa käytettäessä ¹²

Jäsenvaltioilta 8. tammikuuta 2010 mennessä saadut vastaukset

Jäsenvaltio	ALV-ilmoituksen antaminen yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa käytettäessä	Tilastoilmoituksen antaminen yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa käytettäessä
Ranska	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Valvovana jäsenvaltiona ALV maksetaan Ranskan yleisen verokoodeksin 1695 §:n mukaisesti tulliviranomaisille. Verotettava tapahtuma toteutuu ja verosaatava syntyy tuontihetkellä samanaikaisesti tullisaatavan kanssa, eli kun tavarat tuodaan maahan. Jos Ranska on määräjäsenvaltio, ALV on maksettava Ranskassa. Jos tavarat saapuvat yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvassa osallisena olevaan jäsenvaltioon, ALV on maksettava tässä jäsenvaltiossa.	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Myös tilastotiedot siirtyvät Deltasta Ranskan tilastolliseen tietokantaan. Osallisina olevien jäsenvaltioiden tavaravirrat tunnistetaan yhtenäisen hallinnollisen asiakirjan (SAD-lomake) kohtaan 44 tehtävästä erityismerkinnästä, jonka perusteella nämä virrat erotetaan kansallisista tilastotiedoista. Erityismaininnan käyttö on väliaikainen ratkaisu, sillä Delta-järjestelmään on tarkoitus lisätä kaksi uutta kohtaa, jotka toimijat voivat täyttää: 15 a ja 17 a (määräjäsenvaltio ja tosiasiallinen vientijäsenvaltio).

¹² Vastauksia on osittain päivitetty vuonna 2010 tehdyn kyselyn perusteella.

	Ranskassa yksinkertaistetun ilmoituksen menettely ja kotitullausmenettely on yhdistetty. Ranskan tietotekninen järjestelmä Delta tarjoaa toimijoille kaksi vaihtoehtoa, Delta D:n ja Delta C:n. – Delta D: ilmoitus tehdään kahdessa vaiheessa. Toimija lähettää yksinkertaistetun ilmoituksen, joka sisältää vähintään tullikoodexin soveltamisasetuksen liitteessä 30 A esitetyt tiedot ja joka korvaa asiakirjoihin tehtävän merkinnän ja ilmoituksen, ja lähettää kuukauden lopussa koontijaksoa (joka on yleensä yksi kuukausi) vastaavan täydentävän ilmoituksen. ALV maksetaan ja tilitetään täydentävän ilmoituksen perusteella. – Delta C: Delta C:tä käytetään täydellisten tulli-ilmoitusten tekemiseen. Täydentävää ilmoitusta ei tarvita. ALV lasketaan ja maksetaan ilmoituskohtaisesti. Kun Ranska on luvan myöntävä valtio, ALV maksetaan näin ollen yhtenäisen hallinnollisen asiakirjan tai täydentävän ilmoituksen perusteella sen mukaan, minkä järjestelmän (Delta C vai Delta D) toimijaa valitsee. Ranskan valvova tullitoimipaikka voi toimittaa kuukausittain jäljennöksen täydentävästä tulli-ilmoituksesta osallisena olevan jäsenvaltion asianomaiselle tullitoimipaikalle. Kohtaan 44 (CANA-koodit 1025 ja 1026) merkitään erityismaininta osallisena olevaan jäsenvaltioon tuotujen tavaroiden arvonlisäverottomuudesta, jotta Ranska ei kantaisi tuonnin ALV:tä osallisena olevan jäsenvaltion puolesta. Osallisena oleva jäsenvaltio voi täydentävän ilmoituksen avulla kuitenkin tarkistaa tuonnin ALV:n laskentaperusteen.	
--	--	--

	Osallisena olevana jäsenvaltiona Yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyn ja kotitullausmenettelyn yhteisölupien myötä tullien kantaminen, josta vastaa luvan myöntävä jäsenvaltio, on erotettu tuonnin ALV:n maksamisesta, josta vastaa kukin osallisena oleva jäsenvaltio. Luvanhaltijan on annettava täydentävä ALV-ilmoitus osallisena olevalle Ranskan tullitoimipaikalle ja maksettava Ranskassa ALV kaikesta kuukauden aikana tapahtuneesta tuonnista. Luvan myöntävän jäsenvaltion on lähetettävä kuukausittain jäljennös täydentävästä tulli-ilmoituksesta osallisena olevalle Ranskan tullitoimipaikalle, jotta tietoja voidaan verrata keskenään. Kutakin menettelyssä osallisena olevaa tullitoimipaikkaa varten tarvitaan yksi täydentävä ilmoitus. ALV:n maksaminen voidaan kuitenkin keskittää kansallisesti yhteen osallisina olevista Ranskan tullitoimipaikoista, mikäli yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvassa on osallisena vähintään kaksi Ranskan tullitoimipaikkaa.	Osallisena olevana jäsenvaltiona Kun Ranska on osallisena oleva jäsenvaltio, Ranskassa olevaa toimijaa pyydetään lähettämään kuukausittain vain ranskalaisia tavaravirtoja koskeva tiedosto Ranskan ulkomaankaupantilastoista vastaavaan virastoon (Direction Nationale des Statistiques et du Commerce Extérieur, DNSCE). Tiedoston muoto määritetään yhdessä DNSCE:n kanssa. Tietojen perusteella laaditaan kansallisia tilastoja. Järjestelmä lakkautetaan heti, kun valvovien ja osallisina olevien jäsenvaltioiden välinen sähköinen tietojenvaihto otetaan käyttöön.
Yhdistynyt kuningaskunta	ALV/tilastot: tavanomainen keräysmenetelmä Yhdistyneessä kuningaskunnassa yksinkertaistettujen menettelyjen raportointijärjestelmä on nimeltään ”rahtia koskevat yksinkertaistetut tullimenettelyt” (Customs Freight Simplified Procedures, CFSP) CFSP on kaksivaiheinen sähköinen ilmoitusmenetelmä. Toimijan valittavana on useita menettelyjä, joita se voi tarpeensa mukaan käyttää joko erikseen tai yhdessä. Talouden toimija voi käyttää joko yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyä tai kotitullausmenettelyä tai molempia. Kummassakin tapauksessa tuonti-ilmoitus annetaan kahdessa vaiheessa. Ensimmäisessä ilmoituksessa tulli saa vähimmäistiedot, joiden perusteella tavarat voidaan luovuttaa. Ilmoitus voidaan antaa joko ”yksinkertaistettuna rajailmoituksena” (Simplified Frontier Declaration, SFD), joka annetaan tullille rajalla (yksinkertaistetun ilmoituksen menettely) tai toimijan liikekirjanpitoon tehtävänä merkintänä (kotitullausmenettely).	

	Yksinkertaistetun ilmoituksen jälkeen annetaan sähköinen yhtenäinen hallinnollinen asiakirja, joka sisältää kaikki vero- ja tilastotiedot. Tämä täydentävä ilmoitus on annettava viimeistään neljäntenä työpäivänä sen raportointikauden päättymisen jälkeen, jonka kuluessa yksinkertaistettu ilmoitus hyväksyttiin vastaanotetuksi. Tullin kustietojärjestelmä CHIEF laskee tämän jälkeen maksettavien tullin ja ALV:n määrän, ja maksu kannetaan tulleva koskevan maksunlykkäysjärjestelmän avulla. Tilastotiedot siirretään myös CHIEF-järjestelmästä tilastotietokantaan.
	ALV/tilastot: luvan myöntävänä jäsenvaltiona Talouden toimija toimittaa Yhdistyneessä kuningaskunnassa yhtenäisen hallinnollisen asiakirjan sekä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan että muihin jäsenvaltioihin tehdystä tuonnista. Yhdistyneeseen kuningaskuntaan tuoduista tavaroista kerätään tiedot tuonnin ALV:tä ja tilastoja varten tavanomaisella tavalla. Jos tavarat sijaitsevat fyysisesti toisessa jäsenvaltiossa, talouden toimijan on merkittävä tulli-ilmoituksen kohtaan 30 kaksikirjaiminen maatunnus, kohtaan 47 maksutapakoodi arvonlisäverottomuutta varten sekä kohtaan 44 koodi, joka kertoo, missä jäsenvaltiossa tavarat sijaitsevat. Näin varmistetaan, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa ei kanneta tuonnin ALV:tä ja että tilastotiedot koskevat asianomaista osallisena olevaa jäsenvaltiota. Talouden toimijat voivat toimittaa joko koonti-ilmoituksen kerran kuussa tai erillisiä ilmoituksia kuukauden aikana.
	ALV/tilastot: osallisena olevana jäsenvaltiona Yhdistyneessä kuningaskunnassa on päätetty, että talouden toimijat ilmoittavat tiedot tuonnin ALV:tä ja tilastoja varten yksinkertaistettujen menettelyjen käsittelyä varten luotua, valmista sähköistä raportointijärjestelmää käyttäen. Talouden toimijat voivat toimittaa joko yhdistetyn kuukausi-ilmoituksen tai useita erillisiä ilmoituksia kuukauden aikana. Talouden toimija toimittaa Yhdistyneen kuningaskunnan tullille asianmukaiset täydentävät ALV- ja tilastoilmoitukset ja varmistaa, että kaikki viestit, joiden lähetys on epäonnistunut, korjataan ja toimitetaan uudelleen viimeistään neljäntenä työpäivänä verotusajankohdan ja/tai peruspäivämäärän jälkeen, eli yksinkertaistetun rajailmoituksen hyväksymispäivän tai kotitullauskirjanpitoon tehdyn merkinnän päiväyksen ja kellonajan jälkeen. Täydentävä ilmoitus annetaan yksinkertaistettuja menettelyjä koskevan tavanomaisen sähköisen ilmoituksen muodossa, mutta

	kohtaan 47 on lisättävä maksutapakoodi tullittomuutta varten, koska tulli maksetaan luvan myöntävässä jäsenvaltiossa, ja kohtaan 44 on lisättävä sen jäsenvaltion maakoodi, jossa yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa on myönnetty. Näin varmistetaan, että tuonnin ALV kannetaan asianmukaisesti ja tilastotiedot raportoidaan. Tämän jälkeen talouden toimija toimittaa Yhdistyneen kuningaskunnan tullille kunkin raportointikauden lopussa lopullisen täydentävän ilmoituksen (Final Supplementary Declaration, FSD), jossa vahvistetaan loppuun saatettujen, kauden aikana maksettavien sekä mahdollisten maksamattomien täydentävien ALV- ja tilastoilmoitusten määrät. Jos raportoitavaa ei ole, on annettava nollailmoitus. Lopullisen täydentävän ilmoituksen on oltava toimitettu ja CHIEF-järjestelmän hyväksymä viimeistään edellä mainittuun neljanteen työpäivään mennessä.	
Italia	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Italiassa keskustellaan parhaillaan mahdollisista ratkaisuksista.	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Italiassa keskustellaan parhaillaan mahdollisista ratkaisuksista.
	Osallisena olevana jäsenvaltiona Italiassa keskustellaan parhaillaan mahdollisista ratkaisuksista.	Osallisena olevana jäsenvaltiona Italiassa keskustellaan parhaillaan mahdollisista ratkaisuksista.
Irlanti	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Kun Irlanti on luvan myöntävä jäsenvaltio, tuonnin ALV:tä koskevat ilmoitukset annetaan seuraavan menettelyn mukaisesti: Talouden toimija antaa vakuuden tullin ja ALV:n maksamisesta. Tuontia Irlantiin koskeva ALV-ilmoitus annetaan samanaikaisesti tulli-ilmoituksen kanssa. Etukäteen vahvistettu luovutuskirja (Pre-Authenticated Release Note, PARN) toimitetaan sähköpostitse Irlannin asianomaiselle tulliviranomaisille. Toimittamalla PARNin tavarailmoittaja ilmoittaa tavaroiden saapumisen olevan välittömästi odotettavissa, jolloin tulliviranomaiset voivat harkita riskianalyysin tekemistä. Talouden toimijan asiakirjoihin	
	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Tilastotiedot perustuvat kyseistä kuukautta koskevaan täydentävään ilmoitukseen, joka sisältää kaikki ilmoitukset ja maksut, mukaan lukien Irlannissa sovellettava ALV.	

	tehdään merkintä, jolla on sama oikeusvaikutus kuin tavanomaisella tulli-ilmoituksella. Tavaranihoittaja toimittaa kuukausittain täydentävän ilmoituksen, jossa ilmoitetaan virallisesti kaikki maksut, mukaan lukien Irlannissa sovellettava ALV. Vaihtoehtoja on kaksi: — toimitetaan erilliset, lähetysräkohtaiset täydentävät ilmoitukset, tai — toimitetaan seuraavan kuukauden viidenteen päivään mennessä koonti-ilmoitus, joka sisältää lähetyskohtaisesti kaikki kyseisen kuukauden erät. Toimija toimittaa seuraavaan kuukauden viidenteen päivään mennessä täydellisen raportin kaikesta edellisen kuukauden toiminnasta. Manuaalisessa jälkitarkastuksessa tätä raporttia ja toimitettuja PARNeja verrataan manuaalisesti täydentäviin ilmoituksiin. Talouden toimijan tililtä veloitetaan seuraavan kuukauden 15. päivään mennessä maksulykkäysjärjestelmän mukaisesti viitekuukauden tullit ja ALV. Unioniin saapumisen paikalla maksettavaa ALV:tä koskeva tarkastus on suoritettava 30 kuukauden välein.	
--	---	--

	Osallisena olevana jäsenvaltiona Kun Irlanti on osallisena oleva jäsenvaltio, tuonnin ALV:tä koskevat ilmoitukset annetaan seuraavan menettelyn mukaisesti: Talouden toimija antaa vakuuden tuonnin ALV:n maksamisesta Irlannissa. Talouden toimija toimittaa PARNin Irlantiin tuoduista tavaroista. Kullekin lähetykselle on annettava määrämuotoinen yhtenäisviite. Lopullista täydentävää ilmoitusta voidaan verrata alkuperäisiin PARNeihin kohtaan 44 merkityn yhtenäisviitteen ansiosta. PARN-jäljennös lähetetään kaikille asianomaisille tuonti-toimipaikoille ja tarkastajille, jotta nämä voivat tarvittaessa tehdä riskianalyysin. Kyseisen kuukauden loppuun mennessä tehdään täydentävä ALV-ilmoitus Irlannin AEP-selvitysjärjestelmän kautta. ALV veloitetaan talouden toimijan tililtä seuraavan kuukauden 15. päivään mennessä maksulykkäysjärjestelmän avulla.	Osallisena olevana jäsenvaltiona Tilastotiedot perustuvat Irlannissa sovellettava ALV:tä koskevaan täydentävään ilmoitukseen kyseiseltä kuukaudelta.
Viro	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.
	Osallisena olevana jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.	Osallisena olevana jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.

Ruotsi	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.
	Osallisena olevana jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.	Osallisena olevana jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.
Liettua	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.
	Osallisena olevana jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.	Osallisena olevana jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.
Kreikka	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.
	Osallisena olevana jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.	Osallisena olevana jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.
Itävalta	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Tullihallinto laskee yksinkertaistettujen menettelyjen kansallisia lupia koskevat tullit (mukaan lukien esimerkiksi ALV ja valmisteverot) aina täydentävän tulli-ilmoituksen perusteella.	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Tullihallinto toimittaa tilastoviranomaisille yksinkertaistettujen menettelyjen kansallisia lupia koskevat tilastotiedot täydentävien tullilmoitusten perusteella. Talouden toimijan on ilmoitettava yksinkertaistettujen

	Talouden toimijan on ilmoitettava yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvan mukaisesta tuonnista tietty menettelykoodi (täydentävän tullilmoituksen kohta 37, toinen osa) ja paikka, jossa tavarat on fyysisesti luovutettu. Näiden tietojen ansiosta lasketaan vain tullit, mutta ei muita veroja tai maksuja. Jos tavarat on luovutettu toisessa jäsenvaltiossa, lasketaan vain tullit. ALV:n kantaa kyseinen yksi tai useampi osallisena oleva jäsenvaltio.	menettelyjen yhteisöluvan mukaisesta tuonnista tietty menettelykoodi (täydentävän tullilmoituksen kohta 37, toinen osa) ja paikka, jossa tavarat on fyysisesti luovutettu. Näiden tietojen ansiosta ilmoituksen tietoja ei toimiteta tilastoviranomaisille. Jos tavarat on luovutettu toisessa jäsenvaltiossa, tilastotietoja ei kerätä. Luvanhaltijan on toimitettava tilastotiedot kyseisen yhden tai useamman osallisena olevan jäsenvaltion nimetyille viranomaisille (esimerkiksi tullille tai tilastoviranomaisille). Jos kyseessä on yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisö lupa Slovenian kanssa, täydentävän tullilmoituksen tiedot ilmoitetaan Slovenian tullihallinnolle sähköisesti (sähköpostitse). Slovenian tullihallinto poimii asianomaiset tilastotiedot ja toimittaa ne tilastoviranomaisille.
	Osallisena olevana jäsenvaltiona Tuonnin ALV:tä varten talouden toimijan on haettava lupaa käyttää yksinkertaistettua ALV-ilmoitusta. Kyseessä on koonti-ilmoitus, joka on jätettävä kuukausittain seuraavan kuukauden 12. päivään mennessä. Tämä yksinkertaistettu ALV-ilmoitus sisältää seuraavat tiedot Itävallassa luovutetuista tavaroista (kuukausittain eriteltynä kahden sovellettavan verokannan mukaan):	Osallisena olevana jäsenvaltiona Tilastoilmoitukset on toimitettava suoraan tilasto- viranomaisille. Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisö- luvan hakijan on siis haettava erikseen lupaa tilastoilmoitusta varten. Hakijan on sovittava etukäteen tilastoviranomaisten kanssa siitä, missä muodossa ja millä tavoin tilastoilmoitus toimitetaan. Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisö lupa voidaan myöntää vasta, kun tilastoilmoituslupa on myönnetty.

	1. tullausarvo 2. tuontitullien määrä 3. Itävallassa kannettavien lisäkustannusten määrä 4. sovellettava verokanta 5. talouden toimijan määrittelemä ALV:n määrä.	
Suomi	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona
	Osallisena olevana jäsenvaltiona - Belgian tullit lähettää tulliselvitysilmoituksia koskevat tiedot dvd:nä. - Luvanhaltija tekee kuukausittain kausi-ilmoituksen Vantaalla sijaitsevaan tullitoimipaikkaan hallinnollista yhtenäisasiakirjaa käyttäen. - Suomen tullit vertaa Belgian toimittamia tulliselvitystietoja kausi-ilmoituksiin. - Suomen tulliselvitysjärjestelmä laskee ALV:n määrän. - Suomen tullit lähettää ALV-päätöksen Toyotalle. Ilmoitusjäljennökset ja ALV-päätökset lähetetään Belgian tullille, ja Vantaalla sijaitseva Suomen tullit arkistoi alkuperäiset asiakirjat.	Osallisena olevana jäsenvaltiona Erillisiä tilastoilmoituksia ei tehdä. Suomen tullit saa tilastotiedot ALV-ilmoituksista. Suomessa Tullit toimii myös tilastoviranomaisena.
Bulgaria	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.
	Osallisena olevana jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen	Osallisena olevana jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen

	yhteisöluvasta.	yhteisöluvasta.
Latvia	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.
	Osallisena olevana jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.	Osallisena olevana jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.
Slovakia	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.
	Osallisena olevana jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.	Osallisena olevana jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.
Slovenia	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.
	Osallisena olevana jäsenvaltiona Menettelyn 42 vuoksi ALV-ilmoitusta ei tarvita.	Osallisena olevana jäsenvaltiona • Menettelyn 42 ansiosta tarvitaan vähemmän tietoja. • Slovenian tullihallinto on tehnyt tilastoviraston kanssa sopimuksen vaadittavista tiedoista ja niiden siirtotavasta. Tarvittavat tiedot saadaan Itävallan täydentävistä ilmoituksista (tiedot muuntaa tietohallintopalvelujen

		tarjoaja).
Unkari	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Erityisiä sääntöjä ei ole: tuonnin ALV lasketaan ja kannetaan täydentävän ilmoituksen tietojen perusteella.	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Tilastotiedot kerätään täydentävän ilmoituksen tietojen perusteella.
	Osallisena olevana jäsenvaltiona ALV:n määrän määrittämiseksi luvanhaltijan on annettava ALV-ilmoituksessa viimeistään kunkin kalenterikuukauden 10. päivänä seuraavat tiedot tapahtumista, jotka koskevat luovutusta vapaaseen liikkeeseen, sisäistä jalostusta (tullinpalautusjärjestelmä) ja tiettyä käyttötarkoitusta (ellei luvanhaltijalla ole lupaa maksaa ALV oman ilmoituksen perusteella): – velallisen tunnistetiedot – kauppalaskun numero ja päiväys – viittaus täydentävään ilmoitukseen – tullausarvo – tullien määrä – tavaroiden kuljetuksesta maan sisäiseen määräpaikkaan saakka aiheutuvat kustannukset, jotka lasketaan ALV-määräytymisperusteeseen – ALV-määräytymisperuste, ALV-verokanta ja ALV:n määrä.	Osallisena olevana jäsenvaltiona Unkarin tilastollinen keskusvirasto ottaa suoraan yhteyttä luvanhaltijaan. Lisätietoja on Unkarin vero- ja tullihallinnon verkkosivustolla: http://www.nav.gov.hu/data/cms226695/SASP_angol_nyelven.pdf
Portugali	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.
	Osallisena olevana jäsenvaltiona	Osallisena olevana jäsenvaltiona

	Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.	Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.
Alankomaat	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Yrityksen, joka hakee yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa, on ennen luvan myöntämistä noudatettava kussakin osallisena olevassa jäsenvaltiossa voimassa olevia ALV:n raportointia ja maksamista koskevia sääntöjä ja määräyksiä.	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Yrityksen, joka hakee yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa, on ennen luvan myöntämistä noudatettava kussakin osallisena olevassa jäsenvaltiossa voimassa olevia tilastotietojen raportointia koskevia sääntöjä ja määräyksiä.
	Osallisena olevana jäsenvaltiona Kun tavarat tuodaan Alankomaihin jonkin toisen jäsenvaltion myöntämällä yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvalla, ALV kannetaan Alankomaissa. ALV on laskettava tuotujen tavaroiden tullausarvosta. ALV:n kantamista varten tullausarvoon on sisällyttävä 1) tullit, verot ja tuontimaksut 2) lisäkustannukset, kuten provisio-, pakkaus- kuljetus- ja vakuutuskustannukset tavaroiden määräpaikkaan saakka. Wet op de omzetbelasting 1968 -lain (jäljempänä ALV-laki) 23 §:ssä annetaan mahdollisuus kantaa nimetyille yrittäjille osoitettujen, tuotujen tavaroiden ALV näiltä nimetyiltä yrittäjiltä. Yrittäjä nimetään pyynnöstä verotarkastajan päätöksellä. Kun pyyntöön suostutaan, hakijalle annetaan ALV-tunniste (BTW-identificatienummer). ALV-lain 23 §:ssä tarkoitettussa menettelyssä ALV:n kantaminen siirtyy (sitä lykätään) tuonti-ilmoituksesta kausittaiseen (yleensä kuukausittaiseen) ALV-ilmoitukseen, jonka nimetty yrittäjä toimittaa siitä kaudesta, jona tuonti tapahtui. Tavarailmoittajan sijaan (tullikoodeksin 201 artikla) ALV-velallisena on ALV-	Osallisena olevana jäsenvaltiona Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvan haltijan on toimitettava Alankomaiden tavaravirtoja koskevat tilastotiedot suoraan tilastoja käsittelevälle keskusvirastolle (Centraal Bureau voor de Statistiek , CBS). Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvan haltijan on sovittava itse järjestelyistä CBS:n kanssa. Näitä järjestelyjä koskeva jäljennös on toimitettava ennen yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvan myöntämistä. Alankomaiden tilastoviranomaisen yhteystiedot: Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) CBS-weg 11 6142 EX Heerlen Netherlands Yhteyshenkilö yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa varten: Mr. C.J. van Kan

	lain 23 §:n mukaisesti nimetty yrittäjä. Menettely on nimeltään ”23 §:n mukainen lykkäysmenettely” (verleggingsregeling artikel 23). Tämä menettely on pakollinen, kun tuontihetkellä Alankomaissa fyysisesti sijaitsevat tavarat luovutetaan vapaaseen liikkeeseen jonkin toisen jäsenvaltion myöntämää yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa käyttäen. Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvan haltijan on merkittävä tuonti-ilmoitukseensa nimetyn yrittäjän ALV-tunniste. Ennen yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvan myöntämistä tavarailmoittajan on toimitettava jäljennös päätöksestä, jolla yrittäjä nimetään 23 §:n mukaisen menettelyn käyttäjäksi.	Puh: 0031 (0)45-5706619 Sähköposti: ckan@cbs.nl ja/tai Mr. W.G. de Jong Puh: 0031 (0)45-5706996 Sähköposti: wjog@cbs.nl
Puola	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Tuonnin ALV-saatava syntyy siinä jäsenvaltiossa, jossa tavarat sijaitsevat, sillä hetkellä, jona ne luovutetaan vapaaseen liikkeeseen. Jos paikka sijaitsee osallisena olevassa jäsenvaltiossa, Puolan tulliviranomaiset sopivat luvan myöntämisprosessin aikana virka-apumenettelyä käyttäen osallisena olevan jäsenvaltion ALV:tä koskevista vaatimuksista. Puolan tulliviranomaiset sisällyttävät nämä ALV-vaatimukset yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaan ja yhteiseen valvontasuunnitelmaan.	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Puola kerää tilastotiedot suoraan täydentävästä ilmoituksesta, joka annetaan yleensä sähköisesti. Puolan lainsäädännön mukaisesti täydentävään ilmoitukseen on sisällytettävä seuraavat tiedot: – kohta 15 a: tosiasiallinen vientijäsenvaltio, ja – kohta 17 a: määräjäsenvaltio. Nämä säännöt on sisällytettävä myös lupaan. Täydentävistä ilmoituksista kerätyt tiedot toimitetaan Eurostatille Extrastat-tilastoina. Extrastat ei aiheuta tilastoja koskevia lisävaatimuksia talouden toimijalle tai sen edustajalle.

	Osallisena olevana jäsenvaltiona Tuonnin ALV-saatava syntyy osallisena olevassa jäsenvaltiossa. Puolassa talouden toimijan on (kansallisen lainsäädännön mukaan) rekisteröidyttävä verovirastossa ja sen jälkeen annettava tuontia koskeva ALV-ilmoitus paikallisessa tullitoimipaikassa. Tuontia koskevan ALV-ilmoituksen muodosta, määraajoista, yksinkertaistuksista ja toimivaltaisista viranomaisista, joille ilmoituksen annetaan, säädetään Puolan lainsäädännössä. Tuontia koskevaa ALV-ilmoitusta varten tarvittavat tiedot perustuvat luvan myöntävässä jäsenvaltiossa annettavan täydentävän ilmoituksen sisältämiin tietoihin. Tuontia koskeva ALV-ilmoitus on annettava sitä kuukautta seuraavan kuukauden 16. päivään mennessä, jona tuonnin ALV syntyi. Osallisena olevana jäsenvaltiona Puola sopii ALV:n kantamisesta virka-apumenettelyssä luvan myöntävän jäsenvaltion kanssa. Koska osallisena olevassa jäsenvaltiossa ei anneta täydentävää ilmoitusta, on hyvin tärkeää sopia tietojenvaihdosta osallisena olevan ja luvan myöntävän jäsenvaltion välillä. Näin tulliviranomaiset voivat valvoa tuonnin ALV-ilmoitusten oikeellisuutta ja havaita	Osallisena olevana jäsenvaltiona Silloin, kun Puola on osallisena oleva jäsenvaltio, se vaatii talouden toimijalta tai tämän edustajalta tilastotietoja vain kansallisia tarkoituksia varten. Tilastotietoja ei välitetä Eurostatille. Seuraavia asioita koskevat säännöt: – tilastoilmoituksen muoto – annettavat tiedot – määraajat – toimivaltaiset viranomaiset on yhdistetty ja julkaistu seuraavalla verkkosivustolla (vain puolaksi): http://www.finance.mf.gov.pl/pl/clo/informacje-dla-przedsiebiorcow/aeo-i-uproszczenia-celne/pojedyncze-pozwolenie-na-procedure-uproszczona-sasp/wytyczne-i-instrukcje Tämän asetuksen mukaan tilastoilmoitus on aina annettava sähköisesti. Ilmoitus on annettava kuukausittain tilastokautta seuraavan kuukauden 20.
--	---	--

	sääntöjenvastaisuudet. ALV:n käsittely olisi sisällytettävä yhteiseen valvontasuunnitelmaan. Talouden toimijan on annettava vakuus ALV:n maksamisesta.	päivään mennessä. Tilastotietoja koskevista säännöistä olisi sovittava luvan myöntävän jäsenvaltion kanssa virka-apumenettelyssä, ja ne olisi sisällytettävä lupaan ja yhteiseen valvontasuunnitelmaan.
Tšekki	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona ALV on maksettava siinä jäsenvaltiossa, jossa tavarat fyysisesti luovutetaan kyseessä olevaan tullimenettelyyn. Luvanhaltija lähettää ALV-tiedot osallisena olevan jäsenvaltion pyynnöstä. Tämä vaatimus on ilmoitettava osallisena olevalle jäsenvaltiolle virka-apumenettelyssä.	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Luvanhaltija tai tullitoimipaikka lähettää tilastotiedot osallisena olevan jäsenvaltion pyynnöstä. Tilastotietojen vaihdosta luvan myöntävän ja osallisena olevan jäsenvaltion välillä on sovittava virka-apumenettelyssä.
	Osallisena olevana jäsenvaltiona Jos luvanhaltija rekisteröityy ALV-velvolliseksi vero-hallinnossa, verovirasto on toimivaltainen ALV-viranomainen tuotaessa tavaroita Tšekkiin yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvan mukaisesti. Luvanhaltija antaa ALV-ilmoitukset asianomaiselle verovirastolle kuukausittain tai neljännes-vuosittain. Jos luvanhaltija ei rekisteröidy ALV-velvolliseksi vero-hallinnossa, tulliviranomainen on toimivaltainen ALV-viranomainen luovutettaessa tavaroita vapaaseen liikkeeseen yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvan mukaisesti. Koska Tšekissä ei toistaiseksi ole kokemusta tämäntyyppisestä	Osallisena olevana jäsenvaltiona Tšekin tullihallinto on avannut erityisen sähköpostiosoitteen (ccc@cs.mfcr.cz), johon luvanhaltijan on kuukausittain lähetettävä tilastotiedot määrämuodossa kyseistä kalenteri-kuukautta seuraavan kuukauden 10. päivään mennessä. Tämän sähköpostiosoitteen käytöstä, tilastotietojen muodosta ja tietojen toimittamismääräajoista sovitaan virka-apumenettelyssä.

	yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta, ratkaisusta keskustellaan jäsenvaltion sisällä.	
Romania	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta. Osallisena olevana jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta. Osallisena olevana jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.
Kypros	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.
	Osallisena olevana jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.	Osallisena olevana jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.

Malta	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.
	Osallisena olevana jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.	Osallisena olevana jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.
Luxemburg	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.
	Osallisena olevana jäsenvaltiona Tietoja ei toimitettu.	Osallisena olevana jäsenvaltiona IBM Deutschland GmbH: DE/3200/a1/1007 Zollamt Darmstadt (osallisina olevat maat: Saksa, Itävalta, Luxemburg ja Alankomaat) Luxemburgin tulliviranomaisten hyväksymän luvan

		mukaisesti Extrastat-tiedot lähetetään keskustilastoviranomaiselle (Service central de la statistique et des études économiques, lupa nro 999000030, alkaen 5.5.2006).
Tanska	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.	Luvan myöntävänä jäsenvaltiona Ei kokemuksia yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvasta.
	Osallisena olevana jäsenvaltiona Vapaaseen liikkeeseen luovutetuista tavaroista on kirjattava tuonnin ALV yrityksen tanskalaiseen ALV-kirjanpitoon, ja se on ilmoitettava (sähköisesti).	Osallisena olevana jäsenvaltiona Talouden toimija antaa kuukausi-ilmoituksen seuraavan kuukauden 15. päivään mennessä. Kuukausi-ilmoitus on samanmuotoinen kuin tavanomainen sähköinen ilmoitus ja sisältää kaikki yleensä ilmoitettavat tiedot. Lisäksi kohtaan 37 on merkittävä erityinen menettelykoodi, joka tarkoittaa, että tietoja käytetään vain tilastointitarkoituksiin.
Saksa	Tuonti: Luvan myöntävänä jäsenvaltiona	Tuonti: Luvan myöntävänä jäsenvaltiona
	Täydentävän tullilmoituksen sisältämien tietojen täsmäyttämistä osallisena olevan jäsenvaltion	Hakija sopii suunnitellusta menettelystä osallisena olevan jäsenvaltion toimivaltaisen tilastoviranomaisen kanssa.

	täydentävän ALV-ilmoituksen tietojen kanssa voidaan sopia kyseisen jäsenvaltion kanssa yhteisessä valvontasuunnitelmassa.	Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa voidaan myöntää vain, kun tilastotietoja koskeva sopimus on tehty. Luvan myöntävän jäsenvaltion tilastoviranomainen vastaa tilastotietojen lähettämisestä Eurostatille.
	Osallisena olevana jäsenvaltiona Luvanhaltijan on annettava kuukausittain täydentävä ALV-ilmoitus toimivaltaiselle tullitoimipaikalle, ja maksettava syntyneet tullit.	Osallisena olevana jäsenvaltiona Hakija tekee tilastotietojen toimittamista koskevan sopimuksen Wiesbadenissa sijaitsevan Saksan liittotasavallan tilastokeskuksen (Statistisches Bundesamt Wiesbaden) kanssa. Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa voidaan myöntää vain, jos tämä sopimus esitetään Saksan yksinkertaistettuja menettelyjä ja yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupia käsittelevälle yhteyspisteelle (Hauptzollamt Nürnberg, Arbeitsgebiet Einzige Bewilligungen).
	Vienti: Luvan myöntävänä jäsenvaltiona	Vienti: Luvan myöntävänä jäsenvaltiona
	Luvan myöntävän toimipaikan on ilmoitettava hakijalle, että osallisena olevassa jäsenvaltiossa on esitettävä osoitus viennistä ALV:tä varten. Tätä varten hakijan on sovittava järjestelyistä osallisena olevan jäsenvaltion toimivaltaisen ALV-viranomaisen kanssa.	Katso kohta ”tuonti”.

	Osallisena olevana jäsenvaltiona Hakijan on selvitettävä Saksan liittovaltion toimivaltaisten veroviranomaisten kanssa, miten osoitetaan ALV:tä varten lähetysten vienti Saksassa sijaitsevista pakkaus- ja lastauspaikoista.	Osallisena olevana jäsenvaltiona Katso kohta ”tuonti”.
--	---	--

LIITE IV

ENNAKKOTARKASTUSTA KOSKEVIA YLEISIÄ SUOSITUKSIA

Valmistautuessaan ennakkotarkastukseen ja ennakkotarkastuksen aikana tulliviranomaisten on otettava huomioon

- hakijan etukäteen itsearviointilomakkeella toimittamat tiedot
- AEO-suuntaviivojen 2 osassa esitetyt, sovellettavat arviointiperusteet
- AEO-suuntaviivojen liite 2, joka sisältää luettelon merkittävistä – mutta ei kaikista – AEO-lupaan liittyvistä riskeistä, uhista ja mahdollisista ratkaisuksista ja joka on tarkoitettu sekä toimijoiden että tulliviranomaisten käyttöön.

Tämä liite on erityisen käyttökelpoinen yksinkertaistettuja menettelyjä varten suoritettavassa ennakkotarkastuksessa, koska riskit ovat enimmäkseen samat kuin AEO-luvassa. Siitä ilmenevät myös riskien hallitsemisen parhaat käytännöt.

Jos tavarat ovat kieltojen tai rajoitusten alaisia, on aiheellista kuulla viranomaisia, jotka vastaavat kyseisiä kieltoja tai rajoituksia koskevasta politiikasta.

Ote AEO-suuntaviivojen liitteestä 2.

Arviointiperuste	Osaperuste
1. Osoitus tullivaatimusten noudattamisesta (itsearviointilomakkeen osa 2) <i>Asianmukainen osoitus tullivaatimusten noudattamisesta (tullikoodexin soveltamis-</i>	

asetuksen 14 h artikla)	
2. Hakijan kirjanpito- ja logistiikkajärjestelmä (itsearviointilomakkeen osa 3) <i>Riittävä kaupallisten ja tarvittaessa kuljetustietojen hallintajärjestelmä asianmukaisten tullitarkastusten toteuttamiseksi (tullikoodexin soveltamisasetuksen 14 i artikla)</i>	2.1 Osoitus tullivaatimusten noudattamisesta (itsearviointilomakkeen osa 2) Tullikoodexin soveltamisasetuksen 14 i artiklan a alakohta
	2.2 Jäljitysketju (itsearviointilomakkeen 3.1 kohta) Tullikoodexin soveltamisasetuksen 14 i artiklan b alakohta
	2.3 Logistinen järjestelmä, jossa tehdään ero yhteisötavaroiden ja muiden tavaroiden välillä Tullikoodexin soveltamisasetuksen 14 i artiklan c alakohta
	2.4 Sisäisen valvonnan järjestelmä (itsearviointilomakkeen 3.3 kohta) Tullikoodexin soveltamisasetuksen 14 i artiklan d alakohta
	2.5 Tavaravirrat (itsearviointilomakkeen 3.4 kohta) Tullikoodexin soveltamisasetuksen 14 i artiklan

	e alakohta
	2.6 Tullikäytännöt (itsearviointilomakkeen 3.5 kohta) Tullikoodexin soveltamisasetuksen 14 i artiklan e alakohta
	2.7 Varmuuskopiointiin, tietojen palautukseen sekä arkistointivaihtoehtoihin liittyvät menettelyt (itsearviointilomakkeen 3.6 kohta)
	2.8 Tietoturva – tietokonejärjestelmien suojaaminen (itsearviointilomakkeen 3.7 kohta)
	2.9 Tietoturva – asiakirjojen turvaaminen (itsearviointilomakkeen 3.8 kohta)
3. Taloudellinen vakavaraisuus (itsearviointilomakkeen osa 4) <i>Näyttö vakavaraisuudesta (tullikoodexin soveltamisasetuksen 14 j artikla)</i>	

Esimerkkejä yksinkertaistettujen menettelyjen käyttöä koskevista lupatyypeistä

Yksinkertaistettujen menettelyjen käyttöä koskeva lupa / yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa – hakijalla on AEO-lupa

Yksinkertaistettujen menettelyjen käyttöä koskeva lupa / yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa – hakijalla ei ole AEO-lupaa

Yksinkertaistettujen menettelyjen käyttöä koskeva lupa / yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa – taloudellisesti vaikuttavan menettelyn, esimerkiksi tullivarastoinnin, käyttö

Yksinkertaistettujen menettelyjen käyttöä koskeva lupa / yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa – tietty käyttötarkoitus

Yksinkertaistettujen menettelyjen käyttöä koskeva lupa / yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa – ilmoitus, joka koskee vapaaseen liikkeeseen luovutusta kotitullausmenettelyä käyttäen

Yksinkertaistettujen menettelyjen käyttöä koskeva lupa / yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa – ilmoitus, joka koskee vapaaseen liikkeeseen luovutusta yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyä käyttäen

Yksinkertaistettujen menettelyjen käyttöä koskeva lupa / yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa – vienti-ilmoitus

Yksinkertaistettujen menettelyjen käyttöä koskeva lupa / yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa – jokin edellä mainittujen menettelyjen yhdistelmä

LIITE V

VAKIOTARKISTUSLISTA ENNAKKOTARKASTUSKÄYNTJÄ VARTEN

Yksinkertaistettuja menettelyjä koskevissa ennakkotarkastuksissa keskitytään joihinkin samoihin vaatimuksiin ja arviointiperusteisiin kuin AEO-asemaa koskevissa tarkastuksissa, mutta myös kyseessä olevan yksinkertaistetun menettelyn erityisnäkökohtiin. Niitä voidaan pitää AEO-vaatimusten ja -perusteiden lisävaatimuksina, jos niitä ei ole tarkastettu aiemman tarkastuksen yhteydessä:

- Paikka, jossa tavarat puretaan ja esitetään tullille, jos tullitarkastus suoritetaan (esimerkiksi tilojen turvallisuus ja kyseisiä tavaroita koskevat varastohallintasäännöt)
- Yksinkertaistetun menettelyn käytöstä vastaavat edustajat tai tavaranihoittajat
- Yksinkertaistetun ilmoituksen muoto
- Yksinkertaistetun ilmoituksen tekemisen määräajat
- Yksinkertaistetun ilmoituksen ja täydentävän ilmoituksen täsmäyttäminen
- Kotitullausmenettelyssä käytettävien ilmoitusten muoto
- Perustelut erivapaudelle olla ilmoittamatta tietoja
- Erivapaus olla ilmoittamatta tietoja ja ilmoitus pyydettyäessä
- Tarvittaessa tavaroiden luovutusta edeltävä ajanjakso
- Asiakirjojen muoto ja sisältö
- Yksinkertaistettuja menettelyjä koskevien asiakirjojen ja kirjanpitojärjestelmän välinen yhteys

- Mahdolliset erityisvakuudet
- Maksunlykkäyksen käyttö

	Kohdat	Tarkistettavat tiedot	Havainnot	Arviointi Suuri/pieni riski (pisteytys)	Suositukset Vaaditut toimenpiteet /
1 jakso: Yleiset tiedot					
1	Hakijan tiedot (nimi, osoite, EORI-numero, yhteyshenkilö)				
1 d	Edustustyyppi				
2 a	Kotitullausmenettely Määrä, ominaisuudet				
2 b	Yksinkertaistetun ilmoituksen menettely Määrä, ominaisuudet				
3	Muut luvat (koodi)				

4 a	AEO-todistus				
4 b	Yksinkertaistetun menettelyn kanssa käytettävät muut menettelyt				
5	Pääkirjanpito, osoite ja tyyppi				
6	Jatkolomakkeet (lisäluettelot)				
2 jakso – Tuontia koskevat tarkistettavat seikat					
7	Kyseistä menettelyä koskevat tulliasiakirjat, osoite ja tyyppi				
7 a	Tuonnin saapumisilmoitus tai erivapaus olla ilmoittamatta tietoja				
8	Tavaroiden tyyppi, paljous, arvo jne.				
8 a	Kieltoja tai rajoituksia koskevat vaatimukset				
9	Yksinkertaistettuihin ilmoituksiin merkittävät tullimenettelykoodit				

10	Kotitullausmenettely: tavaroiden valtuutettu sijaintipaikka (maan sisäinen selvityspaikka) ja luvan myöntävä tullitoimipaikka tai -toimipaikat				
11	Yksinkertaistetun ilmoituksen menettely: tullitoimipaikka, jossa yksinkertaistettu ilmoitus tehdään				
12	Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa: lupaan sisältyvät yritykset				
13	Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa: hakijan luvan myöntävä tullitoimipaikka Osallisina olevat toimipaikat				
14	Yksinkertaistetun tai muun ilmoituksen ja täydentävän ilmoituksen täsmäyttäminen				
15 a	Valtuutettu vastaanottaja				

15 b	Passituksen vakuus				
15 c	Turvallisuus: maksunlykkäystilin numero ja vakuuden määrä				
15 d	Maksu: hakijan tai asiakkaan maksunlykkäystilin numero Asiakkaan osoitetiedot				
15 e	Mahdollisten suorien edustajien osoitteet ja ALV- tiedot				
16	Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa: suostumus tietojenvaihtoon				
2 jakso – Vientiä koskevat tarkistettavat seikat					
17	Kyseistä menettelyä koskevat tulliasiakirjat, osoite ja tyyppi				
17 a	Poistumisilmoitus tai erivapaus olla ilmoittamatta tietoja				
18	Tavaratyyppi				

18 a	Kieltoja tai rajoituksia koskevat vaatimukset				
19	Yksinkertaistettuihin ilmoituksiin merkittävät tullimenettelykoodit				
20	Kotitullausmenettely: tavaroiden valtuutettu sijaintipaikka (maan sisäinen selvityspaikka) ja luvan myöntävä tullitoimipaikka tai -toimipaikat				
21	Yksinkertaistetun ilmoituksen menettely: tullitoimipaikka, jossa yksinkertaistettu ilmoitus tehdään				
22	Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa: lupaan sisältyvät yritykset				
23	Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa: hakijan luvan myöntävä tullitoimipaikka Osallisina olevat toimipaikat				

24	Yksinkertaistetun tai muun ilmoituksen ja täydentävän ilmoituksen täsmäyttäminen				
25 a	Valtuutettu lähettäjä				
26	Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa: suostumus tietojenvaihtoon				
3 jakso – Lisävaatimukset, kun hakija ei ole AEO					
27 Osoitus tullivaatimusten noudattamisesta (tullikoodexin soveltamisasetuksen 14 h artikla; AEO-suuntaviivojen 2 osan 2.I.1 kohta)					
Sääntöjen aiempi noudattaminen					
Tullilainsäädännön tuntemus					
Tiedustelutieto					
28 Hakijan yrityksen kirjanpito- ja logistiikkajärjestelmä (tullikoodexin soveltamisasetuksen 14 i artikla; AEO-suuntaviivojen 2 osan 2.I.1 kohta)					
Jäljitysketju					
Kirjanpito- ja logistiikkajärjestelmä					
Sisäisen valvonnan järjestelmät					
Tavaroiden luovutusta koskevien ilmoitusten tekeminen					

Tulli-ilmoitusten tekeminen ja tulliasioitsijoiden käyttö (ennakoitu)				
Täydentävien ilmoitusten tekeminen (ajanjakso)				
Varmuuskopiointiin, tietojen palautukseen sekä arkistointivaihtoehtoihin liittyvät menettelyt				
Tietoturva: tietokonejärjestelmien suojaaminen				
Tietoturva: asiakirjojen turvaaminen				
29 Taloudellinen vakavaraisuus (tullikoodin soveltamisasetuksen 14 j artikla; AEO-suuntaviivojen 2 osan 2.I.3 kohta)				
Tilinpäätös				
Tilinpäätöksen toimittaminen julkistettavaksi				
Lisähuomautukset				

**LIITE VI
VASTUUNJAKO**

Luvan myöntävä jäsenvaltio	Osallisena oleva jäsenvaltio
Myöntämisprosessi	
Yhteisölupahakemus jätetään sen jäsenvaltion toimivaltaisille tulliviranomaisille, jossa pääkirjanpito hoidetaan tai jossa siihen voi tutustua. Saatuaan hakemuksen toimivaltaiset tulliviranomaiset tutkivat luvan myöntämisperusteet. Tähän prosessiin voivat kuulua seuraavat toimet: – sen tarkistaminen, kykeneekö yritys täyttämään yksinkertaistettuja menettelyjä koskevat velvoitteet – yrityksen hallinnon ja sisäisen valvonnan tarkastaminen – riskianalyysi. Kun tulliviranomaiset ovat vakuuttuneet, että yhteisöluvan myöntämisen edellytykset täyttyvät, ne laativat lupaluonnoksen, joka lähetetään osallisina olevien jäsenvaltioiden yhteyspisteille	Olosuhteista riippuen osa ennakkotarkastuksesta voidaan tehdä osallisina olevissa jäsenvaltioissa, mikäli mahdollista yhteistarkastuksen muodossa.

(tarvittaessa käännettyinä ja sähköistä tieto- ja tiedonantojärjestelmää käyttäen). Siihen asti, kun yhteisölupia koskeva sähköinen tieto- ja tiedonantojärjestelmä on käytössä, on käytettävä sähköpostia. Lupa myönnetään tai hakemus hylätään. Lopullinen lupa toimitetaan asianomaisille jäsenvaltioille (tarvittaessa käännettynä) tiedonantojärjestelmää käyttäen. Ennen järjestelmän käyttöönottoa on käytettävä sähköpostia.	Osallisina olevien jäsenvaltioiden tulliviranomaisten on ilmoitettava luvan myöntävälle tulliviranomaiselle mahdolliset vastalauseensa tai toimitettava sille päätöksensä 30 kalenteripäivän kuluessa hakemuksen ja lupaluonnoksen vastaanottopäivästä. Jos päätöksen tekemiseen tarvitaan lisää aikaa, luvan myöntävälle viranomaiselle on ilmoitettava siitä saman määräajan kuluessa. Tänä aikana suoritetaan ALV:n ja tilastotietojen (sekä kansallisten määräysten) edellyttämät järjestelyt. Päätös välitetään luvan myöntävälle jäsenvaltiolle tiedonantojärjestelmää käyttäen. Ennen järjestelmän käyttöönottoa on käytettävä sähköpostia.
--	--

LIITE VII
YKSINKERTAISTETTUIJEN MENETTELYJEN YHTEISÖLUPAAN OSALLISINA OLEVIENTULLIHALLINTOJEN YHTEINEN
VALVONTASUUNNITELMA

1. Valvontatoimet

Tarkastustyyppi	Vastuullinen tullitoimipaikka	Tarkastuksen pääsyy	Muu syy
Asetuksen (ETY) N:o 2913/92 68 artiklan a alakohdan mukainen tarkastus	Paikallinen tai luvan myöntävä toimipaikka	Konkreettinen pyyntö luvan myöntävältä tullitoimipaikalta tai paikallisen toimipaikan kansallisen lainsäädännön mukainen aloite	Tarkastuksen tuloksista ilmoitetaan luvan myöntäneelle tullitoimipaikalle
Asetuksen (ETY) N:o 2913/92 68 artiklan b alakohdan mukainen tavaroiden tarkastus	Paikallinen toimipaikka	Konkreettinen pyyntö luvan myöntäneeltä tullitoimipaikalta tai paikallisen toimipaikan aloite	Tarkastuksen tuloksista ilmoitetaan luvan myöntäneelle tullitoimipaikalle
Luvanhaltijan tai edustajan yrityksen menettelyjen jälkitarkastukset (yritystarkastus)	Toimivaltaiset tulliviranomaiset	Konkreettinen pyyntö luvan myöntäneeltä tullitoimipaikalta, tai paikallisen toimipaikan aloite	Tarkastuksen tulokset välitetään luvan myöntäneelle tullitoimipaikalle
Arvonlisäveroa (ALV:tä) koskeva ja muu kansallinen lainsäädäntö	Kansallisen lainsäädännön mukaisesti vastuullinen toimipaikka tai jälkitarkastuksista vastaava yksikkö	Kansallisen ALV-lain vaatimus, tai kansallisen lainsäädännön mukainen, konkreettinen pyyntö vastuulliselta yksiköltä	Luvan myöntänyt tullitoimipaikka pyytää lisätietoja

Täydentävän ilmoituksen sisältämien tietojen, esim. tullien määrän, tarkistaminen	Luvan myöntänyt tullitoimipaikka	Lain vaatima ja kansallisten hallinnollisten ohjeiden edellyttämä tarkastus	Jos löydetään poikkeavuuksia, jotka vaikuttavat tulleihin ja osallisena olevan jäsenvaltion ALV:hen, ilmoitetaan paikallisille toimipaikoille
Varastonmääritys	Paikallinen tullitoimipaikka	Yritystarkastus; konkreettinen pyyntö luvan myöntäneeltä tullitoimipaikalta	Suoritetaan varastonmääritys osallisena olevassa jäsenvaltiossa sijaitsevassa varastointipaikassa; tarkastuksen tuloksista ilmoitetaan luvan myöntäneelle tullitoimipaikalle

2. Yleiset järjestelyt:

Jokainen pyyntö ja jokainen vastaus/ilmoitus on tehtävä englanniksi liitteessä X olevalla lomakkeella. Tarvittaessa voidaan käyttää lisälehteä. Tämä on tehtävä sähköisesti, mikäli mahdollista.

Miten ja minne pyynnot ja vastaukset ja/tai ilmoitukset toimitetaan? Tarkoituksena on varmistaa, että tiedot välittyvät oikealle yhteyshenkilölle.

Alla mainitut kaksi henkilöä varmistavat läheisessä yhteistyössä, että tarkastukset ja menettelyyn liittyvät hallintotoimenpiteet suoritetaan.

3. Yhteyspisteet

a) Luvan myöntävä tullitoimipaikka:

Nimi:

Osoite:

Vastuuhenkilö:

Puhelinnumero:

Faksinumero:

Sähköpostiosoite:

b) Paikallinen tullitoimipaikka:

Nimi:

Osoite:

Vastuuhenkilö:

Puhelinnumero:

Faksinumero:

Sähköpostiosoite:

4. Tietosuoja

Tietosuoja ja tietoturva koskevien kansallisten lakien noudattamiseksi luvan myöntävien ja osallisina olevien tullitoimipaikkojen olisi käytettävä kooderia, kun ne lähettävät toisilleen tietoja tarkastuksista.

Esimerkiksi Saksa ja Suomi käyttävät kooderina 7zip-ilmaisohjelmaa.

LIITE VIII YHTEINEN VALVONTASUUNNITELMA

1. Yhteinen valvontasuunnitelma

Luvan myöntävä jäsenvaltio	Osallisena oleva jäsenvaltio
Luvan myöntävä tulliviranomainen ja/tai tullitoimipaikka suorittaa riskianalyysin ottaen huomioon – yrityksen ominaisuudet (esimerkiksi AEO-aseman) – tuotavat tai vietävät tavarat – merkitykselliset tiedot. Luvan myöntävä tullitoimipaikka päättää tämän jälkeen parhaasta strategiasta mahdollisten riskien vähentämiseksi tai poistamiseksi. Tämä strategia sisällytetään yhteisölupaa koskevan valvontasuunnitelman luonnokseen (katso liitteessä IX oleva valvontasuunnitelma, jossa vahvistetaan muun muassa tarkastustyyppit, vastuunjako ja	

menettelyt). Valvontasuunnitelma sisältää yleensä neljäntyyppisiä tarkastuksia: – tarkastukset (hallinnollinen valvonta) – ilmoitusten ja muiden asiakirjojen tarkastukset – tavaroiden fyysiset tarkastukset¹³ – luovutuksen jälkeiset tarkastukset. Valvontasuunnitelmaluonnos lähetetään osallisina olevien jäsenvaltioiden yhteyspisteille tiedonantojärjestelmää käyttäen ja tarvittaessa käännettynä. Ennen järjestelmän käyttöönottoa on käytettävä sähköpostia.	Osallisena olevan jäsenvaltion yhteyspiste ottaa yhteyttä yhteen tai useampaan paikalliseen tullitoimipaikkaan ja tarvittaessa muihin toimivaltaisiin viranomaisiin. Valvontasuunnitelmaluonnoksesta ilmenevät kaikki vaadittavat erityisilmoitukset sekä
--	---

¹³ Tavaroiden fyysisiä tarkastuksia tekevät niiden paikkojen valvonnasta vastaavat paikalliset toimipaikat, joissa tavarat sijaitsevat tuonti- tai vientihetkellä.

	selvitysmenettely. Yleensä siitä käyvät ilmi suoritettavien tarkastusten tyyppi ja määrä sekä käytännön vaatimukset, kuten reaktioajat. Tarvittaessa tulliviranomaiset ilmoittavat luvan myöntävälle toimipaikalle myös kansallisen lainsäädännön mukaisesti vaadittavista tarkastuksista.
On suositeltavaa järjestää luvan myöntävän jäsenvaltion ja osallisina olevien jäsenvaltioiden tullihallintojen välinen tapaaminen. Se lisää yhteisymmärrystä ja tarjoaa yhteyshenkilöille tilaisuuden parantaa keskinäistä yhteistyösuhdettaan. Valvontasuunnitelmaluonnos viimeistellään osallisina olevien jäsenvaltioiden ehdotusten ja pyyntöjen perusteella. Tarvittaessa lupaan lisätään menettelyjä. Valvontasuunnitelma hyväksytään tiedonantojärjestelmää käyttäen.	Osallisina olevien jäsenvaltioiden tulliviranomaiset suorittavat poikkeustapauksissa luovutuksen jälkeisiä tarkastuksia. Valvontasuunnitelma hyväksytään tiedonantojärjestelmää käyttäen. Ennen järjestelmän käyttöönottoa on käytettävä sähköpostia.

2. Fyysiset tarkastukset

Luvan myöntävä jäsenvaltio	Osallisena oleva jäsenvaltio
Luvassa on täsmennettävä, missä ja miten lupaan sisältyvät tavarat luovutetaan vapaaseen liikkeeseen tai muuhun tullimenettelyyn, koska sekä luvan myöntävä toimipaikka että paikallinen tullitoimipaikka voivat luovuttaa tuontitavarat vapaaseen liikkeeseen tai muuhun tullimenettelyyn. Tavarat voidaan luovuttaa – sen jälkeen, kun kaikki osallisena olevassa jäsenvaltiossa esitetyt lähetykset on ilmoitettu paikalliselle tullitoimipaikalle – merkitsemällä tiedot keskitetysti kirjanpitoon, jolloin paikalliselle tullitoimipaikalle on tehtävä ilmoitus vain tietyinä ajanjaksona tai tietyntyyppisistä tavaroista. Luvan myöntävän tullitoimipaikan on päätettävä yhdessä paikallisten tullitoimipaikkojen kanssa, mitä tarkastuksia menettelyn valvonta ja	

tavaroiden luovutuksen valvonta vapaaseen liikkeeseen tai muuhun tullimenettelyyn edellyttää.

Luvan myöntävä toimipaikka pyytää valvontasuunnitelman mukaisesti paikallisia tullitoimipaikkoja suorittamaan tietyn määrän saapuvien lähetysten tai erityisten kohteiden fyysisiä tarkastuksia (tai tietyn osuuden niistä). Yleensä on määritettävä aika, jonka kuluessa päätös tuotujen tavaroiden tarkastamisen tarpeesta on tehtävä.¹⁴

—

Luvanhaltijan on tehtävä paikalliselle tullitoimipaikalle ilmoituksia luvan mukaisesti, eli periaatteessa aina kun kansalliset vaatimukset on täytettävä.

Paikalliset tullitoimipaikat tekevät fyysisiä tarkastuksia kansallisen lainsäädännön ja valvontasuunnitelman mukaisesti.

Paikalliset tullitoimipaikat voivat suorittaa omasta aloitteestaan mitä tahansa tarkastuksia (erityisesti passitustapahtumien päättämisiä).

Näiden tarkastusten tulokset välitetään luvan myöntävälle tullitoimipaikalle.

¹⁴ Kun jokin tietty lähetys on tarpeen tarkastaa, pyyntö on lähetettävä suoraan paikalliselle tullitoimipaikalle.

<i>Vain yksinkertaistetun ilmoituksen menettely:</i> Yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyssä kustakin tuontitapahtumasta on tehtävä yksinkertaistettu ilmoitus toimivaltaisessa tai luvan myöntäneessä tullitoimipaikassa.	Liitteessä X olevalla asiakirjalla voidaan sekä pyytää tekemään fyysinen tarkastus että raportoida suoritettujen tarkastusten tuloksista.
--	--

Muut tarkastukset	
Luvan myöntänyt toimipaikka tarkastaa ilmoitukset, suorittaa jälkitarkastuksia ja yrittäjä tarkastuksia sekä uudelleenarvioi menettelyjä. Luvan myöntäneen toimipaikan on ilmoitettava osallisina oleville jäsenvaltioille kaikista havaituista sääntöjenvastaisuuksista.	Osa tarkastuksista tehdään osallisena olevassa jäsenvaltiossa aina, kun sitä pidetään hyödyllisenä, ja mieluiten yhteistarkastuksena.

LIITE IX VALVONTASUUNNITELMA

Valvontasuunnitelman tavoitteet

Tullikoodexin soveltamisasetuksen 253 artiklan 6 kohdan mukaisesti luvanhaltijan on täytettävä säädetyt vaatimukset ja luvasta johtuvat velvollisuudet ja noudatettava tullivelan syntymistä koskevia sääntöjä. Noudattamisen seuraamiseksi tulliviranomaisten on laadittava valvontasuunnitelma, jossa vaadittavat tarkastukset kuvataan. Tarkastusten laajuus ja tiheys vaihtelevat riskianalyysin tulosten ja sen mukaan, onko luvanhaltijalla tullikoodexin soveltamisasetuksen 14 a artiklan 1 kohdan a tai c alakohdan mukainen AEO-todistus vai ei. Valvontasuunnitelmassa olisi määritettävä luvan myöntävän ja osallisena olevan jäsenvaltion välinen vastuunjako.

Tämän liitteen avulla voidaan seurata valvontasuunnitelmien toteutumista. Kutakin yhteisölupaa varten on laadittava näiden suuntaviivojen mukainen valvontasuunnitelma.

Valvontasuunnitelmassa on otettava huomioon, miten mahdolliset kiellot tai rajoitukset vaikuttavat tarkastuspäätöksiin.

1. Ilmoitusten ja muiden asiakirjojen tarkastukset – AEO

	Säännösten mukainen toimi	Tiheys	Riskitekijä (suuri, keskisuuri, pieni)
	Vastaanottamiensa tulli- tai muiden ilmoitusten tutkimiseksi tulliviranomaiset voivat tullikoodexin 68 artiklan a alakohdan sekä tullikoodexin soveltamisasetuksen 266 artiklan 1 kohdan ja/tai	Tullikoodexin soveltamis- asetuksen 14 b artiklan 4 kohta Tullikoodexin soveltamis-	

	285 artiklan 1 kohdan mukaisesti tarkastaa ilmoitusasiakirjat tai -tiedot ja niiden liiteasiakirjat. Tulliviranomaiset voivat vaatia tavaraniilmoittajaa esittämään muita asiakirjoja ilmoituksessa annettujen tietojen oikeellisuuden tutkimiseksi.	asetuksen 4 f–4 j artikla	
	Vastaanottamiensa tulli- tai muiden ilmoitusten tutkimiseksi tulliviranomaiset voivat tullikoodexin 68 artiklan b alakohdan sekä tullikoodexin soveltamisasetuksen 266 artiklan 1 kohdan ja/tai 285 artiklan 1 kohdan mukaisesti tarkastaa tavarat sekä ottaa näytteitä niiden analysoimista tai yksityiskohtaista tutkimista varten.	Tullikoodexin soveltamisasetuksen 14 b artiklan 4 kohta Tullikoodexin soveltamisasetuksen 4 f – 4 j artikla	
	Satunnaisotantaan perustuvat tarkastukset: Tullikoodexin soveltamisasetuksen 4 f artiklan 2 kohdassa säädetään, että kun lähetyksiä tai ilmoituksia valitaan tullitarkastuksiin, valinnan olisi perustuttava osittain satunnaisotantaan.	Tullikoodexin soveltamisasetuksen 14 b artiklan 4 kohta	
	Ilmoitus tulliviranomaisille Tullikoodexin 76 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti tulliviranomaiset voivat olla vaatimatta tavaroiden esittämistä tullille. Jos toimintojen säännönmukaisuuden valvonnalle ei aiheudu haittaa, tulliviranomaiset voivat vapauttaa luvanhaltijan velvoitteesta antaa toimivaltaiselle tullitoimipaikalle tieto jokaisesta tavaroiden saapumisesta tai poistumisesta (tullikoodexin soveltamisasetuksen 266 artiklan 2 kohdan b alakohta ja 285 artiklan 2 kohta). Toimijaa voidaan kuitenkin pyytää antamaan tulliviranomaisille tämä	Tullikoodexin soveltamisasetuksen 4 f–4 j artikla	

	tieto tietyn ajanjakson ajan.		
--	-------------------------------	--	--

2. Ilmoitusten ja muiden asiakirjojen tarkastukset – kun luvanhaltija ei ole AEO

	Säännösten mukainen toimi	Tiheys	Riskitekijä (suuri, keskisuuri, pieni)
	Vastaanottamiensa tulli- tai muiden ilmoitusten tutkimiseksi tulliviranomaiset voivat tullikoodexin 68 artiklan a alakohdan sekä tullikoodexin soveltamisasetuksen 266 artiklan 1 kohdan ja/tai 285 artiklan 1 kohdan mukaisesti tarkastaa ilmoitusasiakirjat tai -tiedot ja niiden liiteasiakirjat. Tulliviranomaiset voivat vaatia tavaraniilmoittajaa esittämään muita asiakirjoja ilmoituksessa annettujen tietojen oikeellisuuden tutkimiseksi.	Tullikoodexin soveltamisasetuksen 4 f – 4 j artikla	
	Vastaanottamisensa tulli- tai muiden ilmoitusten tutkimiseksi tulliviranomaiset voivat tullikoodexin 68 artiklan b alakohdan sekä tullikoodexin soveltamisasetuksen 266 artiklan 1 kohdan ja/tai 285 artiklan 1 kohdan mukaisesti tarkastaa tavarat sekä ottaa näytteitä niiden analysoimista tai yksityiskohtaista tutkimista varten.	Tullikoodexin soveltamisasetuksen 4 f – 4 j artikla	
	Satunnaisotantaan perustuvat tarkastukset: Kun lähetyksiä tai ilmoituksia valitaan tullitarkastuksiin, valinnan olisi	Tullikoodexin soveltamisasetuksen 4 f artiklan 2 kohta	

	perustuttava osittain satunnaisotantaan.		
	Ilmoitus tulliviranomaisille Tullikoodexin 76 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti tulliviranomaiset voivat olla vaatimatta tavaroiden esittämistä tullille. Jos toimintojen säännönmukaisuuden valvonnalle ei aiheudu haittaa, tulliviranomaiset voivat vapauttaa luvanhaltijan velvoitteesta antaa toimivaltaiselle tullitoimipaikalle tieto jokaisesta tavaroiden saapumisesta (tullikoodexin soveltamisasetuksen 266 artiklan 2 kohdan b alakohta ja 285 artiklan 2 kohta). Toimijaa voidaan kuitenkin pyytää antamaan tulliviranomaisille tämä tieto tietyn ajanjakson ajan.	Tullikoodexin soveltamisasetuksen 4 f – 4 j artikla	

3. Luovutuksen jälkeiset tarkastukset – AEO:t ja muut

	Säännösten mukainen toimi	Tiheys	Riskitekijä (suuri, keskisuuri, pieni)
	Jälkitarkastuksia tehdään seuraavasti: täydentävän ilmoituksen tarkastus, jossa luvan myöntänyt jäsenvaltio tarkastaa – tavaroiden määräpaikan	Havaittujen riskien perusteella	

	– luokittelun tariffiin – tullit – tullausarvon – alkuperän – muuntokurssit tarvittaessa – rahtikulut ja toimitusehdot – sellaisten kieltojen tai rajoitusten tai muiden säännösten noudattamisen, jotka vaikuttavat luovutukseen kyseiseen tullimenettelyyn. – kauppaa- tai maatalouspoliittisiin toimenpiteisiin liittyvien lupien ja todistusten käsittelyn – että tulliasioita käsittelevät työntekijät ovat edelleen tietoisia tarpeesta ilmoittaa tulliviranomaisille kaikista vaatimusten noudattamiseen liittyvistä vaikeuksista ja että on luotu asianmukaiset yhteydet, joilla tällaisista vaikeuksista ilmoitetaan tulliviranomaisille – jos hakija on edustaja, että sillä on asianmukainen kirjanpito ja menettelyt, joiden avulla luvan myöntävä tulliviranomainen voi tunnistaa edustettavat henkilöt ja toteuttaa asianmukaisia tullitarkastuksia osallisena olevan jäsenvaltion suorittamat tarkastukset: – ALV-tiedot		
--	---	--	--

	– tilastotiedot – sellaisten kansallisten kieltojen tai rajoitusten tai muiden kansallisten säännösten noudattamisen, jotka vaikuttavat luovutukseen kyseiseen tullimenettelyyn.		
	Vientiä ja jälleenvientiä koskevien jälkitarkastusten avulla varmistetaan, että viedyt tavarat ovat poistuneet EU:sta.		

4. Seuranta – AEO:t ja muut

	Säännösten mukainen toimi	Tiheys	Riskitekijä (suuri, keskisuuri, pieni)
	Järjestelmäperusteisissa jälkitarkastuksissa tarkistetaan tullikoodexin soveltamisasetuksen 253 c artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyjen vaatimusten noudattaminen.		
	Jälkitarkastuksissa tarkistetaan, että menettelyjä toteutetaan tulliviranomaisten ja toimijan välisen sopimuksen mukaisesti.		
	Jälkitarkastuksissa tarkistetaan, että luvanhaltija ottaa huomioon lakisääteisissä vaatimuksissa tapahtuneet muutokset.		
	Jälkitarkastuksissa tarkistetaan, että luvanhaltija seuraa oikeudellisessa rakenteessaan ja/tai liiketoiminnassaan tapahtuneita, merkityksellisiä		

	muutoksia ja ilmoittaa niistä luvan myöntävälle tulliviranomaiselle.		
	Jälkitarkastuksissa tarkistetaan, että luvanhaltija on tullikoodexin soveltamisasetuksen 253 artiklan 7 kohdan mukaisesti ilmoittanut luvan myöntäneelle tulliviranomaiselle kaikista yhteisöluvan myöntämisen jälkeen ilmenneistä seikoista, jotka voivat vaikuttaa luvan voimassaoloon tai sisältöön.		

5. YKSINKERTAISTETTujen MENETTELYJEN YHTEISÖLUPAA KOSKEVAT YLEISET ASIAT

	Säännösten mukainen toimi	Tiheys	Riskitekijä (suuri, keskisuuri, pieni)
	Osallisina olevien jäsenvaltioiden tulliviranomaisten välisen tietojenvaihdon menetelmiä ja määräaikoja koskevat päätökset.	Tarpeen mukaan	
	Osallisina olevien jäsenvaltioiden tulliviranomaisten tapaamiset, joissa käsitellään yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvan kehitystä.	Tarpeen mukaan	
	Osallisina olevien jäsenvaltioiden tulliviranomaisten tapaamiset, joissa arvioidaan yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisö lupaa koskevan valvontasuunnitelman toimintaa.	Tarpeen mukaan	
	Osallisina olevien jäsenvaltioiden tulliviranomaisten ja luvanhaltijan tai sen edustajan väliset tapaamiset, joissa arvioidaan yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisö lupaa koskevan valvontasuunnitelman toimintaa.	Tarpeen mukaan	

	Tarkastuspyyntöjen, tarkastusten tulosten ja muita havaittuja sääntöjenvastaisuuksia koskevien tietojen kulku luvan myöntävän ja osallisena olevan jäsenvaltion välillä.		
	Yhteistarkastukset.	Tarpeen mukaan	

LIITE X
YKSINKERTAISTETTujen MENETTELYJEN YHTEISÖLUPAA KOSKEVA
TARKASTUSPYYNTÖ

Pyynnön esittävä toimipaikka / luvan myöntänyt toimipaikka tai paikallinen toimipaikka

(nimi, osoite, yhteyshenkilön nimi, puhelinnumero, sähköpostiosoite)

Tarkastuksen tyyppi (tarkastuksen sisällön kuvaus):

Tarkastuksen tulos:

Tarkastuksen suorittanut toimipaikka (nimi, osoite, yhteyshenkilön nimi, puhelinnumero, sähköpostiosoite)

Tarkastuksen tulos:

LIITE XI
YKSINKERTAISTETTUJA MENETTELYJÄ KOSKEVA
TILINTARKASTUSTUOMIOISTUIMEN VALVONTAMALLI

Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 1/2010 liite II

1. Kriteerit tarkastuksiin, jotka toimitetaan ennen kuin toimija saa luvan

- a) Olisi tarkastettava, onko toimijalla asianmukaiset todisteet siitä, että se on noudattanut tullivaatimuksia, onko toimijan liikekirjanpitoa hallinnointiin soveltama (tietotekniikka) järjestelmä tyydyttävä ja luotettava, onko toimija todistetusti taloudellisesti vakavarainen ja onko mahdollista tarkastaa tuontikieltojen ja rajoitusten noudattaminen.
- b) Olisi tarkastettava toimijan hallinnollinen organisaatio ja sisäiset valvontatoimet; tarkastuksen yhteydessä olisi tehtävä tarkastuskäynti toimijan tiloihin.
- c) Tarkastuksen aikana olisi yksilöitävä ja arvioitava toimijan liiketoimintaa koskevat riskit, ja niiden varalta olisi oltava asianmukaiset valvontatoimenpiteet. kullekin toimijalle olisi laadittava jäljellä jääviä riskejä koskeva valvontasuunnitelma/suositus.
- d) Tarkastuksen tulokset olisi esitettävä kertomuksen muodossa.
- e) Toimijoita olisi neuvottava asianmukaisesti lupaprosessin aikana ja toimijoille olisi kerrottava, mitkä ovat niitä koskevat velvoitteet ja niiden liiketoimintaan vaikuttavat tulliriskit.
- f) Luvan tulisi olla tullin ja toimijan välillä kirjallisesti tehtävä muodollinen ja selkeä sitoumus, jossa määritetään heidän tekemänsä yhteistyö ja kunkin osapuolen oikeudet ja velvollisuudet. Lisäksi luvassa olisi mainittava, että toimijan velvollisuuksiin kuuluu ilmoittaa kaikista liiketoiminnassaan ja organisaatiossaan tapahtuvista muutoksista ja nimetä tulliasioista vastaava edustaja.

2. Kriteerit valvontatoimille¹⁵ joita sovelletaan yksinkertaistettuihin menettelyihin eli yksinkertaistettuihin ilmoituksiin/asiakirjoihin tehtäviin merkintöihin ja täydentäviin ilmoituksiin

- a) Olisi toimitettava vähimmäismäärä riskiperusteisia luovutusta edeltäviä fyysisiä tarkastuksia ja asiakirjatarkastuksia, jotta toimijoiden keskuudessa voitaisiin pitää yllä epävarmuuden tunnetta mahdollisten tarkastusten suhteen, havaita sääntöjenvastainen tuonti ja välttää se, että perinteisiä omia varoja maksetaan liian vähän.
- b) Samoista syistä olisi toimitettava myös täydentäviä ilmoituksia koskevia laajoja asiakirjatarkastuksia.
- c) Olisi suoritettava täydentävien ilmoitusten ja yksinkertaistettujen ilmoitusten/toimijan asiakirjoihin tehtyjen merkintöjen automatisoitu täsmäytys, jolla varmistetaan, että täydentävät ilmoitukset ovat kattavia.

¹⁵ Ennen luovutusta ja täydentävien ilmoitusten perusteella toimitettavien tarkastusten vähimmäismäärän olisi perustuttava kyseiseen tuontiin liittyvään riskiin. Vaikka toimijoiden kaikki tuonti olisi vähäriskistä, olisi silti ylläpidettävä epävarmuutta suorittamalla satunnaisotantaan perustuvia tarkastuksia.

d) Fyysisten tarkastusten ja asiakirjatarkastusten olisi perustuttava riskianalyysiin ja niissä olisi käytettävä asianmukaisia automatisoituja tietojenkäsittelytekniikoita, muun muassa satunnaisotantaa.

e) Kyseisten tarkastusten tulokset olisi kirjattava asianmukaisesti ja niitä olisi hyödynnettävä riskienhallintajärjestelmässä; tullin olisi mitattava säännöllisesti toiminnan tuloksellisuutta ja täten varmistettava, että riskiprofiilit pysyvät vaikuttavina ja ajan tasalla.

3) Kriteerit yksinkertaistettuja menettelyjä koskeville jälkitarkastuksille¹⁶

a) Olisi toimitettava säännöllisesti hyvin suunniteltuja jälkitarkastuksia, jotka perustuvat asianmukaiseen ja standardoituun tarkastusmetodologiaan, jossa otetaan huomioon toimijan liiketoimintaan liittyvät riskit ja tullien vanhentumisaikaan liittyvät riskit ja jossa tietyt toimijat on poimittu satunnaisotannalla.

b) Tarkastukset olisi kohdistettava tapahtumiin tai erityisiin aiheisiin (esim. tullausarvon määrittäminen), järjestelmiin tietotekniikkajärjestelmät mukaan luettuina tai niissä olisi arvioitava, täyttääkö toimija yhä yksinkertaistettujen menettelyjen käytön ehdot.

c) Tarkastushavainnot olisi esitettävä kertomuksen muodossa ja niihin olisi kohdistettava järjestelmällinen seuranta: tarkastustuloksia olisi hyödynnettävä riskienhallintajärjestelmässä.

d) Olisi pantava täytäntöön laadunvarmennusta koskevia toimenpiteitä (arvioitaisiin esim. toimijoiden toimintaa tai sääntöjenmukaisuutta); lisäksi olisi lisättävä toimijoiden itsearviointia.

¹⁶ Tullien vanhentumisriskin välttämiseksi tapahtumiin kohdistuvia jälkitarkastuksia olisi suoritettava vähintään kolmen vuoden välein. Kunkin jälkitarkastuksen yhteydessä tarkastettavien tapahtumien määrä olisi suhteutettava kulloinkin kyseessä oleviin riskeihin. Järjestelmätarkastus tai tarkastus sen arvioimiseksi, täyttääkö talouden toimija edelleen yksinkertaistettujen menettelyjen käytön edellytykset, voidaan suorittaa harvemmin, mutta aina (tietoteknisen tai muun) järjestelmän vaihtuessa.

LIITE XII
EUROOPAN TILINTARKASTUSTUOMIOISTUIMEN PÄÄTELMÄT
YKSINKERTAISTETTUJA MENETTEYJÄ KOSKEVISTA JÄSENVALTIOIDEN
KÄYTÄNNÖISTÄ

(ote Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 1/2010 päätelmistä)

ETT tuo esiin joitakin yksittäisiä kielteisiä näkökohtia:

Jäsenvaltiot eivät soveltaneet standardisoitua lähestymistapaa valvontatoimiin/tarkastuksiin yksinkertaistettujen menettelyjen eri vaiheissa, kuten lupaa edeltävissä tarkastuksissa tai jälkitarkastuksissa, ja käyttivät kyseisiin valvontatoimiin/tarkastuksiin usein puutteellisia menetelmiä.

Tilintarkastustuomioistuimen tarkastuksessa kävi ilmi, että niiden valvontatoimet/tarkastukset eivät useinkaan olleet vaikuttavia eivätkä jäsenvaltiot aina noudattaneet komission antamia ohjeita.

Tarkastuksessa havaittiin merkittävä määrä heikkolaatuisia tai huonosti dokumentoituja lupaa edeltäviä tarkastuksia. Tämä lisää riskiä, että epäluotettavat toimijat voivat käyttää yksinkertaistettuja menettelyjä.

Yksinkertaistettuja menettelyjä koskevan prosessin aikana toimitettujen, tavaroiden luovutusta koskevien tarkastusten lähestymistavat vaihtelivat ja olivat usein heikkolaatuisia:

”Yliyksinkertaistamista” (erivapauksia) sovellettiin kotitullausmenettelyssä usein ja perusteetta ja automatisoitujen riskiprofiilien yleinen puuttuminen esti toimittamasta luovutusta edeltäviä tarkastuksia ja lisäsi riskiä, että tuonnissa ei noudateta yhteiseen kauppapolitiikkaan liittyvistä toimenpiteistä johtuvia velvoitteita ja/tai että perinteisiä omia varoja jää saamatta

Täydentäviä ilmoituksia koskevia asiakirjatarkastuksia toimitettiin vähän ja riski kasvoi erityisesti sitä syystä, että yksinkertaistettuja ilmoituksia / merkintöjä toimijoiden asiakirjoihin ei täsmäytetty järjestelmällisesti täydentäviin ilmoituksiin.

Jäsenvaltiossa sovellettiin puutteellista tai osittain puutteellista tarkastusmetodologiaa ja suunnittelu oli heikkolaatuista. Kahdeksassa yhdeksästä tarkastetusta jäsenvaltiosta jälkitarkastusten toimittamisen tiheydessä ei otettu riittävällä tavalla huomioon tullien vanhentumisriskiä.

Luovutusta edeltävien ja sen jälkeisten tarkastusten puuttuminen ja erityisesti korkealaatuisten ja riittävän usein toimitettavien jälkitarkastusten puuttuminen kannustavat toimijoita piittaamattomuuteen. Tämä vuorostaan lisää riskiä, että säännönvastaisuudet jäävät havaitsematta, mikä johtaa siihen, että perinteisiä omia varoja jää saamatta tai että tuonnissa ei noudateta yhteisestä kauppapolitiikasta johtuvia velvoitteita.

Tulli-ilmoituksista poimitussa otoksissa havaittu suuri määrä virheitä osoittaa, että yksinkertaistettujen menettelyjen osalta

a) luovutusta edeltävät tarkastukset eivät ole vaikuttavia

b) lisenssiä tai vastaavia asiakirjoja edellyttävien tavaroiden tuontia on vaikea seurata, jos käytössä ei ole luotettavaa tietotekniikkaan perustuvaa verkkohallinnointia

- c) monet toimijat eivät noudattaneet yksinkertaistettujen menettelyjen käyttöön liittyvän luvan antamisen yhteydessä tekemiään sitoumuksia ja
- d) jälkitarkastuksia ei toimiteta riittävän usein valtaosassa tarkastetuista jäsenvaltioista eikä niiden avulla estetty tai havaittu virheitä riittävän hyvin.

LIITE XIII

ESIMERKKI JÄSENVALTION KÄYTTÄMÄSTÄ METODOLOGIASTA

Talouden toimijoihin perustuva lähestymistapa

1. Johdanto

Tässä asiakirjassa kuvaillaan tullihallinnon käyttämää lähestymistapaa, jota sovelletaan talouden toimijoihin, jotka hakevat tai joilla on yksinkertaistettujen menettelyjen tai taloudellisesti vaikuttavien tullimenettelyjen käyttöä koskeva lupa. Lähestymistapaa on kehitetty monen vuoden ajan, ja sen toteuttamista on tuettu lukuisilla ohjeilla, käsikirjoilla, käytännöillä ja tarkastusten tukijärjestelmillä.

2. Poliitiikka

Tullihallinnon tehtävänä on seurata EU:n ulkorajojen yli kulkevaa tavaravirtaa ja auttaa varmistamaan sen turvallisuus ja (verotuksellinen) moitteettomuus. Lisäksi tulli kantaa ja kerää kansalliset valmisteverot sekä EU:n tuontitullit. Tehtävän tukena on politiikka, jonka tavoitteena on lisätä vaatimusten mukaista toimintaa talouden toimijoiden keskuudessa.

Tehtävän toteuttamisen pääperiaatteet ovat seuraavat:

- EU:n ulkorajojen vahvistaminen
- yhteistyö EU:n liike-elämän ja muiden lainvalvontaviranomaisten kanssa
- logististen viiveiden vähentäminen
- riskianalyysien tekeminen ja tiedustelutiedon käytön lisääminen.

Logistisia viiveitä voidaan vähentää tekemällä riskianalyyseja ja helpottamalla talouden toimijoiden toimintaa aina, kun se on mahdollista ja perusteltua. Tarkemmin sanoen tullin toimintaperiaatteena on olla puuttumatta toimitusketjuun ilman syytä, ja kun fyysinen tarkastus päätetään tehdä, sen on oltava riskiperusteinen ja se on tehtävä logistisesti luontevassa vaiheessa. Rajalla tehdään turvallisuustarkastuksia. Kaikki muu valvonta tapahtuu talouden toimijoiden tiloissa.

Talouden toimijoiden toiminnan helpottaminen tarkoittaa myös, että tullihallinto kannattaa yksinkertaistettujen menettelyjen ja taloudellisesti vaikuttavien tullimenettelyjen laajaa käyttöä.

Tällainen lähestymistapa edellyttää erittäin pitkälle vietyä riskinhallintajärjestelmää.

Tässä järjestelmässä on kaksi tukipilaria:

2.1 Tavaroihin liittyvä riskinhallinta

Riskinhallintaprosessi on jaettu osiin erityyppisten riskien mukaan: turvallisuuteen liittyvät riskit sekä tulleihin ja vero- ja kauppapoliittisiin tarkastuksiin liittyvät riskit.

2.2 Talouden toimijoihin liittyvä riskinhallinta

Talouden toimijoihin liittyvässä riskinhallinnassa noudatetaan asiakashallinnan lähestymistapaa, joka pohjautuu talouden toimijoiden perusteelliseen tuntemiseen ja niiden liiketoiminnan ymmärtämiseen. Lähestymistapaa sovelletaan talouden toimijoihin, joilla on lupa käyttää yksinkertaistettuja menettelyjä ja/tai taloudellisesti vaikuttavia tullimenettelyjä.

Asiakashallinnan pääperiaatteet ovat seuraavat:

- talouden toimija nähdään kokonaisuutena
- käytetään järjestelmäperusteisia tarkastuksia ja
- suoritetaan jatkuvaa seurantaa.

Asiakashallintaan perustuvaa lähestymistapaa käsitellään 3 kohdassa.

3. Asiakashallintaan perustuva lähestymistapa

3.1 Johdanto

Asiakashallintaan perustuvassa lähestymistavassa talouden toimija nähdään kokonaisuutena. Kokonaisvaltaisen näkemyksen tarkoituksena on luoda jokaista talouden toimijaa varten mahdollisimman hyvä toiminnan helpottamisohjelma, jossa otetaan huomioon toimijan rooli toimitusketjussa ja sen käsittelemä tavaratyyppi sekä se, miten hyvin toimija noudattaa säännöksiä. Tämän ansiosta talouden toimija voi toimia säännösten noudattamistasoonsa nähden mahdollisimman tehokkaasti ja ilman, että sen logistiikkaan puututaan tarpeettomasti tai toimitusketjussa tapahtuu turhia viiveitä. Samalla hallinnolliset rasitteet vähenevät ja talouden toimijan kassavirtaan kohdistuvia vaateita voidaan vähentää.

Tullin on aina pysyvä tilanteen tasalla toteuttamalla tehokasta tarkastuspolitiikkaa. Seurantakapasiteettia käytetään mahdollisimman tehokkaasti. Seuranta perustuu yksittäisiin talouden toimijoihin perustuviin riskinarviointeihin. Riskianalyysin lähtökohtana on talouden toimijan omien (sisäisten) valvontatoimenpiteiden optimaalinen käyttö ja kolmansien osapuolten (ulkoisten seurantaelinten) tekemät tarkastukset.

Tämän järjestelmäperusteisen menetelmän mahdollistaa talouden toimijan sisäisen ja ulkoisen valvontaympäristön etukäteisanalyysi. Ennen luvan myöntämistä on myös tärkeää varmistaa, voidaanko tullisäännösten noudattaminen tarkastaa jälkikäteen (jälkitarkastus).

Riskianalyysi tehdään ennakkotarkastuksen (lupaa edeltävän tarkastuksen) yhteydessä, kun viranomaiset ovat vastaanottaneet yksinkertaistettujen menettelyjen tai taloudellisesti vaikuttavien tullimenettelyjen käyttöä koskevan lupahakemuksen.

3.2 Ennakkotarkastus (lupaa edeltävä tarkastus)

Ennakkotarkastuksessa keskitytään seuraaviin pääkysymyksiin:

Mikä on sopivin yksinkertaistettu tai taloudellinen menettely, kun otetaan huomioon talouden toimijaan rooli toimitusketjussa, ja täyttääkö talouden toimija näiden huojennusten lakisääteiset edellytykset?

Täyttävätkö talouden toimijan kirjanpito-organisaatio ja sisäisen valvonnan toimet sovellettavan lainsäädännön ja määräysten vaatimukset?

Täyttyvätkö alustavat tarkastusvaatimukset (jotka koskevat esimerkiksi tiedon säilyttämismenettelyjä, jäljitysketjua ja varmuuskopiointi- ja tietojenpalautusmenettelyjä)?

Mikä on talouden toimijan säännösten noudattamistaso?

Kun tarkastaja päättää, mitkä yksinkertaistetut tullimenettelyt sopivat talouden toimijalle parhaiten, hänen olisi otettava huomioon, että tullihallinnon on voitava toimittaa tehokkaita ja vaikuttavia (järjestelmäperusteisia) tarkastuksia nyt ja tulevaisuudessa.

Arvioidessaan yrityksen kirjanpidon ja sisäisen valvonnan järjestelmää tarkastaja ottaa huomioon, että siihen kohdistuvat vaatimukset kiristyvät niin, että tullihallinnon suorittama välitön valvonta (fyysiset ja asiakirjatarkastukset) lievenee.

Arvioidessaan kirjanpidon ja sisäisen valvonnan järjestelmää tarkastaja ottaa huomioon yleiset ja menettelyihin liittyvät näkökohdat. Seuraavat yleiset seikat olisi arvioitava:

- liiketoiminta
- yritys rakenne
- sisäinen organisaatio ja valvontajärjestelmä
- kirjanpito- ja logistiikkajärjestelmä sekä tietotekninen ympäristö
- tullien ja valmisteverojen määräytymisperusteisiin vaikuttavat tekijät.

Arvioitavia menettelyjä ovat

- arvositykliä koskevat menettelyt (tavara- ja rahavirrat)
- kantatiedostoja koskevat menettelyt
- (jakso)ilmoitusmenettely¹⁷, ja
- merkityksellisten liiketoimintaprosessien seurantatulosten analysointi- ja arviointimenettelyt ja tavat, joilla tarvittavat parannukset toteutetaan ja dokumentoidaan.

¹⁷ Kotitullausmenettelyt.

Ennakkotarkastuksen yhteydessä analysoidaan asiaankuuluvat prosessit ja arvioidaan havaitut riskit. Päätöksentekoprosessin tukena käytetään Compact-kehystä¹⁸. Tämä päätöksentekomalli sisältää taloudellisten toimijoiden arviointia koskevien riski-indikaattorien yleiskuvauksen. Erityistä huomiota kiinnitetään talouden toimijan seurantajärjestelmään, jolla valvotaan liiketoimintaprosesseja. Talouden toimijan seurantajärjestelmässä on periaatteessa useita vaiheita:

- liiketoiminnan riskinarviointi
- valvontaympäristön luominen arvioituja liiketoimintariskejä varten
- suunniteltujen valvontatoimien toteuttaminen
- tiedottaminen asianomaisille johtajille valvontatoimien mitattujen tulosten pohjalta
- tarvittaessa tiedottaminen toteutetuista prosessien parannustoimenpiteistä.

Talouden toimijan seurantaprosessin tulokset voivat olla erittäin hyödyllisiä tullin järjestelmäperusteisen lähestymistavan kannalta, mutta tämä riippuu tietenkin tulliasioihin liittyvien liiketoimintaprosessien johtamisen kypsyystasosta.

Arvioinnin tulosten perusteella tulli voi määrittää

- helpotuksen/yksinkertaistuksen tyyppin ja tason
- tulevien valvonta- ja tarkastustoimenpiteiden tyypit ja tiheyden
- käytettävissä olevan seurantatiedon (laatu)tason.

3.3 Riskinhallinta (toimijan suorittama)

Asiakashallintaan perustuvan lähestymistavan olennainen osa ovat asiakasvastaavat (client managers), jotka vastaavat yksittäisten talouden toimijoiden valvonnasta, ja suhdevastaavat (relation managers), jotka vastaavat talouden toimijoiden (pienien ja keskisuurten yritysten) ryhmien valvonnasta. Yksittäisen valvonnan ja ryhmävalvonnan ero perustuu moniin tekijöihin, joita arvioidaan painotusmenettelyssä. Asiakas- ja suhdevastaavien tehtävänä on huolehtia talouden toimijaa koskevien toimien toteuttamisesta ja koordinoinnista.

Näihin koordinaatiotoimintoihin liittyy useita tehtäviä:

- yhteyspisteenä toimiminen ja tiedon suora välittäminen ja vaihtaminen tullin ja talouden toimijan välillä

¹⁸ Ruotsi ja Alankomaat kehittivät 2000-luvun alkuvuosina suoritettua vertailuanalyysin yhteydessä yhdessä kuuden muun jäsenvaltion kanssa Compact-kehys-nimisen (Compact Framework) työskentelymenetelmän. Siinä kahdessa monikansallisessa yrityksessä otettiin käyttöön Ruotsissa ja Alankomaissa käytössä ollut toimintatapa ja testattiin sitä käytännössä. Alankomaissa käytetyt tarkistuslistat sisällytettiin toimijoita koskevien riski-indikaattoreiden luetteloon, jota käytetään päätettäessä tulliyksinkertaistusten ja taloudellisesti vaikuttavien menettelyjen käyttölupien myöntämisestä. Toimijoita koskevien riski-indikaattorien luettelo sisältyy nykyisiin AEO-suuntaviivoihin. Luettelo on hiljattain päivitetty ja otettu käyttöön Euroopan unionissa itsearviointia koskevana kyselylomakkeena.

- jatkuva seuranta ja säännösten noudattamisen säännöllinen mittaaminen talouden toimijan seurantatietojen, (tavaroita koskevien) riskitietojen ja säännöllisten tullitarkastusten tulosten perusteella
- talouden toimijaan liittyvä riskinhallinta, jossa yhdistetään tavaroita koskevat yleiset riskitiedot talouden toimijaan liittyviin riski-indikaattoreihin
- päätösten tekeminen tullilupien myöntämisestä
- tarkastusten suunnittelu laatimalla seuraavanlaisten valvonta- ja tarkastustoimien tehokas yhdistelmä:
 - fyysiset tarkastukset
 - asiakirjatarkastukset (ilmoitukset)
 - jälkitarkastukset
 - arkistointi
- talouden toimijoita koskevan tullin tietojärjestelmän säännöllinen sisäinen päivittäminen (aiempaan säännösten noudattamiseen perustuvilla laatu- ja talouden toimijaa koskevilla määrällisillä tiedoilla)
- varhaisvaiheen koordinointi, jossa seurataan uusien lupien käyttöönottoa (ja joka kestää useita kuukausia).

3.4 Jälkitarkastus

Jälkitarkastuksen tavoitteena on selvittää, ovatko talouden toimijan tekemät tulli-ilmoitukset hyväksyttäviä ja noudattaako se muuhun kuin verotukseen liittyviä säännöksiä, kuten kansainvälistä tuontia, kuljetusta, varastointia tai tullitavaroiden valmistusta tai vientiä koskevia säännöksiä. Tarkastuksen kohteena ovat myös luvan ehtojen ja työjärjestelyjen noudattaminen.

Jälkitarkastuksen lisäarvon muodostavat

- varmistuminen tulli-ilmoitusten ja -muodollisuuksien täydellisyydestä ja oikeellisuudesta
- varmistuminen muiden kuin verotukseen liittyvien säännösten noudattamistasosta
- hyvän pohjan saaminen tulevan valvontaohjelman suunnittelulle.

Jälkitarkastusprosessi (järjestelmäperusteinen menetelmä) käsittää seuraavat vaiheet:

- tarkastuksesta ilmoittaminen
- ennakkosuunnittelu, jonka tarkoituksena on
- saada käsitys yrityksestä ja hankkia taustatietoa

- saada käsitys sisäisestä valvonnasta ja seuranta-ympäristöstä
- asettaa olennaisuusraja ja arvioida tarkastusriski ja toiminnan luonteesta johtuva riski
- laatia yleinen tarkastussuunnitelma ja -ohjelma
- laatia suunnitelma valvontariskin pienentämiseksi
- tarkastuksen suorittaminen
- valvontajärjestelmän testaaminen
- yksityiskohtainen tapahtumien tarkastus
- analyttisten menetelmien käyttö ja tausta-aineiston tarkastus
- tulosten arviointi
- tarkastuksen päättäminen ja tarkastuskertomuksen jättäminen.

Tarkastajat päättävät, mitkä tarkastusmenetelmät ja -tekniikat ovat kussakin tilanteessa tehokkaita. Yleensä käytetään järjestelmäperusteista lähestymistapaa.

Tämä tarkoittaa, että tarkastustyön suunnittelu perustuu ennakkotarkastuksen tuloksiin ja päätelmiin. Talouden toimijan hallintorakenteen, sisäisten valvontatoimenpiteiden ja seurantajärjestelmien tuntemus on ratkaisevan tärkeää, jotta voidaan laatia tarkastussuunnitelma, joka sisältää järjestelmäperusteisten ja tietoperusteisten (yksityiskohtaisten) tarkastustoimien parhaan mahdollisen yhdistelmän. Mitä enemmän tietoa talouden toimijan sisäisen valvonnan järjestelmien laadusta ja sen suorittamien seurantatoimien tuloksista on käytettävissä, sitä paremmin riskinarviointi voidaan suorittaa – ja sitä tehokkaampi on jälkitarkastus.

Samaan tulokseen johtaa todennäköisesti menettelytapa, jossa tulli käyttää muiden valtiollisten ja ulkopuolisten tarkastuselinten tarkastustuloksia, kunhan niillä on samat tavoitteet kuin tullilla.

Mitä laadukkaampia talouden toimijan sisäisen valvonnan järjestelmä ja seurantajärjestelmä ovat, sitä vähemmän (aikaa vievää) tapahtumatarkastusta tarvitaan lopullisten ja perusteltujen päätelmien tekemiseksi.

Tarkastuksissa on erittäin suositeltavaa käyttää tilastollisia otosmenetelmiä erityisesti tilanteissa, joissa tarkastettavana on suuri määrä tapahtumatietoja. Kun tehdään riskianalyysia, joka on välttämätön talouden toimijan vero- ja tullivalvonnan puitteiden vahvuuksien ja heikkouksien määrittämiseksi, apuna käytetään Compact-menetelmää. Menetelmässä tavaroita ja talouden toimijoita koskevia riski-indikaattoreita arvioidaan yhdessä.

LIITE XIV USEIN KYSYTTYÄ

Mitkä ovat yksinkertaistettujen menettelyjen hyödyt?

Yksinkertaistettujen menettelyjen käytön suurimmat hyödyt ovat seuraavat:

- luotettava ja jatkuva yhteys tullin ja talouden toimijan välillä
- tulliselvitysten nopeutuminen
- kustannusten väheneminen (esimerkiksi jos voidaan välttää passitus tai jos tavarat voidaan esittää muualla kuin tullitoimipaikassa)
- tullisäännösten ja talouden toimijoille tarjolla olevien mahdollisuuksien parempi tuntemus.

Yksinkertaistettua menettelyä käyttävä toimija voi saada tavarat luovutetuksi nopeammin yhdistämällä seuraavankaltaisia yksinkertaistuksia:

- tavaroiden esittäminen talouden toimijan tiloissa
- tullille ennen tavaroiden luovutusta toimitettavien tietojen väheneminen (ilmoitus tai yksinkertaistettu ilmoitus)
- ilmoituksen tekeminen ennen tavaroiden esittämistä
- vähemmän luovutusta edeltäviä fyysisiä ja asiakirjatarkastuksia kuin vakiomenettelyssä
- tullin käytettävissä ovat tullilmoituksen tiedot ja pyynnöstä todisteasiakirjat
- jos tarkastuksia suoritetaan, ne voidaan tehdä talouden toimijan tiloissa
- tapahtumaperusteisen lähestymistavan korvaaminen tarkastusperusteisella lähestymistavalla, jossa tarkastustoimet suunnitellaan säännöllisesti tarkastusten aikana
- kaikkien tullilmoitustietojen jättäminen kerralla ennalta määritetyn ajanjakson päättyessä täydentävässä ilmoituksessa tai täydentävissä ilmoituksissa.

2. Mitkä ovat viimeisimmät oikeudelliset muutokset, joita on tehty yksinkertaistettuihin menettelyihin tai yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaan?

Asetuksella (EY) N:o 1192/2008 yhdenmukaistettiin ja yksinkertaistettiin yksinkertaistettuja menettelyjä koskevan luvan ja yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvan haku- ja myöntämisprosesseja.

Se toi mukanaan kaksi keskeistä etua:

1) Hallinnollisten muodollisuuksien yksinkertaistuminen

Yksinkertaistetun menettelyn käyttöä tai yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa koskevat hakemukset toimitetaan tullille tullikoodeksin soveltamisasetuksen (sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1192/2008) liitteessä 67 olevalla lomakkeella, jota on jo aiemmin käytetty taloudellisesti vaikuttavaa menettelyä koskevaa lupaa haettaessa. Hakemuksen täyttämistä koskevia ohjeita on selittävässä huomautuksessa (asetuksen (EY) N:o 1192/2008 sivut 49–51, katso EUVL L 329, 6.12.2008).

2) Samat vaatimukset ja arviointiperusteet kuin AEO-todistuksella

Esimerkiksi yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyn käyttöä koskeva lupa on myönnettävä, jos hakija täyttää AEOC- tai AEOF-todistuksen vaatimukset ja arviointiperusteet (joista on säädetty 14 h artiklassa, lukuun ottamatta 1 kohdan c alakohtaa, ja 14 i artiklan d, e ja g alakohdassa sekä 14 j artiklassa). Tällä yhdenmukaistuksella pyrittiin poistamaan tarve tutkia AEO:n arviointiperusteet kahteen kertaan.

3) Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvan käyttöönotto

3. Mitä yksinkertaistettuja menettelyjä yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa koskee?

Sekä yksinkertaistetun ilmoituksen menettely että kotitullausmenettely ovat sallittuja yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvan mukaisesti.

Talouden toimijat voivat käyttää jompaakumpaa näistä yksinkertaistetuista menettelyistä tavaroiden luovuttamiseksi vapaaseen liikkeeseen, vietäviksi tai taloudellisesti vaikuttavaan menettelyyn.

Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa valtuuttaa talouden toimijan myös ilmoittamaan tavaroista vain vähimmäismäärän tietoja ennen luovutusta ja antamaan täydelliset tiedot säännöllisesti tehtävässä täydentävässä ilmoituksessa, joka tehdään aina luvan myöntävälle jäsenvaltiolle.

3 a Voiko yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa koskea myös taloudellisesti vaikuttavia tullimenettelyjä?

Taloudellisesti vaikuttavaa menettelyä voidaan käyttää, jos tavaraniilmoittajalla on joko vaadittava kansallinen lupa tai lupa, joka kattaa useita jäsenvaltioita, mikäli tullimenettelyä käytetään osallisena olevassa jäsenvaltiossa.

Tällöin voidaan myöntää suuntaviivojen 1.II.4 kohdassa määriteltyjä yhdistettyjä lupia tai yhdistettyjä yhteisölupia.

3 b Tarvitaanko taloudellisesti vaikuttava menettelyn käyttöä koskevan luvan kanssa aina yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa, jos taloudellisesti vaikuttavaa menettelyä käytetään useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa?

Ei. Talouden toimijan on haettava yhteisölupa sellaista taloudellisesti vaikuttavaa menettelyä varten, joka koskee useampaa kuin yhtä jäsenvaltiota. Yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa ei kuitenkaan tarvita, jos tavarat asetetaan taloudellisesti vaikuttavaan menettelyyn tai menettely päätetään vain yhdessä kyseessä olevista jäsenvaltioista.

Jos esimerkiksi taloudellisesti vaikuttavan menettelyn käyttöä koskevaa lupaa käytetään yhdessä jäsenvaltiossa (toisin sanoen sekä menettelyyn asettaminen että menettelyn päättäminen tapahtuvat tässä jäsenvaltiossa), mutta osa toimista (esimerkiksi osa jalostuksesta, jos kyse on sisäisestä jalostuksesta, tai väliaikainen siirtäminen tullivarastosta) toteutetaan toisessa jäsenvaltiossa, tarvitaan vain taloudellisesti vaikuttavan menettelyn käyttöä koskeva yhteisölupa.

Tavaroiden jalostusjäsenvaltion tulliviranomaiset ovat tietoisia taloudellisesti vaikuttavan menettelyn käyttöä koskevasta yhteisöluvasta, koska jäsenvaltio on siinä osallisena.

4 Kuinka käsitellään monikansallisten toimijoiden tai suurten yritysten hakemukset, jotka koskevat yksinkertaistettujen menettelyjen käyttöä?

1. Miten käsittelemme tapaukset, joissa yrityksen sivuliike, joka ei ole tullikoodexin 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu henkilö, haluaa luvan käyttää yksinkertaistettua menettelyä, mutta varsinainen yritys ja sen kirjanpito sijaitsevat toisessa jäsenvaltiossa?

Tullikoodexin soveltamisasetuksen 453 artiklan 4 kohdan mukaisesti ”**henkilö** voi hakea yksinkertaistetun ilmoituksen menettelyn tai kotitullausmenettelyn käyttöä koskevaa lupaa –”. Ongelman muodostaa se, että sivuliike ei ole henkilö.

Yritys voisi hakea lupaa (yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa siinä jäsenvaltiossa, johon se on sijoittautunut, tai yksinkertaistetun menettelyn käyttöä koskevaa kansallista lupaa sivuliikkeen sijaintijäsenvaltiossa), mutta ei sivuliike, jolla ei ole vaadittua asemaa. EU:n ulkopuolelle sijoittautunut yritys voi hakea lupaa käyttää yksinkertaistettua menettelyä vain, jos sen pääasiallinen toimipaikka on EU:ssa (tullikoodexin 4 artiklan 2 kohta).

2. Voivatko sivuliikkeet, jotka eivät ole oikeushenkilöitä ja sijaitsevat eri jäsenvaltioissa, hakea lupaa?

Eivät, sillä vain oikeushenkilö voi hakea lupaa. Oikeushenkilö voi hakea yksinkertaistetun menettelyn käyttöä koskevaa kansallista lupaa sivuliikkeen sijaintijäsenvaltiossa tai – jos se tarvitsee useita jäsenvaltioita kattavan luvan – yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa siinä jäsenvaltiossa, johon se on itse sijoittautunut.

Tullikoodexin soveltamisasetuksen 14 d artiklassa säädetään jäsenvaltiosta, johon hakemus on jätettävä.

3. Jos emoyritys hakee lupaa jäsenvaltiossa B sijaitsevalle sivuliikkeelle ja asiakirjat ja kirjanpito ovat jäsenvaltiossa A, johon emoyritys on sijoittautunut, kuinka niitä valvotaan?

Jos haetaan yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa, asiakirjoihin on voitava tutustua luvan myöntävässä jäsenvaltiossa A. Luvan myöntävä jäsenvaltio A ja osallisena oleva jäsenvaltio B voivat suunnitella, miten ne vaihtavat keskenään tietoja menettelyn valvomiseksi.

Jos jäsenvaltiossa B haetaan yksinkertaistetun menettelyn käyttöä koskevaa kansallista lupaa, asiakirjoihin on voitava tutustua luvan myöntävässä jäsenvaltiossa B. Tämän jäsenvaltion on ehkä pyydettävä apua jäsenvaltiolta A, jossa kirjanpito sijaitsee, kirjanpidon ja muiden sellaisten arviointiperusteiden tarkastamiseksi, jotka yrityksen on täytettävä.

3 a Kuinka tällainen yhteistyö tapahtuu? Miten tarkastamme toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan kirjanpidon?

Kun kirjapitojärjestelmään on mahdollisuus tutustua vain jäsenvaltiossa A, johon yritys on sijoittautunut, tarkastusten suorittamiseksi voidaan käyttää keskinäistä avunantomenettelyä (asetuksen (EY) N:o 515/1997 4 artikla). Jos kyseessä on yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa, tarkastuksen olisi sisällyttävä yhteiseen valvontasuunnitelmaan, joka on osa jäsenvaltioiden välistä virka-apumenettelyä.

3 b Millä tavoin tulliviranomaisilla on oltava mahdollisuus tutustua asiakirjoihin?

AEO-suuntaviivojen 2.I.2 b kohdassa selostetaan eri keinoja, joita asiakirjoihin tutustumiseen voidaan käyttää.

4. Minkälainen yksinkertaistettu menettely on mahdollinen, jos asiakirjoihin ja kirjanpitoon on mahdollisuus tutustua vain siinä jäsenvaltiossa, johon emoyritys on sijoittautunut?

Tällaisessa tapauksessa on mahdollista hakea vain yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa siinä jäsenvaltiossa, johon emoyritys on sijoittautunut. Sivuliikkeen sijaintijäsenvaltiossa ei voida myöntää yksinkertaistettujen menettelyjen käyttöä koskevaa kansallista lupaa.

5. Minkälainen hakemus on jätettävä, jos tavaravirta tapahtuu vain sivuliikkeen sijaintijäsenvaltiossa?

Teoriassa olisi paras hakea kansallista lupaa siinä jäsenvaltiossa, jossa tavaravirta tapahtuu. Käytännössä tavaravirta ei kuitenkaan ole ratkaiseva. Jos asiakirjat ovat emoyrityksen sijaintijäsenvaltiossa, yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa on mahdollinen.

5 Miksi on suositeltavaa täyttää itsearviointilomake hakemisen yhteydessä?

Itsearviointilomakkeen täyttäminen on suositeltavaa prosessin helpottamiseksi ja sujuvoittamiseksi.

Talouden toimija näkee jo varhaisessa vaiheessa, mitä siltä odotetaan. Tullille itsearviointilomakkeen täyttämisestä on hyötyä sikäli, että se helpottaa tietojen keräämistä hakijasta ja ennakkotarkastuksen suorittamista.

6 Kuinka hakemusta tarkasteltaessa otetaan huomioon pienten ja keskisuurten yritysten erityisominaisuudet?

Erityisiä vaatimuksia tai arviointiperusteita ei ole olemassa. Hakijan koko ja toiminta otetaan huomioon arvioitaessa vaatimusten täyttämistä. Jos yrityksessä on esimerkiksi vain yksi henkilö, joka huolehtii tullimuodollisuuksista, henkilöstön keskinäisellä kommunikoinnilla ei ole merkitystä.

Jos yritys käyttää vain yhden tyyppistä tullimenettelyä tai käsittelee vain yhden tyyppisiä tavaroita, tullisäännösten tuntemuksen ei tarvitse olla yhtä laaja.

7 Mitä muuta yksinkertaistettua menettelyä (yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupa mukaan lukien) koskevan ennakkotarkastusprosessin aikana tarkastetaan kuin AEO-vaatimukset ja -arviointiperusteet?

Seuraavia seikkoja voidaan pitää yksinkertaistetun menettelyn kannalta olennaisina:

- paikka, jossa tavarat puretaan ja esitetään tullille, jos tullitarkastus suoritetaan (esimerkiksi tilojen turvallisuus ja kyseisiä tavaroita koskevat varastohallintasäännöt)
- yksinkertaistetun menettelyn käytöstä vastaavat edustajat tai tavaraniilmoittajat
- yksinkertaistetun ilmoituksen muoto
- yksinkertaistetun ilmoituksen tekemisen määrääjat
- yksinkertaistetun tai muun ilmoituksen ja täydentävän ilmoituksen täsmäyttäminen
- kotitullausmenettelyssä käytettävän ilmoituksen muoto
- perustelut erivapaudelle olla ilmoittamatta tietoja
- ilmoitus pyydetessä, jos toimijalle on myönnetty erivapaus olla ilmoittamatta tietoja
- tarvittaessa tavaroiden luovutusta edeltävä ajanjakso
- asiakirjojen muoto ja sisältö
- yksinkertaistettuja menettelyjä koskevien asiakirjojen ja kirjanpitojärjestelmän välinen yhteys
- mahdolliset erityisvakuudet
- maksunlykkäyksen käyttö.

8 Mikä on tullikoodexin soveltamisasetuksen 253 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu ”tulliviranomaisten hyväksymä paikka”?

Tullikoodexin soveltamisasetuksen 253 artiklan 3 kohdassa mainitulla tulliviranomaisten hyväksymällä paikalla tarkoitetaan paikkaa, jossa tavaroita säilytetään siihen asti, että tulli päättää tarkastaa ne tai luovuttaa ne, sekä tullitarkastusten aikana. Se voi vaihdella tavaroiden luonteen mukaan. Paikan on kuitenkin sovelluttava kyseisille tavaroille ja helpotettava tarkastusten tekemistä. Hyväksytyssä paikassa on oltava käytettävissä tullitarkastuksessa tarvittavat työkalut tai välineet, ja sen on oltava turvallinen ja asianmukaisesti merkitty.

On erittäin suositeltavaa tutustua paikkaan ennen sen hyväksymistä siitä annettujen tietojen tarkistamiseksi.

9 Voiko talouden toimija, joka käyttää yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisölupaa, keskittää tuonnin ALV:tä ja tilastotietoja koskevien vaatimusten täyttämisen luvan myöntävään jäsenvaltioon?

Ei, sillä tuonnin ALV ja tilastotiedot ovat yksinkertaistettujen menettelyjen yhteisöluvan yhteydessä kansallisia vaatimuksia, ja ne käsitellään siinä jäsenvaltiossa, jossa tavarat fyysisesti tuodaan maahan tai viedään sieltä. Hakijan kannattaneekin ottaa yhteyttä yhden tai useamman kyseessä olevan jäsenvaltion tulliviranomaisiin niiden tuonnin ALV:tä ja tilastotietoja koskevien vaatimusten selvittämiseksi.

Suuntaviivojen liitteessä III on lisätietoja osallisina olevien eri jäsenvaltioiden ALV:tä ja tilastotietoja koskevista vaatimuksista.

10 Voinko käyttää tullimenettelyä 42 yksinkertaistetun menettelyn yhteydessä?

Kyllä. Kunhan tullimenettelyn 42 perusteet täyttyvät, talouden toimija voi käyttää kyseistä menettelyä tavaroiden siirtämiseksi jäsenvaltiosta, jossa ne on luovutettu vapaaseen liikkeeseen, toisessa jäsenvaltiossa sijaitseviin vastaanottajan tiloihin.

Tällaisessa tapauksessa noudatetaan menettelyä 42 koskevia sääntöjä. Neuvoston direktiivin 2009/69/EY mukaisesti tuojan nimi ja ALV-tunniste sekä toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen vastaanottajan ALV-tunniste on myös merkittävä tulli-ilmoitukseen. Näitä sääntöjä sovelletaan siinäkin tapauksessa, että tuoja on myös toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut vastaanottaja.

Tuojan on tulli-ilmoituksen ja laskujen lisäksi toimitettava tuontijäsenvaltion veroviranomaisille yhteenvetoilmoitus, josta käyvät ilmi muun muassa niiden vastaanottajien ALV-tunnisteet, joille tavarat toimitettiin.

Jos edustaja toimii talouden toimijan lukuun (suora edustaja), tämä veroedustaja vastaa ALV-muodollisuuksista.

Yrityksen, joka on sijoittautunut EU:n ulkopuolelle, on nimettävä veroedustaja siinä jäsenvaltiossa, jossa se harjoittaa taloudellista toimintaa (tuontia tai yhteisöhankintaa). Veroedustajan toimintaa koskevista yksityiskohdista säädetään kunkin jäsenvaltion omassa lainsäädännössä.